Eiropas Savienības
Oficiālais Vēstnesis

LV
L sērija

2024/1619

19.6.2024.

EIROPAS PARLAMENTA UN PADOMES DIREKTĪVA (ES) 2024/1619

(2024. gada 31. maijs),

ar ko groza Direktīvu 2013/36/ES attiecībā uz uzraudzības pilnvarām, sankcijām, trešo valstu filiālēm un vides, sociālajiem un pārvaldības riskiem

(Dokuments attiecas uz EEZ)

EIROPAS PARLAMENTS UN EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 53. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

pēc leģislatīvā akta projekta nosūtīšanas valstu parlamentiem,

ņemot vērā Eiropas Centrālās bankas atzinumu ([1]),

saskaņā ar parasto likumdošanas procedūru ([2]),

tā kā:

(1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2013/36/ES ([3]) grozījumu mērķis saistībā ar uzraudzības pilnvarām, sankcijām, trešo valstu filiālēm un vides, sociālajiem un pārvaldības (VSP) riskiem ir veicināt banku uzraudzības sistēmas saskaņošanu un galu galā padziļināt iekšējo tirgu banku jomā. Kompetentajām iestādēm būtu jācenšas nodrošināt samērīgu uzraudzības sistēmas piemērošanu iestādēm, kā noteikts minētajā direktīvā, un jo īpaši būtu jātiecas, cik vien iespējams, mazināt ar atbilstības nodrošināšanu un pārskatu sniegšanu saistītās izmaksas mazām un nesarežģītām iestādēm, pienācīgi ņemot vērā ieteikumus, kas izklāstīti ziņojumā *Study of the cost of compliance with supervisory reporting requirements* (pētījums par izmaksām, kas rodas, nodrošinot atbilstību uzraudzības iestādes prasībām attiecībā uz pārskatu sniegšanu), kuru 2021. gadā publicēja ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1093/2010 ([4]) izveidotā Eiropas Uzraudzības iestāde (Eiropas Banku iestāde) (EBI) un kurā tika izvirzīts mērķis pārskatu sniegšanas izmaksas vidēji samazināt par 10 % līdz 20 %.

(2) Kompetentajām iestādēm, to darbiniekiem un to pārvaldības struktūru locekļiem vajadzētu būt neatkarīgiem un brīviem no politiskās un ekonomiskās ietekmes. Interešu konfliktu riski apdraud Savienības finanšu sistēmas integritāti un kaitē integrētas banku un kapitāla tirgu savienības mērķim. Direktīvā 2013/36/ES būtu jāparedz sīkāk izstrādāti noteikumi dalībvalstīm, lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes, tostarp to darbinieki un to pārvaldības struktūru locekļi, rīkojas neatkarīgi un objektīvi. Šajā sakarā būtu jānosaka minimālās prasības, lai novērstu interešu konfliktus un ierobežotu "virpuļdurvju efektu", paredzot jo īpaši nogaidīšanas periodus, aizliegumu tirgot uzraudzīto vienību emitētos instrumentus un maksimālo tenūras periodu attiecīgiem pārvaldības struktūru locekļiem. EBI, pamatojoties uz starptautisko paraugpraksi, būtu jāizdod kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes par interešu konfliktu novēršanu.

(3) Kompetentās iestādes darbiniekiem un kompetentās iestādes pārvaldības struktūras locekļiem, uz kuriem attiecas nogaidīšanas periodi, vajadzētu būt tiesīgiem saņemt atbilstīgu kompensāciju, ar kuru būtu jākompensē tas, ka viņiem nav iespējams noteiktā laikposmā stāties darbā struktūrās, uz kurām attiecas minētie nogaidīšanas ierobežojumi. Kompensācijai vajadzētu būt samērīgai ar attiecīgā nogaidīšanas perioda ilgumu, un par tās veidu būtu jālemj katrai dalībvalstij.

(4) Uzraudzības iestādēm, pildot uzraudzības funkcijas, būtu jārīkojas pilnībā godprātīgi. Lai palielinātu pārredzamību un nodrošinātu augstus ētiskos standartus, ir atbilstīgi, ka kompetentās iestādes darbinieki un kompetentās iestādes pārvaldības struktūras locekļi katru gadu iesniedz interešu deklarāciju. Minētajā deklarācijā būtu jāiekļauj informācija

([1]) OV C 248, 30.6.2022., 87. lpp.
([2]) Eiropas Parlamenta 2024. gada 24. aprīļa nostāja (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēta) un Padomes 2024. gada 30. maija lēmums.
([3]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/36/ES (2013. gada 26. jūnijs) par piekļuvi kredītiestāžu darbībai un kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību, ar ko groza Direktīvu 2002/87/EK un atceļ Direktīvas 2006/48/EK un 2006/49/EK (OV L 176, 27.6.2013., 338. lpp.).
([4]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

par locekļu līdzdalību finanšu instrumentos, lai mazinātu interešu konfliktu riskus, ko minētā līdzdalība varētu radīt, un lai kompetentās iestādes varētu pienācīgi pārvaldīt šādus riskus. Interešu deklarācijai nebūtu jāskar prasība iesniegt mantiskā stāvokļa deklarāciju atbilstīgi piemērojamiem valsts noteikumiem.

(5) Direktīvas 2013/36/ES I pielikuma 1., 2. un 6. punktā uzskaitīto banku pamatpakalpojumu sniegšanai vajadzētu būt ar nosacījumu, ka Savienības tiesību aktos ir noteikta skaidra un saskaņota atļaujas izsniegšanas prasība, ar kuru precizē, ka uzņēmumiem, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un vēlas sniegt šādus banku pamatpakalpojumus Savienībā, būtu vismaz jāizveido filiāle dalībvalstī un šādai filiālei būtu jāsaņem atļauja saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, ja vien uzņēmums nevēlas sniegt banku pakalpojumus Savienībā ar meitasuzņēmuma starpniecību.

(6) Banku pakalpojumu izmantošana ārpus Savienības, kā tas ir saistībā ar Pasaules Tirdzniecības organizācijas Vienošanos par saistībām attiecībā uz finanšu pakalpojumiem, paliek neskarta. Prasība izveidot filiāli Savienībā nebūtu jāpiemēro reversā mārketinga gadījumos, t. i., ja klients vai darījumu partneris pēc savas ekskluzīvas iniciatīvas vēršas pie uzņēmuma, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, saistībā ar banku pakalpojumu sniegšanu, tostarp to turpināšanu, vai banku pakalpojumiem, kas ir cieši saistīti ar sākotnēji pasūtītajiem. Transponējot šo direktīvu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai veikt pasākumus, lai saglabātu klientu tiesības, kas iegūtas ar spēkā esošajiem līgumiem. Šādi pasākumi būtu jāpiemēro tikai tādēļ, lai atvieglotu pāreju uz šīs direktīvas īstenošanu, un tie būtu jāformulē šauri, lai izvairītos no apiešanas gadījumiem. Lai novērstu, ka tiek apieti noteikumi, kas piemērojami pārrobežu banku pakalpojumu sniegšanai, ko veic trešo valstu uzņēmumi, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai uzraudzīt minēto pakalpojumu sniegšanu. Prasība izveidot filiāli Savienībā nebūtu jāpiemēro arī starpbanku un starptirgotāju darījumiem. Turklāt, neskarot atļauju izsniegšanas režīmu, kas paredzēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2014/65/ES ([5]) un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) Nr. 648/2012 ([6]), prasība izveidot filiāli nebūtu jāpiemēro gadījumos, kad trešās valsts kredītiestādes Savienībā sniedz ieguldījumu pakalpojumus un veic darbības, kas uzskaitītas Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma A iedaļā, un jebkādus papildu palīgpakalpojumus, piemēram, saistītu noguldījumu pieņemšanu vai kredītu vai aizdevumu piešķiršanu, kuru mērķis ir sniegt pakalpojumus atbilstīgi minētajai direktīvai, ietverot finanšu instrumentu tirdzniecības pakalpojumu sniegšanu vai privātā kapitāla pārvaldību. Tomēr, šādā atbrīvojumā būtu jāņem vērā atbilstība noteikumiem par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanu, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2015/849 ([7]).

(7) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarām, kas vajadzīgas, lai anulētu kredītiestādei piešķirto atļauju, ja ir konstatēts, ka šāda kredītiestāde kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, ja nav pamatota iemesla uzskatīt, ka jebkādi alternatīvi privātā sektora pasākumi vai uzraudzības darbība saprātīgā termiņā varētu novērst šādas kredītiestādes maksātnespēju un noregulējuma darbība nav nepieciešama sabiedrības interesēs. Šādā situācijā kredītiestāde būtu jālikvidē saskaņā ar piemērojamo valsts maksātnespējas procedūru vai cita veida procedūrām, kas šīm iestādēm paredzētas saskaņā ar valsts tiesību aktiem un kas nodrošinātu tās sakārtotu izstāšanos no tirgus, un tādēļ tai būtu jāpārtrauc darbības, attiecībā uz kurām ir piešķirta atļauja. Tomēr nevajadzētu būt automātiskai saiknei starp konstatējumu, ka iestāde kļūst maksātnespējīga vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga, un atļaujas anulēšanu, kā tas ir citos gadījumos, kad kompetentā iestāde ir tiesīga anulēt atļauju. Kompetentajām iestādēm būtu jāīsteno savas pilnvaras tādā veidā, kurš ir samērīgs un kurā ņemtas vērā piemērojamo valsts maksātnespējas procedūru iezīmes, tostarp esošās tiesu procedūras. Pilnvaras anulēt atļauju nebūtu jāizmanto, lai nepieļautu, ka tiek sāktas vai piespiedu kārtā izbeigtas maksātnespējas procedūras, piemēram, piemērojot tiesvedības moratoriju vai citus pasākumus, kuri ir atkarīgi no derīgas licences.

(8) Finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kas ir banku grupu mātesuzņēmumi, arī turpmāk būtu jāpiemēro identifikācijas un apstiprināšanas mehānisms, kas ieviests ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu (ES) 2019/878 ([8]). Minētais mehānisms ļauj kompetentajām iestādēm uz konkrētām finanšu

([5]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/65/ES (2014. gada 15. maijs) par finanšu instrumentu tirgiem un ar ko groza Direktīvu 2002/92/EK un Direktīvu 2011/61/ES (OV L 173, 12.6.2014., 349. lpp.).

([6]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 648/2012 (2012. gada 4. jūlijs) par ārpusbiržas atvasinātajiem instrumentiem, centrālajiem darījumu partneriem un darījumu reģistriem (OV L 201, 27.7.2012., 1. lpp.).

([7]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).

([8]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/878 (2019. gada 20. maijs), ar ko Direktīvu 2013/36/ES groza attiecībā uz atbrīvotajām sabiedrībām, finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, atalgojumu, uzraudzības pasākumiem un pilnvarām, kā arī kapitāla saglabāšanas pasākumiem (OV L 150, 7.6.2019., 253. lpp.).

pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām tieši attiecināt savu uzraudzību un savas uzraudzības pilnvaras, ievērojot Direktīvu 2013/36/ES un Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 ([9]), lai konsolidēti nodrošinātu atbilstību. Konkrētos apstākļos kompetentajām iestādēm vajadzētu būt rīcības brīvībai atbrīvot no apstiprināšanas prasības finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, kas izveidota, lai nodrošinātu līdzdalību uzņēmumos. Turklāt, lai ņemtu vērā konkrētu banku grupu specifiku, konsolidētās uzraudzības iestādei vajadzētu būt iespējai ļaut no banku grupas konsolidācijas jomas izslēgt finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kuras ir atbrīvotas no apstiprināšanas. Tomēr pilnvaras izslēgt minētās sabiedrības no banku grupas konsolidācijas jomas būtu jāīsteno tikai ārkārtas apstākļos, ja ir izpildīti visi piemērojamajos tiesību aktos paredzētie nosacījumi, un šajā nolūkā attiecīgajai banku grupai būtu jāpierāda, ka pārvaldītājsabiedrība, kas būtu jāizslēdz, nav iesaistīta minētās banku grupas pārvaldībā vai nav tai būtiska.

(9) Kredītiestāžu uzraudzības iestādēm vajadzētu būt visām nepieciešamajām pilnvarām, kas tām ļauj pildīt savus pienākumus un kas attiecas uz dažādām uzraudzīto vienību veiktajām darbībām. Šajā nolūkā un lai palielinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus, uzraudzības iestāžu rīcībā vajadzētu būt visām uzraudzības pilnvarām, kas tām ļauj aptvert būtiskas darbības, kuras var veikt uzraudzītās vienības. Tādēļ kompetentās iestādes būtu jāinformē, ja būtiskas darbības, ko veic uzraudzītā vienība, tostarp tas, ka uzraudzītās vienības iegūst nozīmīgu līdzdalību finanšu vai nefinanšu sektora sabiedrībās, aktīvu un saistību nozīmīga pārvešana no uzraudzītajām vienībām vai uz tām un apvienošanās un sadalīšana, kurā iesaistītas uzraudzītās vienības, rada bažas par attiecīgās vienības prudenciālo profilu vai par iespējamām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas darbībām. Turklāt kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarām iejaukties nozīmīgu līdzdalību iegūšanas, apvienošanās vai sadalīšanas gadījumos.

(10) Lai nodrošinātu samērīgumu un izvairītos no nepamatota administratīvā sloga, kompetento iestāžu papildu pilnvaras būtu jāpiemēro tikai darbībām, ko uzskata par būtiskām. Tikai darbības, kas ietver apvienošanos vai sadalīšanu, būtu automātiski jāuzskata par būtiskām darbībām, jo var sagaidīt, ka jaunizveidotajai vienībai būs ievērojami atšķirīgs prudenciālais profils nekā vienībām, kas sākotnēji bija iesaistītas apvienošanā vai sadalīšanā. Turklāt vienībām, kas veic apvienošanos vai sadalīšanu, nevajadzētu to noslēgt, pirms nav saņemts iepriekšējs pozitīvs atzinums no kompetentajām iestādēm. Attiecīgajai kompetentajai iestādei, pamatojoties uz klusējot izteiktas apstiprināšanas procedūru, būtu jānovērtē līdzdalības iegūšana, ja to uzskata par būtisku.

(11) Lai nodrošinātu, ka kompetentās iestādes spēj iejaukties, pirms tiek veikta būtiska darbība, par to tām būtu jāpaziņo iepriekš. Minētajam paziņojumam būtu jāpievieno informācija, kas kompetentajām iestādēm vajadzīga, lai novērtētu plānoto darbību no prudenciālās uzraudzības un nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas un teroristu finansēšanas novēršanas viedokļa. Minētā novērtēšana, ko veic kompetentās iestādes, būtu jāsāk brīdī, kad saņemts paziņojums, tostarp visa pieprasītā informācija. Ja tiek iegūta nozīmīga līdzdalība vai ja plānotajā darbībā ir iesaistītas tikai finanšu nozares ieinteresētās personas no vienas un tās pašas grupas, minētajai novērtēšanai vajadzētu būt ierobežotai laikā.

(12) Ja tiek iegūta nozīmīga līdzdalība, novērtēšanas secinājums varētu likt kompetentajai iestādei pieņemt lēmumu iebilst pret attiecīgo darbību. Ja kompetentā iestāde noteiktā termiņā neiebilst, darbība būtu jāuzskata par apstiprinātu.

(13) Noteikumi, kas attiecas uz būtiskas līdzdalības iegūšanu kredītiestādē, ir jāsaskaņo ar noteikumiem par nozīmīgas līdzdalības iegūšanu, ko veic iestāde, ja abi novērtējumi jāveic par vienu un to pašu darbību. Bez pienācīgas saskaņošanas minētie noteikumi varētu radīt nekonsekvenci kompetento iestāžu veiktajā novērtēšanā un galu galā arī to pieņemtajos lēmumos.

(14) Attiecībā uz apvienošanos un sadalīšanu Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā (ES) 2017/1132 ([10]) ir paredzēti saskaņoti noteikumi un procedūras, jo īpaši attiecībā uz kapitālsabiedrību pārrobežu apvienošanos un sadalīšanu. Tāpēc šajā direktīvā paredzētajai kompetento iestāžu veiktai novērtēšanas procedūrai būtu jāpapildina Direktīvā (ES) 2017/1132 noteiktā procedūra, un tai nevajadzētu būt pretrunā nevienam no tās noteikumiem. Tādu pārrobežu apvienošanos un sadalīšanas gadījumā, uz kurām attiecas Direktīvas (ES) 2017/1132 darbības joma, kompetentās iestādes izdotais pamatotais atzinums būtu jāiekļauj novērtējumā par to, vai ir izpildīti visi attiecīgie nosacījumi un vai ir pienācīgi izpildītas visas procedūras un formalitātes, kas vajadzīgas pirmsapvienošanās vai pirmssadalīšanas

([9]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 176, 27.6.2013., 1. lpp.).

([10]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).

apliecībai. Tāpēc pamatotais atzinums būtu jānosūta izraudzītajai valsts iestādei, kas ir atbildīga par pirmsapvienošanās vai pirmssadalīšanas apliecības izsniegšanu saskaņā ar Direktīvu (ES) 2017/1132.

(15) Dažās situācijās, piemēram, ja ir iesaistītas vienības, kas veic uzņēmējdarbību dažādās dalībvalstīs, darbībām var būt vajadzīgi vairāki paziņojumi un novērtējumi no dažādām kompetentajām iestādēm, un tādēļ ir nepieciešama efektīva minēto iestāžu sadarbība. Tādēļ ir jāprecizē sadarbības pienākumi, jo īpaši agrīnā pārrobežu paziņošana, raita informācijas apmaiņa, tostarp ar iestādēm, kas atbildīgas par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanu, un novērtēšanas procesa koordinācija.

(16) EBI būtu jāpilnvaro izstrādāt regulatīvu tehnisko standartu projektu, īstenošanas tehnisko standartu projektu un pamatnostādnes, lai nodrošinātu papildu uzraudzības pilnvaru pienācīgu izmantošanu. Minētajos regulatīvo tehnisko standartu un īstenošanas tehnisko standartu projektos jo īpaši būtu jāprecizē informācija, kas jāsaņem kompetentajām iestādēm, izvērtējamie elementi un sadarbība, kas ir vajadzīga, ja ir iesaistīta vairāk nekā viena kompetentā iestāde. Minētie dažādie elementi ir būtiski, lai nodrošinātu, ka pietiekami saskaņota uzraudzības metodika ļauj efektīvi īstenot noteikumus par papildu pilnvarām ar minimālu iespējamo papildu administratīvo slogu.

(17) Noteikumi par filiālēm, ko uzņēmumi izveidojuši trešā valstī, lai sniegtu banku pakalpojumus dalībvalstī, ir pakļauti valsts tiesību aktiem un tikai ļoti ierobežotā mērā saskaņoti ar Direktīvu 2013/36/ES. Lai gan trešo valstu filiāļu klātbūtne Savienības banku tirgos ir ievērojama un kļūst arvien lielāka, uz tām pašlaik attiecas tikai ļoti vispārīgas informācijas prasības, bet uz tām neattiecas nekādi Savienības līmeņa prudenciālie standarti vai uzraudzības sadarbības mehānismi. Tā kā nav vienota prudenciālā regulējuma, trešo valstu filiālēm piemēro atšķirīgas valstu prasības ar atšķirīgiem piesardzības līmeņiem un atšķirīgu tvērumu. Turklāt kompetentajām iestādēm trūkst visaptverošas informācijas un nepieciešamo uzraudzības instrumentu, lai pienācīgi uzraudzītu konkrētos riskus, ko rada trešo valstu grupas, kuras, izmantojot filiāles un meitasuzņēmumus, darbojas vienā vai vairākās dalībvalstīs. Pašlaik attiecībā uz tiem nav integrētas uzraudzības kārtības, un kompetentajai iestādei, kas atbild par trešās valsts grupas katras filiāles uzraudzību, nav pienākuma apmainīties ar informāciju ar kompetentajām iestādēm, kas uzrauga citas tās pašas grupas filiāles un meitasuzņēmumus. Šāda sadrumstalota regulatīvā vide rada riskus Savienības finanšu stabilitātei un tirgus integritātei, un šis jautājums būtu pienācīgi jārisina, izmantojot saskaņotu tiesisko regulējumu attiecībā uz trešo valstu filiālēm. Šādā regulējumā būtu jāietver minimālās kopējās prasības attiecībā uz atļauju izsniegšanu, prudenciālajiem standartiem, iekšējo pārvaldību, uzraudzību un pārskatu sniegšanu. Minētajam prasību kopumam būtu jābalstās uz tām prasībām, ko dalībvalstis jau piemēro trešo valstu filiālēm to teritorijā, un būtu jāņem vērā līdzīgas vai līdzvērtīgas prasības, ko trešās valstis piemēro ārvalstu filiālēm, lai nodrošinātu konsekvenci starp dalībvalstīm un Savienības tiesisko regulējumu attiecībā uz trešo valstu filiālēm saskaņotu ar dominējošo starptautisko praksi šajā jomā.

(18) Kompetentajām iestādēm, izsniedzot atļaujas trešo valstu filiālēm un uzraugot to darbību, būtu jāspēj efektīvi pildīt savas uzraudzības funkcijas. Šajā nolūkā tām jābūt piekļuvei visai nepieciešamajai informācijai par trešās valsts filiāles vadošo uzņēmumu no attiecīgās trešās valsts uzraudzības iestādēm un jāspēj efektīvi koordinēt savas uzraudzības darbības ar trešās valsts uzraudzības iestāžu uzraudzības darbībām. Pirms trešās valsts filiāle sāk savas darbības dalībvalstī, kompetentajām iestādēm būtu jācenšas noslēgt nolīgumu ar attiecīgās trešās valsts uzraudzības iestādi, lai nodrošinātu sadarbību un informācijas apmaiņu. Šāda nolīguma pamatā vajadzētu būt administratīvā nolīguma paraugam, ko EBI izstrādājusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. panta 5. punktu. Kompetentajām iestādēm būtu jāiesniedz EBI informācija par šādiem nolīgumiem. Ja administratīvā nolīguma noslēgšana, pamatojoties uz EBI izstrādāto paraugu, nav iespējama, kompetentajām iestādēm, lai nodrošinātu, ka tās var veikt savas uzraudzības funkcijas, vajadzētu būt iespējai izmantot citus vienošanās, piemēram, vēstuļu apmaiņu.

(19) Proporcionalitātes labad minimālās prasības, ko piemēro trešo valstu filiālēm, būtu jānosaka attiecībā pret risku, ko tās rada Savienības un dalībvalstu finanšu stabilitātei un tirgus integritātei. Tāpēc trešo valstu filiāles būtu jāklasificē vai nu kā 1. klases filiāles, ja tās tiek uzskatītas par riskantākām, vai citādi – kā 2. klases filiāles, ja tās ir mazas un nesarežģītas un nerada būtisku finanšu stabilitātes risku (atbilstīgi "mazas un nesarežģītas iestādes" definīcijai Regulā (ES) Nr. 575/2013). Attiecīgi trešo valstu filiāles, kuru aktīvi dalībvalstī ir iegrāmatoti 5 miljardu EUR apmērā vai vairāk, būtu jāuzskata par tādām, kas rada šādu lielāku risku to lielāka apjoma un sarežģītības dēļ, jo to maksātnespēja varētu izraisīt būtiskus traucējumus dalībvalsts banku pakalpojumu tirgū vai tās banku sistēmā. Trešo valstu filiāles, kuras ir pilnvarotas pieņemt privātpersonu noguldījumus, būtu līdzīgi jāuzskata par riskantākām neatkarīgi no to lieluma, ja šādu privātpersonu noguldījumu summa tajās pārsniedz noteiktu robežvērtību, ciktāl to maksātnespēja varētu ietekmēt īpaši neaizsargātus noguldītājus un tā rezultātā varētu zust uzticība dalībvalsts banku

sistēmas drošībai un stabilitātei un tās spējai aizsargāt iedzīvotāju uzkrājumus. Tāpēc abu veidu trešo valstu filiāles būtu jāklasificē kā 1. klases trešo valstu filiāles.

(20) Trešo valstu filiāles arī būtu jāklasificē kā 1. klases filiāles, ja uz vadošo uzņēmumu attiecas regulējums un nav konstatēts, ka minētā regulējuma pārraudzība un īstenošana ir vismaz līdzvērtīga tai, kas prasīta Direktīvā 2013/36/ES un Regulā (ES) Nr. 575/2013, vai ja attiecīgā trešā valsts ir iekļauta sarakstā kā augsta riska trešā valsts, kurai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas apkarošanas režīmā saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 ir stratēģiskas nepilnības. Minētās trešo valstu filiāles būtiski apdraud finanšu stabilitāti Savienībā un dalībvalstī, kurā tās veic uzņēmējdarbību, tāpēc ka tiesiskais regulējums vai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas novēršanas vai teroristu finansēšanas apkarošanas regulējums, ko piemēro to vadošajam uzņēmumam, pienācīgi neaptver vai neļauj pienācīgi uzraudzīt konkrētos riskus, kuri izriet no filiāles darbībām dalībvalstī, vai riskus, kuri pastāv attiecībā uz darījumu partneriem dalībvalstī, kuri izriet no trešās valsts grupas. Lai noteiktu trešās valsts banku prudenciālo un uzraudzības standartu un Savienības standartu līdzvērtību, Komisijai vajadzētu būt iespējai uzdot EBI veikt novērtēšanu un izdot ziņojumu par attiecīgo trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu. EBI būtu jānodrošina, ka novērtēšana tiek veikta stingrā un pārredzamā veidā un saskaņā ar pareizu metodoloģiju. Turklāt EBI būtu arī jāapspriežas un cieši jāsadarbojas ar trešās valsts uzraudzības iestādēm, valdības struktūrvienībām, kas atbild par tās banku nozares regulējumu, un attiecīgā gadījumā ar privātā sektora pusēm, cenšoties nodrošināt taisnīgu attieksmi pret minētajām pusēm un dot tām iespēju saprātīgā termiņā iesniegt dokumentus un sniegt paskaidrojumus. Turklāt EBI būtu jānodrošina, ka izdotais ziņojums ir pienācīgi pamatots, tajā ir sīki aprakstīti izvērtētie jautājumi un tas tiek sniegts saprātīgā termiņā. Lai nodrošinātu vienādus nosacījumus šīs direktīvas īstenošanai, būtu jāpiešķir Komisijai īstenošanas pilnvaras pieņemt lēmumus par to banku nozares tiesisko regulējumu līdzvērtību, kuri attiecas uz trešo valstu filiālēm. Minētās pilnvaras būtu jāizmanto saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 182/2011 ([11]).

(21) Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt skaidri noteiktām pilnvarām katrā atsevišķā gadījumā prasīt, lai trešo valstu filiāles iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļas 1.nodaļu – vismaz tad, ja minētās filiāles iesaistās darbībās ar klientiem vai darījumu partneriem citās dalībvalstīs, pārkāpjot iekšējā tirgus noteikumus, ja tās rada būtisku risku Savienības vai tās dalībvalsts finanšu stabilitātei, kurā tās veic uzņēmējdarbību, vai ja visu to trešo valstu filiāļu aktīvu kopsumma Savienībā, kuras pieder pie vienas un tās pašas trešās valsts grupas, ir 40 miljardi EUR vai vairāk vai trešās valsts filiāles aktīvu summa dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību, ir 10 miljardi EUR vai vairāk. Turklāt kompetentajām iestādēm būtu regulāri jānovērtē, vai trešo valstu filiāles ir sistēmiski nozīmīgas, ja visu to trešo valstu filiāļu aktīvu kopsumma Savienībā, kuras pieder pie vienas un tās pašas trešās valsts grupas, ir 40 miljardi EUR vai vairāk. Par visām trešo valstu filiālēm, kas pieder pie vienas un tās pašas trešās valsts grupas un veic uzņēmējdarbību vienā dalībvalstī vai visā Savienībā, to attiecīgajām kompetentajām iestādēm būtu jāveic šāda novērtēšana. Minētajā novērtēšanā saskaņā ar konkrētiem kritērijiem būtu jāpārbauda, vai minētās filiāles rada analogu riska līmeni Savienības vai tās dalībvalstu finanšu stabilitātei kā iestādes, kas Direktīvā 2013/36/ES un Regulā (ES) Nr. 575/2013 definētas kā "sistēmiski nozīmīgas". Ja kompetentās iestādes secina, ka trešo valstu filiāles ir sistēmiski nozīmīgas, tām būtu jānosaka tādas prasības minētajām filiālēm, kas ir piemērotas, lai mazinātu riskus finanšu stabilitātei. Minētajos nolūkos kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai prasīt, lai trešo valstu filiāles iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai kā meitas iestādes saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES, lai turpinātu veikt banku darbības dalībvalstī vai visā Savienībā. Turklāt kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai piemērot citas prasības, jo īpaši pienākumu pārstrukturēt trešo valstu filiāļu aktīvus vai darbības Savienībā, lai minētās filiāles vairs nebūtu sistēmiski nozīmīgas, vai prasību ievērot papildu kapitāla, likviditātes, pārskatu sniegšanas vai informācijas atklāšanas prasības, ja tas būtu pietiekami, lai novērstu finanšu stabilitātes riskus. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai nepiemērot nevienu no minētajām prasībām trešo valstu filiālēm, kas novērtētas kā sistēmiski nozīmīgas, un šādā gadījumā tām būtu jāsniedz pamatots paziņojums EBI un to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās attiecīgā trešās valsts grupa ir izveidojusi citas trešo valstu filiāles vai meitas iestādes. Lai ņemtu vērā ietekmi uz visu Savienību, kompetentajām iestādēm, kas nolemj īstenot savas pilnvaras prasīt, lai trešo valstu filiāles saņem atļauju kā meitas iestādes, būtu iepriekš jāapspriežas ar EBI un attiecīgajām kompetentajām iestādēm.

([11]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 182/2011 (2011. gada 16. februāris), ar ko nosaka normas un vispārīgus principus par dalībvalstu kontroles mehānismiem, kuri attiecas uz Komisijas īstenošanas pilnvaru izmantošanu (OV L 55, 28.2.2011., 13. lpp.).

(22) Lai veicinātu uzraudzības lēmumu konsekvenci attiecībā uz trešās valsts grupu, kurai ir filiāles un meitasuzņēmumi visā Savienībā, kompetentajām iestādēm, veicot sistēmiskā nozīmīguma novērtēšanu, būtu jāapspriežas ar EBI un to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās attiecīgā trešās valsts grupa ir izveidojusi citas trešo valstu filiāles vai meitas iestādes, lai novērtētu finanšu stabilitātes riskus, ko attiecīgā trešās valsts filiāle varētu radīt dalībvalstīm, kas nav dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību.

(23) Kompetentajām iestādēm būtu regulāri jāpārskata trešo valstu filiāļu atbilstība attiecīgajām Direktīvā 2013/36/ES noteiktajām prasībām un jānosaka uzraudzības pasākumi attiecībā uz minētajām filiālēm, lai nodrošinātu vai atjaunotu atbilstību minētajām prasībām. Lai veicinātu efektīvu uzraudzību attiecībā uz to, kā trešo valstu filiāles pilda minētās prasības, un lai varētu gūt visaptverošu pārskatu par trešo valstu grupu darbībām Savienībā, būtu jānodrošina, ka kompetentajām iestādēm saskaņā ar standartizētiem paraugiem ir pieejami kopīgi uzraudzības un finanšu pārskati. Būtu jāpilnvaro EBI izstrādāt īstenošanas tehnisko standartu projektu, kas ietver minētos paraugus. Turklāt, lai nodrošinātu, ka visas to trešo valstu grupu darbības, kuras darbojas Savienībā ar trešo valstu filiāļu starpniecību, tiek pakļautas visaptverošai uzraudzībai, lai novērstu to, ka tiek apietas prasības, kas minētajām grupām piemērojamas saskaņā ar Savienības tiesību aktiem, un lai līdz minimumam mazinātu iespējamos riskus Savienības finanšu stabilitātei, ir jāievieš attiecīgi kompetento iestāžu sadarbības mehānismi. Jo īpaši 1. klases trešo valstu filiāles būtu jāiekļauj trešo valstu grupu uzraudzības iestāžu kolēģiju darbības jomā Savienībā. Ja šāda kolēģija vēl nepastāv, kompetentajām iestādēm būtu jāizveido *ad hoc* kolēģija visām tās pašas grupas 1. klases trešo valstu filiālēm, ja minētā grupa darbojas vairāk nekā vienā dalībvalstī.

(24) Savienības regulējums attiecībā uz trešo valstu filiālēm būtu jāpiemēro, neskarot rīcības brīvību, kas dalībvalstīm pašlaik ir, lai vispārīgi prasītu trešo valstu uzņēmumiem no konkrētām trešām valstīm banku darbības to teritorijā veikt tikai ar tādu meitas iestāžu starpniecību, kurām piešķirta atļauja saskaņā ar Direktīvas 2013/36/ES III sadaļas 1. nodaļu. Minētā prasība varētu attiekties uz trešām valstīm, kuras piemēro banku prudenciālos un uzraudzības standartus, kas nav līdzvērtīgi dalībvalsts tiesību aktos noteiktajiem standartiem, vai uz trešām valstīm, kurām nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiskas nepilnības.

(25) Neatkarīgi no pašreiz piemērojamiem slepenības noteikumiem būtu jāuzlabo informācijas apmaiņa starp kompetentajām iestādēm un nodokļu iestādēm. Informācijas apmaiņai jebkurā gadījumā būtu jānotiek saskaņā ar valsts tiesību aktiem, un, ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, attiecīgajām kompetentajām iestādēm par informācijas atklāšanu būtu jāvienojas.

(26) Ir būtiski, lai kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības ievērotu prudenciālās prasības nolūkā nodrošināt to drošumu un stabilitāti un saglabāt finanšu sistēmas stabilitāti gan Savienības līmenī kopumā, gan katrā dalībvalstī. Tādēļ Eiropas Centrālajai bankai (ECB) un valstu kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām veikt savlaicīgus un izšķirošus pasākumus, ja minētās kredītiestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības un to faktiskie vadītāji neievēro prudenciālās prasības vai uzraudzības lēmumus.

(27) Lai nodrošinātu vienlīdzīgus konkurences apstākļus sankciju piemērošanas pilnvaru jomā, dalībvalstīm būtu jāparedz iedarbīgi, samērīgi un atturoši administratīvie sodi, periodiskie soda maksājumi un citi administratīvie pasākumi attiecībā uz to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES, un attiecībā uz Regulas (ES) Nr. 575/2013 pārkāpumiem vai tādu lēmumu pārkāpumiem, kurus kompetentā iestāde pieņēmusi, pamatojoties uz minētajiem noteikumiem vai minēto regulu. Minētajiem administratīvajiem sodiem, periodiskiem soda maksājumiem un citiem administratīviem pasākumiem būtu jāatbilst konkrētām minimālajām prasībām, tostarp minimālajām pilnvarām, kas būtu jāpiešķir kompetentajām iestādēm, lai tās varētu tos piemērot, kritērijiem, kas kompetentajām iestādēm būtu jāņem vērā to piemērošanā, publicēšanas prasībām vai administratīvo sodu un periodisko soda maksājumu līmeņiem. Būtu jāpilnvaro EBI ziņot par kompetento iestāžu sadarbību saistībā ar administratīvo sodu, periodisko soda maksājumu un citu administratīvo pasākumu piemērošanu.

(28) Dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai noteikt administratīvus sodus, ja uz attiecīgo pārkāpumu attiecas arī valsts krimināltiesības. Kompetentajām iestādēm, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un administratīvo naudas sodu apmēru, būtu jāņem vērā visi iepriekšējie krimināl sodi, kas par to pašu pārkāpumu ir piemēroti fiziskajai vai juridiskajai personai, kura ir atbildīga par minēto pārkāpumu. Tas ir nepieciešams, lai nodrošinātu, ka visu to administratīvo sodu un citu administratīvo pasākumu smagums, kuri sodīšanas nolūkos ir noteikti no vienas un tās pašas prettiesiskās rīcības izrietošo administratīvo procesu un kriminālprocesu akumulācijas gadījumā, nepārsniedz to, kas ir nepieciešams, ņemot vērā attiecīgā pārkāpuma smagumu. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jāievieš attiecīgi mehānismi, ar ko nodrošina, ka kompetentās iestādes un tiesu iestādes tiek pienācīgi un savlaicīgi informētas par visiem administratīvajiem procesiem vai kriminālprocesiem, kas sākti pret vienu un to pašu fizisko vai juridisko personu.

(29) Administratīvajiem naudas sodiem vajadzētu būt atturošiem, lai novērstu to, ka fiziskā vai juridiskā persona, kas pārkāpj valsts noteikumus, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES, vai pārkāpj Regulu (ES) Nr. 575/2013, turpmāk iesaistās tādā pašā vai līdzīgā rīcībā. Administratīvie naudas sodi juridiskām personām būtu jāpiemēro konsekventi, jo īpaši attiecībā uz šādu sodu maksimālās summas noteikšanu, kurā būtu jāņem vērā attiecīgā uzņēmuma kopējais gada neto apgrozījums. Tomēr kopējais gada neto apgrozījums Direktīvas 2013/36/ES nozīmē patlaban nav nedz pietiekami izsmeļošs, nedz pietiekami skaidrs, lai nodrošinātu vienlīdzīgus apstākļus administratīvo naudas sodu piemērošanā. Lai nodrošinātu, ka visā Savienībā aprēķins tiek veikts saskaņoti, Direktīvā 2013/36/ES būtu jāparedz kopējā gada neto apgrozījuma aprēķinā iekļaujamo elementu saraksts.

(30) Papildus administratīvajiem naudas sodiem kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām noteikt periodiskus soda maksājumus iestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām, jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām un tiem vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekļiem, augstākajai vadībai, galveno funkciju veicējiem, citiem būtiska riska ņēmējiem un visām citām fiziskajām personām, par kurām ir konstatēts, ka tās saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par to, ka ir pārkāpts pienākums ievērot valsts noteikumus, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES, vai to pienākumi, kas noteikti Regulā (ES) Nr. 575/2013 vai lēmumā, kuru kompetentā iestāde pieņēmusi, pamatojoties uz minētajiem noteikumiem vai minēto regulu. Dalībvalstīm būtu jāparedz konkrēti noteikumi un efektīvi mehānismi attiecībā uz periodisku soda maksājumu piemērošanu. Periodiski soda maksājumi būtu jānosaka, ja pārkāpums turpinās. Neskarot piemērojamos tiesību aktos noteiktās iesaistīto personu procesuālās tiesības, tostarp minēto personu tiesības tikt uzklausītām, kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai minētos periodiskos soda maksājumus noteikt, nevēršoties pie pārkāpējas puses ar iepriekšēju pieprasījumu, rīkojumu vai brīdinājumu, lai liktu tai atkal pildīt savus pienākumus. Tā kā periodisko soda maksājumu mērķis ir piespiest fiziskās vai juridiskās personas izbeigt notiekošu pārkāpumu, periodisku soda maksājumu piemērošanai nebūtu jāliedz kompetentajām iestādēm piemērot turpmākus administratīvus sodus par to pašu pārkāpumu. Vajadzētu būt iespējai periodiskos soda maksājumus noteikt konkrētā dienā un to piemērošanu sākt vēlāk. Ja vien dalībvalstis nav paredzējušas citādi, periodiskie soda maksājumi būtu jāaprēķina par katru dienu.

(31) Lai nodrošinātu pēc iespējas plašāku rīcības tvērumu pēc pārkāpuma un palīdzētu novērst turpmākus pārkāpumus, neatkarīgi no tā, vai par šādiem pārkāpumiem saskaņā ar valsts tiesību aktiem piemēro administratīvu sodu vai citu administratīvu pasākumu, dalībvalstīm vajadzētu būt iespējai paredzēt papildu administratīvos sodus un augstāku administratīvo naudas sodu un periodisko soda maksājumu līmeni.

(32) Nosakot periodiskos soda maksājumus, kompetentajai iestādei būtu jāņem vērā attiecīgā periodiskā soda maksājuma iespējamā ietekme uz pārkāpējas fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli un jācenšas izvairīties no situācijas, kurā sods izraisītu pārkāpējas fiziskās vai juridiskās personas maksātnespēju vai radītu nopietnas finansiālas grūtības, vai veidotu nesamērīgu procentuālo daļu no fiziskās personas gada ienākumiem vai no juridiskās personas kopējā gada neto apgrozījuma. Kompetentajām iestādēm būtu arī jānodrošina, ka periodiskie soda maksājumi tiek piemēroti vadības struktūras locekļiem, augstākajai vadībai, galveno funkciju veicējiem, citiem būtiska riska ņēmējiem un visām citām fiziskajām personām, par kurām ir konstatēts, ka tās individuāli vai kolektīvi ir tieši atbildīgas par pārkāpumu.

(33) Izņēmuma gadījumos, ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav atļauts noteikt šajā direktīvā paredzētos administratīvos sodus, vajadzētu būt iespējai izņēmuma kārtā piemērot noteikumus par administratīvajiem sodiem tā, ka sodu ierosina kompetentā iestāde un to nosaka tiesu iestāde. Tomēr ir nepieciešams, lai minētās dalībvalstis nodrošinātu, ka šādu noteikumu un sodu piemērošanas iedarbība ir līdzvērtīga kompetento iestāžu noteiktajiem administratīvajiem sodiem. Paredzētajiem sodiem tāpēc vajadzētu būt iedarbīgiem, samērīgiem un atturošiem.

(34) Lai paredzētu attiecīgas sankcijas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē Direktīvu 2013/36/ES, un par Regulas (ES) Nr. 575/2013 pārkāpumiem, būtu jāpapildina to pārkāpumu saraksts, par kuriem piemēro administratīvos sodus, periodiskos soda maksājumus un citus administratīvus pasākumus. Tāpēc būtu jāgroza Direktīvā 2013/36/ES noteiktais pārkāpumu saraksts.

(35) Pēc tam, kad 2018. gada 1. janvārī tika ieviests 9. starptautiskais finanšu pārskatu standarts "Finanšu instrumenti" (9. SFPS), paredzamo kredītzaudējumu aprēķinu rezultāti, kuru pamatā ir modelēšanas pieejas, tieši ietekmē iestāžu pašu kapitāla apjomu un regulatīvos rādītājus. Tādas pašas modelēšanas pieejas ir arī pamats paredzamo kredītzaudējumu aprēķināšanai gadījumos, kad iestādes piemēro valstu grāmatvedības regulējumus. Tāpēc ir svarīgi, lai kompetentajām iestādēm un EBI būtu skaidrs priekšstats par šo aprēķinu ietekmi uz riska svērto aktīvu vērtību diapazonu un pašu kapitāla prasībām, kas rodas līdzīgiem riska darījumiem. Šajā nolūkā salīdzinošā novērtēšana būtu jāattiecina arī uz minētajām modelēšanas pieejām. Ņemot vērā to, ka iestādes, kas aprēķina pašu kapitāla prasības saskaņā ar standartizēto pieeju kredītriskam, var izmantot arī modeļus paredzamo kredītzaudējumu

aprēķināšanai 9. SFPS ietvaros, šīs iestādes būtu jāiekļauj arī salīdzinošajā novērtēšanā, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

(36) Ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2019/876 ([12]) tika grozīta Regula (ES) Nr. 575/2013, ieviešot pārskatītu tirgus riska regulējumu, ko izstrādājusi Bāzeles Banku uzraudzības komiteja. Alternatīvā standartizētā pieeja, kas ir daļa no šī jaunā regulējuma, ļauj iestādēm modelēt konkrētus parametrus, ko izmanto, aprēķinot riska svērtos aktīvus un pašu kapitāla prasības attiecībā uz tirgus risku. Tāpēc ir svarīgi, lai kompetentajām iestādēm un EBI būtu skaidrs priekšstats par riska svērto aktīvu vērtību diapazonu un pašu kapitāla prasībām, kas rodas līdzīgiem riska darījumiem ne tikai saskaņā ar alternatīvo iekšējo modeļu pieeju, bet arī saskaņā ar alternatīvo standartizēto pieeju. Tādējādi tirgus riska salīdzinošajai novērtēšanai būtu jāaptver pārskatītās standartizētās un iekšējā modeļa pieejas, ņemot vērā proporcionalitātes principu.

(37) Globālajai pārejai uz ilgtspējīgu ekonomiku, kā noteikts Parīzes nolīgumā ([13]), kas pieņemts 2015. gada 12. decembrī Apvienoto Nāciju Organizācijas Vispārējās konvencijas par klimata pārmaiņām ietvaros (Parīzes nolīgums), un Apvienoto Nāciju Organizācijas Ilgtspējīgas attīstības programmā 2030. gadam, būs nepieciešama pamatīga sociālekonomiskā pārveide, un tā būs atkarīga no ievērojamu finanšu resursu mobilizācijas no publiskā un privātā sektora. Eiropas zaļais kurss, ko Komisija ieviesa ar 2019. gada 11. decembra paziņojumu, uzliek Savienībai saistības līdz 2050. gadam kļūt klimatneitrālai. Finanšu sistēmai ir būtiska nozīme šīs pārejas atbalstīšanā, kas attiecas ne tikai uz radīto iespēju apzināšanu un atbalstīšanu, bet arī uz to risku pienācīgu pārvaldību, kurus tā var radīt. Ņemot vērā to, ka minētie riski var ietekmēt gan atsevišķu iestāžu, gan visas finanšu sistēmas stabilitāti, ir nepieciešams pastiprināts prudenciālās uzraudzības regulējums, kas labāk integrē saistītos riskus.

(38) Bezprecedenta mēroga pārejai uz ilgtspējīgu, klimatneitrālu aprites ekonomiku būs ievērojama ietekme uz finanšu sistēmu. Centrālo banku un uzraudzības iestāžu tīkls finanšu sistēmas ekoloģizācijai 2018. gadā atzina, ka ar klimatu saistītie riski ir finanšu riska avots. Komisijas 2021. gada 6. jūlija paziņojumā "Pārejas uz ilgtspējīgu ekonomiku finansēšanas stratēģija" ("Atjaunināta ilgtspējīga finansējuma stratēģija") ir uzsvērts, ka VSP riski un riski, ko rada klimata pārmaiņu fiziskā ietekme, biodaudzveidības zudums un jo īpaši ekosistēmu plašāka vides degradācija, rada vēl nepieredzētu izaicinājumu Savienības ekonomikai un finanšu sistēmas stabilitātei. Minētajiem riskiem ir raksturīgas īpatnības, piemēram, to uz nākotni vērstais raksturs un to atšķirīgā ietekme īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā. Ar klimatu saistīto risku un citu ar vidi saistīto risku, piemēram, no vides degradācijas un biodaudzveidības zuduma izrietošo risku, specifika gan pārejas, gan fizisko risku ziņā jo īpaši prasa, lai minētie riski tiktu pārvaldīti vismaz 10 gadu ilgtermiņa perspektīvā.

(39) Pārejas uz ilgtspējīgu, klimatneitrālu aprites ekonomiku ilgtermiņa raksturs un pamatīgums radīs būtiskas izmaiņas iestāžu uzņēmējdarbības modeļos. Pienācīga finanšu sektora un jo īpaši kredītiestāžu korekcija ir nepieciešama, lai sasniegtu mērķi līdz 2050. gadam Savienības ekonomikā panākt siltumnīcefekta gāzu neto nulles emisiju līmeni, vienlaikus saglabājot kontroli pār raksturīgajiem riskiem. Tāpēc kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai novērtēt minēto koriģēšanas procesu un iejaukties gadījumos, kad iestādes pārvalda klimata riskus, kā arī riskus, ko rada vides degradācija un biodaudzveidības zudums, tādā veidā, kas apdraud atsevišķu iestāžu stabilitāti vai finanšu stabilitāti kopumā. Kompetentajām iestādēm būtu arī jāveic uzraudzība un tām vajadzētu būt pilnvarotām rīkoties gadījumos, kad pastāv finanšu riski, kas izriet no pārejas tendencēm saistībā ar attiecīgajiem Savienības un dalībvalstu regulatīvajiem mērķiem attiecībā uz VSP faktoriem, kuri noteikti, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2021/1119 ([14]), Komisijas 2021. gada 14. jūlija paziņojumā "Gatavi mērķrādītājam 55 %: ES 2030. gadam nospraustā klimata mērķrādītāja sasniegšana ceļā uz klimatneitralitāti" (paketē "Gatavi mērķrādītājam 55 %") un Kuņminas–Monreālas globālajā biodaudzveidības satvarā, kas pieņemts 2022. gada 19. decembrī Apvienoto Nāciju Bioloģiskās Daudzveidības konvencijas pušu konferencē, kā arī – ja tas attiecas uz starptautiski

([12]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2019/876 (2019. gada 20. maijs), ar ko groza Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz sviras rādītāju, neto stabila finansējuma rādītāju, prasībām pašu kapitālam un atbilstīgajām saistībām, darījuma partnera kredītrisku, tirgus risku, riska darījumiem ar centrālajiem darījumu partneriem, riska darījumiem ar kolektīvo ieguldījumu uzņēmumiem, lieliem riska darījumiem, pārskatu sniegšanas un informācijas atklāšanas prasībām un Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV L 150, 7.6.2019., 1. lpp.).

([13]) OV L 282, 19.10.2016., 4. lpp.

([14]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 ("Eiropas Klimata akts") (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

aktīvām iestādēm – saistībā ar trešo valstu juridiskajiem un regulatīvajiem mērķiem, kas rada riskus to uzņēmējdarbības modeļiem un stratēģijām vai finanšu stabilitātei. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt arī pilnvarotām pastiprināt iestāžu prudenciālo plānu mērķus, pasākumus un darbības, ja tos uzskata par nepietiekamiem, lai novērstu VSP riskus īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, un ja šajā sakarā tie varētu radīt būtiskus riskus iestāžu maksātspējai. Klimata riski un – plašākā nozīmē – vides riski būtu jāskata kopā ar sociālajiem riskiem un pārvaldības riskiem vienā risku kategorijā, lai nodrošinātu visaptverošu un koordinētu minēto faktoru integrāciju, jo tie bieži vien ir savstarpēji saistīti. VSP riski ir cieši saistīti ar ilgtspējas jēdzienu, jo VSP faktori ir trīs galvenie ilgtspējas pīlāri.

(40) Lai saglabātu pienācīgu noturību pret VSP faktoru negatīvo ietekmi, iestādēm, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, ir jāspēj sistemātiski noteikt, izmērīt un pārvaldīt VSP riskus, un būtu jāprasa, lai to uzraudzības iestādes novērtē riskus konkrētās iestādes līmenī, kā arī sistēmiskā līmenī, piešķirot prioritāti vides faktoriem un virzoties uz citiem ilgtspējas faktoriem atbilstīgi novērtēšanas metodoloģiju un instrumentu attīstībai. Būtu jāprasa, lai iestādes novērtē savu portfeļu saskaņošanu ar Savienības mērķi līdz 2050. gadam kļūt klimatneitrālai, kā arī novērst vides degradāciju un biodaudzveidības zudumu. Iestādēm vajadzētu būt pienākumam izstrādāt konkrētus plānus, kā novērst finanšu riskus, kas īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā izriet no VSP faktoriem, tostarp no pārejas tendencēm saistībā ar attiecīgajiem Savienības un dalībvalstu regulatīvajiem mērķiem, kas noteikti, piemēram, Parīzes nolīgumā, Regulā (ES) 2021/1119, paketē "Gatavi mērķrādītājam 55 %" un Kuņminas–Monreālas globālajā biodaudzveidības satvarā, kā arī – ja tas attiecas uz starptautiski aktīvām iestādēm – saistībā ar trešo valstu juridiskajiem un regulatīvajiem mērķiem. Būtu jāprasa, lai iestādēm būtu stabila pārvaldības kārtība un iekšējie procesi VSP risku pārvaldībai, kā arī to vadības struktūru apstiprinātas stratēģijas, kurās ņemta vērā ne tikai VSP faktoru pašreizējā, bet arī uz nākotni vērstā ietekme. Arī iestāžu vadības struktūru kolektīvās zināšanas un informētība par VSP faktoriem un iekšējā kapitāla sadale VSP risku novēršanai būs būtiskas, lai pastiprinātu noturību pret minēto risku negatīvo ietekmi. VSP risku specifika nozīmē, ka izpratne, mērījumi un pārvaldības prakse iestādēs var ievērojami atšķirties. Lai nodrošinātu konverģenci visā Savienībā un vienotu izpratni par VSP riskiem, prudenciālajā tiesiskajā regulējumā būtu jāparedz attiecīgas definīcijas un minimālie standarti minēto risku novērtēšanai. Lai sasniegtu minēto mērķi, Direktīvā 2013/36/ES būtu jāievieš definīcijas un būtu jāpilnvaro EBI noteikt minimālo atsauces metožu kopumu, ar kuru novērtē VSP risku ietekmi uz iestāžu finanšu stabilitāti, prioritāti piešķirot vides faktoru ietekmei. Tā kā VSP risku uz nākotni vērstais raksturs nozīmē, ka scenāriju analīze un stresa testi kopā ar plāniem šo risku novēršanai ir īpaši informatīvi novērtēšanas instrumenti, EBI būtu arī jāpilnvaro izstrādāt vienotus kritērijus plānu saturam minēto risku novēršanai un scenāriju noteikšanai un stresa testēšanas metožu piemērošanai. EBI savi scenāriji būtu jābalsta uz pieejamiem zinātniskajiem pierādījumiem, pamatojoties uz Centrālo banku un uzraudzības iestāžu tīkla finanšu sistēmas ekoloģizācijai darbu un Komisijas centieniem stiprināt visu attiecīgo publisko iestāžu sadarbību, lai izstrādātu kopēju metodoloģisko bāzi, kā izklāstīts Atjauninātajā ilgtspējīga finansējuma stratēģijā. Ar vidi saistītiem riskiem, tostarp ar klimatu saistītiem riskiem un riskiem, ko rada vides degradācija un biodaudzveidības zudums, vajadzētu būt prioritāriem, ņemot vērā to novēršanas steidzamību un scenāriju analīzes un stresa testu īpašo nozīmi to novērtēšanā.

(41) Iestādēm kā galvenajiem finansējuma nodrošinātājiem uzņēmumiem un mājsaimniecībām Savienībā ir svarīga loma ilgtspējīgas attīstības veicināšanā visā Savienībā. Lai Savienība varētu sasniegt savu vispārējo mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti, kā noteikts Regulā (ES) 2021/1119, iestādēm savā politikā un darbībās ir jāintegrē uzdevums veicināt ilgtspējīgu attīstību. Lai nodrošinātu minēto integrācijas procesu, iestāžu uzņēmējdarbības modeļi un stratēģijas ir jāpārbauda, ņemot vērā attiecīgos Savienības regulatīvos mērķus ilgtspējīgai ekonomikai, tostarp, piemēram, Eiropas Zinātniskās konsultatīvās padomes klimata pārmaiņu jautājumos noteiktos pasākumus, lai noteiktu VSP riskus, ko rada neatbilstība. Ja iestādes atklāj informāciju par saviem ilgtspējas mērķiem un saistībām, kas noteiktas citos obligātos vai brīvprātīgos ilgtspējas regulējumos, piemēram, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvā 2013/34/ES ([15]), minētajiem mērķiem un saistībām būtu jāsaskan ar konkrētajiem plāniem novērst VSP riskus, ar kuriem tās saskaras īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā. Kompetentajām iestādēm, veicot savas attiecīgās uzraudzības darbības, būtu jānovērtē, cik lielā mērā iestādes saskaras ar VSP riskiem un ciktāl tām ir papildinoša pārvaldības politika un operatīvās darbības, kas atspoguļojas to prudenciālajos plānos noteiktajos

([15]) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).

mērķrādītājos un starpposma mērķrādītājos un kas atbilst to atklātajām ilgtspējas saistībām sakarā ar koriģēšanas procesu virzībā uz mērķi līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti. Lai veicinātu pareizu un efektīvu riska pārraudzību, kā arī vadības rīcību, kas atbilst iestāžu ilgtermiņa stratēģijai ilgtspējas jomā, iestāžu vēlmei uzņemties risku saistībā ar VSP riskiem vajadzētu būt neatņemamai to atalgojuma politikas un prakses daļai.

(42) VSP riskiem var būt tālejošas sekas gan attiecībā uz atsevišķu iestāžu, gan visas finanšu sistēmas stabilitāti. Tāpēc kompetentajām iestādēm minētie riski būtu konsekventi jāņem vērā savās attiecīgajās uzraudzības darbībās, tostarp uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā un minēto risku stresa testēšanā. Komisija, izmantojot tehniskā atbalsta instrumentu, kas izveidots ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2021/240 ([16]), ir sniegusi atbalstu valstu kompetentajām iestādēm stresa testēšanas metodoloģiju izstrādē un īstenošanā un turpinās sniegt tehnisku atbalstu šajā sakarā. Tomēr stresa testēšanas metodoloģijas attiecībā uz VSP riskiem līdz šim ir izmantotas galvenokārt izpētes veidā. Lai stingri un konsekventi iekļautu VSP risku stresa testus uzraudzībā, EBI, Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādei (EAAPI)), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1094/2010 ([17]), un Eiropas Uzraudzības iestādei (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādei (EVTI)), kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1095/2010 ([18]), būtu kopīgi jāizstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu konsekventus apsvērumus un vienotas metodes VSP risku testēšanai spriedzes apstākļos. Minēto risku stresa testu veikšana būtu jāsāk ar klimata un vides faktoriem, un, tā kā kļūst pieejami vairāk VSP risku datu un metodiku, lai palīdzētu izstrādāt papildu instrumentus, ar ko novērtēt to kvantitatīvo ietekmi uz finanšu riskiem, kompetentajām iestādēm savos iestāžu pietiekamības novērtējumos būtu arvien vairāk jānovērtē šo risku ietekme. Lai nodrošinātu uzraudzības prakses konverģenci, EBI būtu jāizdod pamatnostādnes par VSP risku vienotu iekļaušanu uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā.

(43) Direktīvas 2013/36/ES noteikumus par sistēmiskā riska rezervju sistēmu jau var izmantot, lai novērstu dažādu veidu sistēmiskus riskus, tostarp sistēmiskus riskus, kas saistīti ar klimata pārmaiņām. Ciktāl iestādes kompetentās vai norīkotās iestādes uzskata, ka ar klimata pārmaiņām saistītajiem riskiem var būt nopietna negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku dalībvalstīs, tām būtu jāievieš sistēmiskā riska rezervju norma, ko varētu piemērot arī noteiktām riska darījumu kopām vai apakškopām, piemēram, tām, kas pakļautas fiziskiem un pārejas riskiem saistībā ar klimata pārmaiņām, ja tās uzskata, ka šādas normas ieviešana ir efektīva un samērīga minēto risku mazināšanai.

(44) Pēdējos gados ir strauji auguši kriptoaktīvu tirgi. Lai novērstu iespējamos riskus iestādēm, ko rada to riska darījumi ar kriptoaktīviem, uz kuriem pietiekami neattiecas spēkā esošais prudenciālais regulējums, Bāzeles Banku uzraudzības komiteja ir izstrādājusi standartu prudenciālajam režīmam kriptoaktīvu riska darījumiem. Daļa no minētā standarta attiecas uz iestāžu veikto riska pārvaldību un uzraudzības un novērtēšanas procesa piemērošanu iestādēm. Iestādēm, kam ir tieši vai netieši riska darījumi ar kriptoaktīviem, vai iestādēm, kas sniedz saistītus pakalpojumus attiecībā uz visu veidu kriptoaktīviem, būtu jānosaka prasība ieviest riska pārvaldības politiku, procesus un praksi, lai pienācīgi pārvaldītu riskus, ko rada to riska darījumi ar kriptoaktīviem. Riska pārvaldības darbībās iestādēm jo īpaši būtu jāņem vērā kriptoaktīvu tehnoloģiju riski, vispārējie informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) riski un kiberriski, juridiskie riski, nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas riski un vērtēšanas riski. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai veikt nepieciešamos uzraudzības pasākumus, ja iestāžu riska pārvaldības prakse tiek uzskatīta par nepietiekamu.

(45) Vadības struktūru locekļu piemērotības novērtēšanas mērķis ir nodrošināt, lai minētie locekļi būtu kvalificēti savu funkciju veikšanai un viņiem būtu laba reputācija. Stabila "atbilstības un piemērotības" sistēma vadības struktūras locekļu un galveno funkciju veicēju piemērotības novērtēšana ir izšķirīgs faktors, lai nodrošinātu, ka iestādes tiek pienācīgi pārvaldītas un tiek pienācīgi pārvaldīti to riski. Spēkā esošie noteikumi nenodrošina, ka iecēlējinstitūcija laikus novērtē vadības struktūras locekļu piemērotību. Turklāt pašlaik nav noteikumu par galveno funkciju veicēju

([16]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/240 (2021. gada 10. februāris), ar ko izveido tehniskā atbalsta instrumentu (OV L 57, 18.2.2021., 1. lpp.).

([17]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1094/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Apdrošināšanas un aroda pensiju iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/79/EK (OV L 331, 15.12.2010., 48. lpp.).

([18]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1095/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Vērtspapīru un tirgu iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/77/EK (OV L 331, 15.12.2010., 84. lpp.).

piemērotības novērtēšanu. Pārrobežu iestādēm ir jāorientējas arī daudzos atšķirīgos valstu noteikumos un procesos, un tas mazina pašreizējā regulējuma efektivitāti. Saistībā ar banku savienību īpaši svarīgs problēmjautājums ir tas, ka visā Savienībā ievērojami atšķiras piemērotības novērtēšanas prasības. Tāpēc ir svarīgi paredzēt noteikumu kopumu Savienības līmenī, lai ieviestu konsekventāku un paredzamāku "atbilstības un piemērotības" sistēmu. Tas veicinās uzraudzības konverģenci, radot lielāku uzticēšanos starp kompetentajām iestādēm un nodrošinot iestādēm lielāku juridisko noteiktību. "Atbilstības un piemērotības" novērtējumi ir svarīgs uzraudzības elements kopā ar citiem mehānismiem, piemēram, uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesu un atalgojuma noteikumiem, kas kopā nodrošina iestāžu pareizu pārvaldību.

(46) Lai nodrošinātu pareizu pārvaldību, sekmētu neatkarīgus viedokļus un kritisku apstrīdēšanu un pārstāvētu dažādus uzskatus un pieredzi, vadības struktūrām vajadzētu būt pietiekami daudzveidīgām vecuma, dzimuma, ģeogrāfiskās izcelsmes, kā arī izglītības un profesionālās pieredzes ziņā. Lai nodrošinātu pienācīgu sabiedrības atspoguļojumu, īpaši svarīga nozīme ir dzimumu līdzsvaram.

(47) Iestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kam ir galvenā atbildība par katra vadības struktūras locekļa piemērotības novērtēšanu, būtu jāveic sākotnējā piemērotības novērtēšana pirms jauna locekļa stāšanās amatā, ievērojot dažus izņēmumus, un pēc tam kompetentās iestādes veic pārbaudi. Minētajām vienībām būtu jānodrošina, ka informācija par vadības struktūras locekļu piemērotību tiek pastāvīgi atjaunināta. Minētajām vienībām minētā informācija būtu jāpaziņo kompetentajai iestādei. Tiklīdz kļūst zināmi jebkādi jauni fakti vai citi apstākļi, kas varētu ietekmēt vadības struktūras locekļu piemērotību, minētajām vienībām bez liekas kavēšanās par to būtu jāinformē kompetentās iestādes. Minētajām vienībām būtu jāveic nepieciešamie pasākumi, ja tās secina, ka vadības struktūras loceklis vai potenciālais loceklis neatbilst piemērotības prasībām. Tādas pašas prasības būtu jāpiemēro arī galveno funkciju veicējiem.

(48) Lai vienībām nodrošinātu juridisko noteiktību un paredzamību, ir jāparedz noteikumi par procedūru, saskaņā ar kuru kompetentās iestādes pārbauda lielu iestāžu vadības struktūras locekļu un galveno funkciju veicēju piemērotību. Šādiem procedūras noteikumiem būtu jāļauj kompetentajām iestādēm vajadzības gadījumā prasīt jebkādu papildu informāciju, tostarp, izmantojot dokumentus, intervijas un uzklausīšanas. Informācija un dokumenti, kas nepieciešami, lai kompetentās iestādes novērtētu piemērotību, tostarp saistībā ar piemērotības pieteikumu, kas pirms potenciālā locekļa stāšanās amatā ("*ex ante* piemērotības pieteikums") lielām iestādēm jāiesniedz attiecībā uz vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekļiem vai vadības struktūras kā uzraudzības veicējas priekšsēdētāju, būtu jādara pieejami kompetentajām iestādēm, izmantojot kompetento iestāžu noteiktus līdzekļus. Kompetentajām iestādēm būtu atkārtoti jāvērtē locekļa piemērotība, ja attiecīgā informācija par minētā locekļa piemērotību ir mainījusies. Nebūtu jāprasa kompetentajām iestādēm atkārtoti vērtēt vadības struktūras locekļu piemērotību viņu pilnvaru atjaunošanas gadījumā, izņemot gadījumus, kad ir mainījusies attiecīgā kompetentajām iestādēm zināmā informācija un šādas izmaiņas var ietekmēt attiecīgā locekļa piemērotību. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt pilnvarotām veikt nepieciešamos pasākumus, ja tās secina, ka piemērotības prasības nav izpildītas. Kompetentajām iestādēm vajadzētu būt iespējai prasīt, lai iestāde, kas saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 ir atbildīga par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas uzraudzību, pamatojoties uz riska pakāpi, iepazīstas ar attiecīgo informāciju par vadības struktūras locekļiem un lai tai ir piekļuve centrālajai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas datubāzei.

(49) Ņemot vērā riskus, ko rada lielas iestādes un kas jo īpaši izriet no iespējamās kaitīgās ietekmes, to dalībvalstu kompetentās iestādes, kurās tiek veikta uzraudzības iestādes piemērotības novērtēšana pēc tam, kad loceklis ir stājies amatā vadības struktūrā, saskaņā ar valsts tiesību aktiem būtu bez liekas kavēšanās jāinformē, tiklīdz ir skaidrs nodoms iecelt locekli vadības struktūrā, kas pilda vadības funkcijas, vai vadības struktūras kā uzraudzības veicējas priekšsēdētāju. Lielām iestādēm jebkurā gadījumā būtu jānodrošina, ka kompetentās iestādes saņem *ex ante* piemērotības pieteikumu ne vēlāk kā 30 darbdienas pirms potenciālā locekļa stāšanās amatā. *Ex ante* piemērotības pieteikumam būtu jāpievieno visi attiecīgie dokumenti un informācija, kas ir nepieciešama novērtēšanai, neatkarīgi no tā, vai kompetento iestāžu veiktā piemērotības novērtēšana ir pabeigta pirms vai pēc personas stāšanās amatā. Ja vēlāk kļūst pieejami sodāmības reģistri vai citi dokumenti, kas tiek prasīti saskaņā ar valsts tiesību aktiem vai ko norādījušas kompetentās iestādes, kompetentajām iestādēm bez liekas kavēšanās būtu jāsaņem arī minētie dokumenti vai informācija. *Ex ante* piemērotības pieteikumam būtu jāļauj kompetentajām iestādēm sākt analīzi un rīkoties novērtēšanas sakarā. Lai nodrošinātu, ka potenciālais loceklis amatā stāšanās brīdī ir piemērots vai tāds kļūst, šāda rīcība var ietvert to, ka potenciālajam loceklim ir liegts stāties amatā, kamēr kompetentā iestāde nav saņēmusi pietiekamu informāciju, vai ir liegts iesaistīties ciešākā dialogā, ja kompetentajai iestādei ir bažas par potenciālā locekļa piemērotību. EBI būtu jāizdod pamatnostādnes par kārtību, kādā notiek mērķtiecīgs un padziļināts dialogs starp kompetento iestādi un lielo iestādi, lai sadarbības garā novērstu jebkādus šķēršļus attiecībā uz potenciālā

locekļa piemērotību. *Ex ante* piemērotības pieteikumam būtu jāļauj kompetentajām iestādēm iesaistīties agrīnā dialogā ar lielām iestādēm par vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekļu vai vadības struktūras kā uzraudzības veicējas priekšsēdētāja piemērotību pirms viņu stāšanās amatā. Tomēr *ex ante* piemērotības pieteikumam nebūtu jāskar lielās iestādes prerogatīvas un atbildība, ja tiek nodrošināta vadības struktūras locekļu piemērotība, un kompetento iestāžu veiktā *ex post* novērtēšana, ja tas ir atļauts saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

(50) Turklāt attiecībā uz lielām iestādēm kompetentajām iestādēm būtu pienācīgi jāapsver iespēja noteikt maksimālo termiņu, kurā piemērotības novērtēšana jāpabeidz, vismaz attiecībā uz vadības struktūras locekļu iecelšanu un iekšējās kontroles funkciju vadītāja un finanšu direktora iecelšanu amatā šādās iestādēs. Vajadzētu būt iespējai attiecīgā gadījumā šādu maksimālo termiņu pagarināt.

(51) Vadības struktūras locekļu piemērotības novērtēšanai nebūtu jāskar valsts tiesību akti par darba ņēmēju pārstāvju iecelšanu vadības struktūrā un par to, kā reģionālas vai vietējas vēlētas struktūras ieceļ amatā vadības struktūras kā uzraudzības veicējas locekļus. Minētajos gadījumos būtu jāievieš attiecīgas garantijas, lai nodrošinātu minēto vadības struktūras locekļu piemērotību.

(52) Līdz 2029. gada 31. decembrim EBI ciešā sadarbībā ar ECB būtu jāpārskata un jāziņo par "atbilstības un piemērotības" regulējuma piemērošanu un efektivitāti, ņemot vērā arī proporcionalitātes principu, jo īpaši attiecībā uz mazām un nesarežģītām iestādēm.

(53) EBI būtu jāizstrādā pamatnostādnes par kritērijiem, pēc kuriem nosaka, vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana vai ir mēģināts veikt šādas darbības, vai šāds paaugstināts risks pastāv saistībā ar kādu vienību. Izstrādājot minētās pamatnostādnes, EBI būtu jāsadarbojas ar EVTI un iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) 2024/1620 ([19]) ("Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai"). Ja Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai minēto pamatnostādņu sagatavošanas laikā nedarbojas, EBI būtu jāpieņem minētās pamatnostādnes, nesadarbojoties ar minēto iestādi.

(54) Ņemot vērā piemērotības novērtēšanas lomu iestāžu piesardzīgā un pareizā pārvaldībā, ir jānodrošina kompetentajām iestādēm jauni instrumenti vadības struktūras locekļu, augstākās vadības un galveno funkciju veicēju piemērotības novērtēšanai, piemēram, paziņojumi par atbildību un pienākumu pārskats. Minētajiem jaunajiem instrumentiem būtu jāatbalsta kompetento iestāžu darbs, kad tiek pārskatīta iestāžu pārvaldības kārtība uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa ietvaros. Neatkarīgi no vadības struktūras vispārējās kolektīvās atbildības būtu jāprasa, lai iestādes sagatavo individuālus paziņojumus, kuros izklāstīti visu vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekļu, augstākās vadības un galveno funkciju veicēju uzdevumi un pienākumu pārskats, tostarp sīka informācija par pārskatu sniegšanas kārtību, atbildības jomām un personām, uz kurām attiecas iestādes pārvaldības kārtība, un to pienākumiem. Šo personu individuālie pienākumi un atbildība ne vienmēr ir skaidri vai konsekventi noteikta, un varētu būt situācijas, kad divas vai vairākas funkcijas pārklājas vai netiek ņemtas vērā pienākumu un atbildības jomas, jo tās nav vienas personas kompetencē. Katras personas pienākumu un atbildības jomai vajadzētu būt skaidri noteiktai, un nevienu uzdevumu nevajadzētu atstāt bez atbildības. Minētajiem instrumentiem būtu jānodrošina vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekļu, augstākās vadības un galveno funkciju veicēju turpmāka pārskatatbildība. Turklāt, ja dalībvalstis uzskata to par nepieciešamu, tām vajadzētu būt iespējai pieņemt vai saglabāt stingrākas prasības attiecībā uz šādiem instrumentiem.

(55) Papildu pašu kapitāla prasība, ko saskaņā ar Direktīvu 2013/36/ES noteikusi iestādes kompetentā iestāde, lai novērstu riskus, kas nav pārmērīgas sviras risks, nebūtu jāpalielina tāpēc, ka iestādei kļūst saistoša Regulā (ES) Nr. 575/2013 noteiktā pašu kapitāla minimālā robežvērtība, ja visi pārējie faktori paliek nemainīgi. Turklāt, kad iestādei kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, kompetentajai iestādei būtu jāpārskata minētās iestādes papildu pašu kapitāla prasība un jo īpaši jānovērtē, vai un kādā mērā šādas prasības jau pilnībā sedz fakts, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība. Ja tas tā ir, iestādes papildu pašu kapitāla prasība būtu jāuzskata par tādu, kas pārklājas ar riskiem, kuri ar pašu kapitāla minimālo robežvērtību ietverti iestādes pašu kapitāla prasībā, un

([19]) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1620 (2024. gada 31. maijs) ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 (OV L, 2024/1620, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).

līdz ar to kompetentajai iestādei minētā prasība būtu jāsamazina tiktāl, ciktāl tas nepieciešams, lai novērstu jebkādu šādu pārklāšanos, kamēr vien iestādei joprojām ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība.

(56) Tāpat, kad kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, iestādes pirmā līmeņa pamata kapitāla nominālvērtība, kas nepieciešama saskaņā ar sistēmiskā riska rezervi un C-SNI rezervi, varētu palielināties, pat ja nav attiecīgi palielinājušies ar iestādi saistītie makroprudenciālie vai sistēmiskie riski. Šādos gadījumos iestādes kompetentajai iestādei vai norīkotajai iestādei būtu jāpārskata sistēmiskā riska rezervju normu kalibrēšana un jāpārliecinās, ka tās joprojām ir atbilstīgas, un dubulti nebūtu jāuzskaita riski, kas jau ir segti tādēļ, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība. Šāda pārskatīšana būtu jāveic tikpat bieži kā rezervju pārskatīšana, kas notiek reizi gadā attiecībā uz C-SNI rezervi un reizi divos gados attiecībā uz sistēmiskā riska rezervi. Tomēr iestādes kompetentai iestādei vai norīkotajai iestādei vajadzētu būt iespējai rezervju kalibrēšanu koriģēt biežāk.

(57) Lai nodrošinātu sistēmiskā riska rezerves savlaicīgu un efektīvu aktivizēšanu, ir jāprecizē attiecīgo noteikumu piemērošana un jāvienkāršo un jāsaskaņo piemērojamās procedūras. Visu dalībvalstu norīkotajām iestādēm vajadzētu būt iespējai noteikt sistēmiskā riska rezervi, lai nodrošinātu, ka iestādes ir pilnvarotas laikus, samērīgi un efektīvi novērst sistēmiskos riskus, un lai varētu atzīt sistēmiskā riska rezerves normas, ko noteikušas citu dalībvalstu iestādes. Lai atzītu citas dalībvalsts noteikto sistēmiskā riska rezervju normu, būtu jāpieprasa tikai tās iestādes paziņojums, kas šo normu ir atzinusi. Lai izvairītos no nevajadzīgām atļauju piešķiršanas procedūrām, kurās lēmums noteikt rezervju normu samazina vai nemaina nevienu no iepriekš noteiktajām normām, Direktīvas 2013/36/ES 131. panta 15. punktā noteiktā procedūra ir jāsaskaņo ar minētās direktīvas 133. panta 9. punktā noteikto procedūru. Minētās direktīvas 133. panta 11. un 12. punktā noteiktās procedūras attiecīgā gadījumā būtu jāprecizē un jāsaskaņo ar procedūrām, ko piemēro citām sistēmiskā riska rezervju normām.

(58) Komisijai vajadzētu būt pilnvarotai pieņemt EBI izstrādātos regulatīvos tehniskos standartus attiecībā uz atbrīvojumu no prasības ieguldījumu brokeru sabiedrībām saņemt atļauju, lai tās varētu darboties kā kredītiestādes, attiecībā uz sarakstu ar informācijas minimumu, kas jāsniedz, lai novērtētu būtiskas darbības, attiecībā uz būtisku darbību novērtēšanas procesu, uzskaites kārtību trešo valstu filiālēm, uzraudzības iestāžu kolēģiju sadarbības mehānismu un šo kolēģiju darbību, jēdzienu "darījumi ar saistību neizpildes risku, kuri ir būtiski absolūtā izteiksmē", un attiecībā uz robežvērtībām attiecībā uz lielu skaitu būtisku darījuma partneru un pozīciju tirgotajos parāda vai pašu kapitāla instrumentos, kuriem ir dažādi emitenti, un attiecībā uz piemērotības anketas, *curricula vitae* un iekšējās piemērotības novērtējuma satura minimumu. Komisijai minētie regulatīvie tehniskie standarti būtu jāpieņem, izmantojot deleģētos aktus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) 290. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu.

(59) Komisija būtu jāpilnvaro pieņemt EBI izstrādātos īstenošanas tehniskos standartus attiecībā uz vienotiem formātiem un definīcijām mātes starpniekuzņēmuma pārskatu sniegšanai; attiecībā uz apspriešanās procesu starp kompetentajām iestādēm saistībā ar būtiskas līdzdalības iegūšanu; attiecībā uz apspriešanās procesu starp kompetentajām iestādēm saistībā ar apvienošanos vai sadalīšanu; attiecībā uz regulatīvo un finanšu informāciju trešo valstu filiālēm un par vadošajiem uzņēmumiem. Komisijai minētie īstenošanas tehniskie standarti būtu jāpieņem ar īstenošanas aktiem, ievērojot LESD 291. pantu un saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

(60) Izstrādājot tehniskos standartus un pamatnostādnes un atbildot uz jautājumiem par to praktisko piemērošanu vai īstenošanu, EBI būtu pienācīgi jāņem vērā proporcionalitātes princips un jānodrošina, ka minētos standartus un pamatnostādnes bez liekām pūlēm var piemērot arī mazas un nesarežģītas iestādes.

(61) Ņemot vērā to, ka šīs direktīvas mērķus nevar pietiekami labi sasniegt atsevišķās dalībvalstīs, bet tās mēroga vai iedarbības dēļ tos var labāk sasniegt Savienības līmenī, Savienība var pieņemt pasākumus saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienību 5. pantā noteikto subsidiaritātes principu. Saskaņā ar minētajā pantā noteikto proporcionalitātes principu šajā direktīvā paredz vienīgi tos pasākumus, kas ir vajadzīgi minēto mērķu sasniegšanai.

(62) Tāpēc Direktīva 2013/36/ES būtu attiecīgi jāgroza,

IR PIEŅĒMUŠI ŠO DIREKTĪVU.

1. pants

Grozījumi Direktīvā 2013/36/ES

Direktīvu 2013/36/ES groza šādi:

1) direktīvas 2. pantu groza šādi:

a) panta 5. punktu groza šādi:

i) minētā punkta 4) un 5) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"4) Dānijā – "*Danmarks Eksport- og Investeringsfond*", "*Danmarks Skibskredit A/S*" un "*KommuneKredit*";

4.a) Čehijā – "*Národní rozvojová banka a.s.*";

5) Vācijā – "*Kreditanstalt für Wiederaufbau*", "*Landwirtschaftliche Rentenbank*", "*Bremer Aufbau-Bank GmbH*", "*Hamburgische Investitions- und Förderbank*", "*Investitionsbank Berlin*", "*Investitionsbank des Landes Brandenburg*", "*Investitionsbank Sachsen–Anhalt*", "*Investitionsbank Schleswig-Holstein*", "*Investitions- und Förderbank Niedersachsen – NBank*", "*Investitions- und Strukturbank Rheinland-Pfalz*", "*Landeskreditbank Baden-Württemberg – Förderbank*", "*LfA Förderbank Bayern*", "*NRW.BANK*", "*Saarländische Investitionskreditbank AG*", "*Sächsische Aufbaubank – Förderbank*", "*Thüringer Aufbaubank*", sabiedrībām, kuras saskaņā ar "*Wohnungsgemeinnützigkeitsgesetz*" ir atzītas par valsts mājokļu attīstības politikas struktūrām un faktiski neiesaistās banku darījumos, un sabiedrībām, kuras saskaņā ar minēto likumu ir atzītas par bezpeļņas mājokļu attīstības sabiedrībām;";

ii) minētā punkta 18) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"18) Austrijā – sabiedrībām, kas atzītas par valsts dzīvokļu celtniecības apvienībām, un "*Österreichische Kontrollbank AG*" un "*Oesterreichische Entwicklungsbank – OeEB*";";

iii) minētajā punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

"20.a) Rumānijā – "*Banca de Investiții și Dezvoltare – S.A.*";";

iv) minētā punkta 24) apakšpunktu svītro;

b) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. Šā panta 5. punkta 3. līdz 23. apakšpunktā minētās sabiedrības uzskata par finanšu iestādēm 34. panta un VII sadaļas 3. nodaļas nolūkā.";

2) direktīvas 3. panta 1. punktu groza šādi:

a) minētajā punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

"8.a) "vadības struktūra, kas pilda vadības funkcijas" ir vadības struktūra, kas vada iestādi, un ietver personas, kas faktiski vada iestādes darījumdarbību;";

b) minētā punkta 9) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"9) "augstākā vadība" ir tās fiziskās personas, kas iestādē veic izpildfunkcijas un ir tieši atbildīgas vadības struktūrai, bet nav minētās struktūras locekļi, un kas ir atbildīgas par iestādes ikdienas pārvaldību vadības struktūras vadībā;";

c) minētajā punktā iekļauj šādus apakšpunktus:

"9.a) "galveno funkciju veicēji" ir personas, kurām ir būtiska ietekme uz iestādes vadību, bet kuras nav vadības struktūras locekļi, tostarp iekšējās kontroles funkciju vadītāji un finanšu direktors, ja šie vadītāji vai direktors nav vadības struktūras locekļi;

9.b) "iekšējās kontroles funkcijas" ir riska pārvaldības, atbilstības nodrošināšanas un iekšējās revīzijas funkcijas;

9.c) “iekšējās kontroles funkciju vadītāji” ir augstākā hierarhiskā līmeņa personas, kas atbild par iestādes iekšējās kontroles funkciju ikdienas darbības faktisku pārvaldību;

9.d) “finanšu direktors” ir persona, kurai ir vispārēja atbildība par iestādes finanšu resursu pārvaldību, finanšu plānošanu un finanšu pārskatiem;”;

d) minētā punkta 11) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“11) “modeļa risks” ir modeļa risks, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 52.b) apakšpunktā;”;

e) minētajā punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“29.a) “atsevišķa iestāde Savienībā” ir iestāde, kurai, ievērojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 Pirmās daļas II sadaļas 2. nodaļu, Savienībā nepiemēro prudenciālo konsolidāciju un kurai nav ES mātesuzņēmuma, kam piemēro šādu prudenciālo konsolidāciju;”;

f) minētajā punktā iekļauj šādu apakšpunktu:

“47.a) “atbilstošs kapitāls” ir atbilstošs kapitāls, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 71) apakšpunktā;”;

g) minētā punkta 59) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

“59) “iekšējas pieejas” ir Regulas (ES) Nr. 575/2013 143. panta 1. punktā minētā uz iekšējiem reitingiem balstītā pieeja, 221. pantā minētā iekšējā modeļa pieeja, 283. pantā minētā iekšējā modeļa metode, 325.az pantā minētā alternatīvā iekšējā modeļa pieeja un 265. panta 2. punktā minētā iekšējā novērtējuma pieeja;”;

h) minētajā punktā pievieno šādus apakšpunktus:

“66) “liela iestāde” ir liela iestāde, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 146) apakšpunktā;

67) “periodisks soda maksājums” ir periodisks finansiāls izpildes pasākums, kura mērķis ir izbeigt notiekošos valsts noteikumu, ar ko transponē šo direktīvu, pārkāpumus, Regulas (ES) Nr. 575/2013 pārkāpumus vai tādu lēmumu pārkāpumus, kurus kompetentā iestāde pieņēmusi, pamatojoties uz minētajiem noteikumiem vai minēto regulu, un likt fiziskai vai juridiskai personai atkal ievērot pārkāptos noteikumus vai lēmumus;

68) “vides, sociālais un pārvaldības risks” jeb “VSP risks” ir vides, sociālais un pārvaldības risks, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 52.d) apakšpunktā;

69) “klimatneitralitāte” ir vispārējais mērķis līdz 2050. gadam panākt klimatneitralitāti, kā noteikts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/1119 (*) 2. panta 1. punktā;

70) “kriptoaktīvs” ir kriptoaktīvs, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2023/1114 (**) 3. panta 1. punkta 5) apakšpunktā un kas nav centrālās bankas digitālā valūta.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2021/1119 (2021. gada 30. jūnijs), ar ko izveido klimatneitralitātes panākšanas satvaru un groza Regulas (EK) Nr. 401/2009 un (ES) 2018/1999 (“Eiropas Klimata akts”) (OV L 243, 9.7.2021., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2023/1114 (2023. gada 31. maijs) par kriptoaktīvu tirgiem un ar ko groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 un Direktīvas 2013/36/ES un (ES) 2019/1937 (OV L 150, 9.6.2023., 40. lpp.).”;

3) direktīvas 4. panta 4. punktu aizstāj ar šādu:

“4. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir speciālās zināšanas, resursi, darbspējas, pilnvaras un neatkarība, kas nepieciešama, lai veiktu funkcijas, kas saistītas ar prudenciālo uzraudzību un izmeklēšanu, un pilnvaras, kas nepieciešamas, lai noteiktu periodiskus soda maksājumus un sodus, kā paredzēts šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013.”;

4) direktīvā iekļauj šādu pantu:

"4.a pants

Kompetento iestāžu veiktās uzraudzības neatkarība

1. Šā panta nolūkos "kompetentās iestādes pārvaldības struktūras locekļi" ir fiziskas personas, kas darbojas kompetentās iestādes augstākajā kolektīvās lēmumu pieņemšanas struktūrā un kam ir piešķirtas pilnvaras pildīt izpildfunkcijas attiecībā uz kompetentās iestādes uzraudzības funkcijas ikdienas pārvaldību, izņemot valstu centrālo banku vadītājus.

2. Lai saglabātu kompetento iestāžu neatkarību to pilnvaru īstenošanā, dalībvalstis paredz nepieciešamos pasākumus, kas nodrošina, ka minētās kompetentās iestādes, tostarp to darbinieki un to pārvaldības struktūru locekļi, var īstenot savas uzraudzības pilnvaras neatkarīgi un objektīvi, nelūdzot un nepieņemot norādījumus no uzraudzītajām iestādēm, Savienības iestādēm vai dalībvalstu valdībām, vai citām publiskām vai privātām struktūrām. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetento iestāžu pārvaldības struktūras ir funkcionāli neatkarīgas no citām publiskām un privātām struktūrām. Minētie pasākumi neskar valsts tiesību aktos paredzētos mehānismus, saskaņā ar kuriem uz kompetentajām iestādēm attiecas publiska un demokrātiska pārskatatbildība.

Dalībvalstis nodrošina, ka neviens kompetentās iestādes pārvaldības struktūras loceklis, kas iecelts pēc 2026. gada 11. janvāra, nepaliek amatā ilgāk par 14 gadiem. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes pārvaldības struktūras locekļus ieceļ, pamatojoties uz publicētiem kritērijiem, kas ir objektīvi un pārredzami, un ka minētos locekļus var atlaist, ja viņi vairs neatbilst iecelšanas kritērijiem vai ir notiesāti par smagu noziedzīgu nodarījumu. Atlaišanas iemeslus publisko, ja vien attiecīgais kompetentās iestādes pārvaldības struktūras loceklis neiebilst pret publicēšanu.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes publicē savus mērķus, ir atbildīgas par savu pienākumu izpildi saistībā ar minētajiem mērķiem un ir pakļautas finanšu kontrolei tādā veidā, kas neietekmē to neatkarību.

Šis punkts neskar kompetento iestāžu tiesības un pienākumus, kas noteikti, ievērojot starptautiskās vai Eiropas finanšu uzraudzības sistēmas, jo īpaši Eiropas finanšu uzraudzības sistēmu, kas izveidota, ievērojot Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (*), vienoto uzraudzības mehānismu, kas izveidots, ievērojot Padomes Regulu (ES) Nr. 1024/2013 (**) un Eiropas Centrālās bankas Regulu (ES) Nr. 468/2014 (***), un vienoto noregulējuma mehānismu, kas izveidots, ievērojot Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 806/2014 (****).

3. Dalībvalstis jo īpaši nodrošina, ka kompetentās iestādes ir ieviesušas visus vajadzīgos pasākumus, lai novērstu savu darbinieku un savu pārvaldības struktūru locekļu interešu konfliktus. Minētajā nolūkā dalībvalstis paredz noteikumus, kas ir samērīgi ar darbinieku un pārvaldības struktūru locekļu lomu un pienākumiem un kas viņiem vismaz aizliedz:

a) tirgoties ar finanšu instrumentiem, kurus emitējušas vai uz kuriem atsaukušās iestādes, ko uzrauga to kompetentās iestādes, un minēto iestāžu tiešie vai netiešie mātesuzņēmumi, meitasuzņēmumi vai saistītie uzņēmumi, izņemot:

   i) trešo personu pārvaldītus instrumentus, ar noteikumu, ka minēto instrumentu īpašniekiem ir liegts iesaistīties portfeļa pārvaldībā;

   ii) ieguldījumus kolektīvo ieguldījumu uzņēmumos;

b) tikt pieņemtiem darbā vai pieņemt darbu ar jebkāda veida līgumu par profesionālo pakalpojumu sniegšanu noteiktā periodā ("nogaidīšanas periodā") ar jebkuru no turpmāk minētajiem:

   i) iestādēm, ar kurām darbinieks vai kompetentās iestādes pārvaldības struktūras loceklis ir bijis tieši iesaistīts attiecīgi uzraudzības vai lēmumu pieņemšanas nolūkos, tostarp minēto iestāžu tiešajiem vai netiešajiem mātesuzņēmumiem, meitasuzņēmumiem vai saistītajiem uzņēmumiem;

   ii) sabiedrībām, kas sniedz pakalpojumus jebkurai no i) punktā minētajām sabiedrībām, izņemot gadījumus, kad darbiniekam vai kompetentās iestādes pārvaldības struktūras loceklim ir stingri liegts nogaidīšanas periodā piedalīties minēto pakalpojumu sniegšanā;

iii) sabiedrībām, kas veic lobēšanas un interešu aizstāvības darbības, kuras vērstas uz kompetento iestādi jautājumos, par kuriem darbinieks vai kompetentās iestādes pārvaldības struktūras loceklis bijis atbildīgs savas nodarbinātības vai pilnvaru termiņa laikā.

Izņēmumus, kas paredzēti pirmās daļas a) apakšpunkta i) un ii) punktā, piemēro tikai tad, ja trešās personas un kolektīvo ieguldījumu uzņēmumi pārsvarā neiegulda instrumentos, kurus emitējušas vai uz kuriem atsaukušās a) apakšpunktā minētās sabiedrības.

4. Nogaidīšanas periods sākas dienā, kad ir beigusies tiešā iesaiste 3. punkta b) apakšpunkta i) punktā minēto sabiedrību uzraudzībā. Kompetentās iestādes nodrošina, ka to darbiniekiem un to pārvaldības struktūru locekļiem nogaidīšanas periodā nav piekļuves konfidenciālai vai sensitīvai informācijai, kas attiecas uz minētajām sabiedrībām. Ja pieņemšanu darbā veic 3. punkta b) apakšpunkta i) un ii) punktā minētās sabiedrības, nogaidīšanas perioda ilgums 3. punkta b) apakšpunkta i) punktā minēto sabiedrību uzraudzībā tieši iesaistītajiem darbiniekiem ir vismaz seši mēneši un kompetentās iestādes pārvaldības struktūru locekļiem – vismaz 12 mēneši. Ja pieņemšanu darbā veic 3. punkta b) apakšpunkta iii) punktā minētās sabiedrības, nogaidīšanas perioda ilgums gan darbiniekiem, gan kompetentās iestādes pārvaldības struktūras locekļiem ir vismaz trīs mēneši.

Dalībvalstis var atļaut kompetentajām iestādēm piemērot nogaidīšanas periodu to darbiniekiem un to pārvaldības struktūru locekļiem, uz kuriem attiecas 3. punkta b) apakšpunkta i) punkts, ja viņus pieņem darbā tiešie konkurenti kādai no minētajā punktā minētajām sabiedrībām. Šajos nolūkos nogaidīšanas perioda ilgums minēto sabiedrību uzraudzībā tieši iesaistītajiem darbiniekiem ir vismaz trīs mēneši un kompetentās iestādes pārvaldības struktūras locekļiem – vismaz seši mēneši.

5. Atkāpjoties no 4. punkta, dalībvalstis var atļaut kompetentajām iestādēm piemērot īsākus nogaidīšanas periodus, kas iestāžu uzraudzībā tieši iesaistītajiem darbiniekiem ir vismaz trīs mēneši, tikai tad, ja ilgāks nogaidīšanas periods:

a) nepamatoti ierobežotu kompetentās iestādes spēju pieņemt darbā jaunus darbiniekus ar pietiekamām vai nepieciešamajām prasmēm tās uzraudzības funkciju veikšanai, jo īpaši, ņemot vērā vietējā darba tirgus nelielo apmēru; vai

b) pārkāptu jebkādas attiecīgās pamattiesības, kas atzītas attiecīgās dalībvalsts konstitūcijā, Eiropas Savienības Pamattiesību hartā, vai jebkādas attiecīgās darba ņēmēju tiesības, kas noteiktas dalībvalsts darba tiesību aktos.

6. Kompetentās iestādes darbinieki un kompetentās iestādes pārvaldības struktūras locekļi, uz kuriem attiecas 3. punkta b) apakšpunktā paredzētais aizliegums, ir tiesīgi saņemt atbilstīgu kompensāciju saistībā ar minēto aizliegumu. Lēmumu par šādas kompensācijas attiecīgo veidu pieņem dalībvalstis.

7. Dalībvalstis nodrošina, ka uz kompetentās iestādes darbiniekiem un kompetentās iestādes pārvaldības struktūras locekļiem attiecas interešu deklarācija. Minētajā deklarācijā iekļauj informāciju par locekļa līdzdalību, kas izpaužas kā akcijas, kapitāla vērtspapīri, obligācijas, kopieguldījumu fondi, ieguldījumu fondi, jaukta tipa fondi, riska ieguldījumu fondi un biržā tirgoti fondi un kas varētu radīt bažas par interešu konfliktu. Attiecīgās personas interešu deklarāciju iesniedz pirms iecelšanas amatā un pēc tam reizi gadā.

Interešu deklarācija neskar prasību iesniegt mantiskā stāvokļa deklarāciju, kas paredzēta piemērojamos valsts noteikumos.

8. Ja kompetentās iestādes darbiniekam vai kompetentās iestādes pārvaldības struktūras loceklim darbā pieņemšanas vai iecelšanas brīdī vai jebkurā laikā pēc tam pieder finanšu instrumenti, kas var radīt interešu konfliktu, kompetentā iestāde ir pilnvarota, izskatot katru gadījumu atsevišķi, prasīt, lai minētie instrumenti tiktu pārdoti vai atsavināti saprātīgā termiņā. Kompetentās iestādes ir arī pilnvarotas, izskatot katru gadījumu atsevišķi, atļaut minētajiem locekļiem pārdot vai atsavināt finanšu instrumentus, kas tiem piederējuši darbā pieņemšanas vai iecelšanas brīdī.

9. Lai nodrošinātu samērīgu šā panta piemērošanu, EBI līdz 2026. gada 10. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod kompetentajām iestādēm adresētas pamatnostādnes par interešu konfliktu novēršanu kompetentajās iestādēs un par to neatkarību, ņemot vērā starptautisko paraugpraksi.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 1093/2010 (2010. gada 24. novembris), ar ko izveido Eiropas Uzraudzības iestādi (Eiropas Banku iestādi), groza Lēmumu Nr. 716/2009/EK un atceļ Komisijas Lēmumu 2009/78/EK (OV L 331, 15.12.2010., 12. lpp.).

(**) Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādnēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenciālo uzraudzību (OV L 287, 29.10.2013., 63. lpp.).

(***) Eiropas Centrālās bankas Regula (ES) Nr. 468/2014 (2014. gada 16. aprīlis), ar ko izveido Vienotā uzraudzības mehānisma pamatstruktūru Eiropas Centrālās bankas sadarbībai ar nacionālajām kompetentajām un norīkotajām iestādēm (VUM pamatregula) (ECB/2014/17) (OV L 141, 14.5.2014., 1. lpp.).

(****) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 806/2014 (2014. gada 15. jūlijs), ar ko izveido vienādus noteikumus un vienotu procedūru kredītiestāžu un noteiktu ieguldījumu brokeru sabiedrību noregulējumam, izmantojot vienotu noregulējuma mehānismu un vienotu noregulējuma fondu, un groza Regulu (ES) Nr. 1093/2010 (OV L 225, 30.7.2014., 1. lpp.).";

5) direktīvas 8.a pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) mēneša kopējo aktīvu vidējais rādītājs, kas aprēķināts 12 secīgu mēnešu periodā, ir mazāks par 30 miljardiem EUR, un uzņēmums ietilpst grupā, kuras kopējā vērtība, ko veido visu to grupas uzņēmumu, kas veic uzņēmējdarbību Savienībā, tostarp visu to filiāļu un meitasuzņēmumu, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, kopējā konsolidēto aktīvu vērtība, kuri veic jebkuru no Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma A iedaļas 3) un 6) punktā minētajām darbībām, ir 30 miljardi EUR vai vairāk, un katra šāda uzņēmuma aktīvu kopsumma atsevišķi ir mazāka par 30 miljardiem EUR, abus aprēķina kā vidējo rādītāju 12 secīgu mēnešu periodā.";

b) pantā iekļauj šādu punktu:

"3.a Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, pamatojoties uz pieteikumu, kas saņemts saskaņā ar minēto punktu, un informāciju, kas saņemta saskaņā ar Direktīvas 2014/65/ES 95.a pantu, kompetentā iestāde pēc šā panta 1. punktā minētā uzņēmuma pieprasījuma saņemšanas var nolemt atbrīvot minēto uzņēmumu no prasības iegūt kredītiestādes atļauju saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu.

Saņemot atbrīvojuma pieprasījumu, kompetentā iestāde par to paziņo EBI. EBI sniedz atzinumu par minēto atbrīvojuma pieprasījumu viena mēneša laikā no brīža, kad kompetentā iestāde par to ir paziņojusi. Kompetentā iestāde pieņem lēmumu par atbrīvojuma pieprasījumu, ņemot vērā EBI atzinumu un vismaz šādus elementus:

a) ja uzņēmums ir daļa no grupas, – grupas organizatorisko struktūru, grupā dominējošo uzskaites praksi un aktīvu izvietojumu starp grupas sabiedrībām;

b) to darbību raksturu, apjomu un sarežģītību, ko uzņēmums veic dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, un Savienībā kopumā;

c) to darbību nozīmīgumu un sistēmisko risku, ko uzņēmums veic dalībvalstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, un Savienībā kopumā.

Ja kompetentās iestādes lēmums atšķiras no EBI sniegtā atzinuma, kompetentā iestāde savā lēmumā norāda šādu atšķirību iemeslus.

Kompetentā iestāde paziņo savu lēmumu attiecīgajam uzņēmumam un EBI. EBI minēto lēmumu kopā ar savu atzinumu publicē savā tīmekļa vietnē.

Kompetentā iestāde savu lēmumu atkārtoti novērtē ik pēc trim gadiem.";

c) pantam pievieno šādus punktus:

"7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai sīkāk precizētu elementus, kas kompetentajai iestādei jāņem vērā, lemjot par atbrīvojuma piešķiršanu saskaņā ar 3.a punktu, jo īpaši ņemot vērā to, cik būtisks ir darījumu partnera kredītrisks, kam uzņēmums ir pakļauts.

EBI līdz 2026. gada 10. janvārim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

8. EBI līdz 2028. gada 31. decembrim iesniedz Komisijai ziņojumu par šā panta 3.a punktā minētā atbrīvojuma izmantošanu, kā arī par Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1. apakšpunkta b) punkta iii) apakšpunkta piemērošanu.";

6) direktīvas 18. pantam pievieno šādu punktu:

"g) atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

i) ir konstatēts, ka tā kļūst vai, iespējams, kļūs maksātnespējīga saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta a) apakšpunktu vai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta a) apakšpunktu;

ii) noregulējuma iestāde uzskata, ka Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta b) apakšpunktā vai Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētais nosacījums attiecībā uz minēto kredītiestādi ir izpildīts;

iii) noregulējuma iestāde uzskata, ka Direktīvas 2014/59/ES 32. panta 1. punkta c) apakšpunktā vai Regulas (ES) Nr. 806/2014 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētais nosacījums attiecībā uz minēto kredītiestādi nav izpildīts.";

7) direktīvas 21.a pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības, dalībvalsts mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrības un ES mātes jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības pieprasa apstiprinājumu saskaņā ar šo pantu. Citas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības pieprasa apstiprinājumu saskaņā ar šo pantu, ja tām ir pienākums ievērot šo direktīvu vai Regulu (ES) Nr. 575/2013 subkonsolidēti, vai ja tās ir norīkotas par atbildīgām, lai konsolidēti nodrošinātu grupas atbilstību prudenciālajām prasībām, kā minēts šā panta 4. punkta c) apakšpunktā.

Kompetentās iestādes regulāri un jebkurā gadījumā vismaz reizi gadā pārbauda iestādes mātesuzņēmumus, lai pārbaudītu, vai minētā iestāde, sabiedrība, kas pieprasa atļauju, ievērojot 8. pantu, vai sabiedrība, kas ir norīkota par atbildīgo, lai konsolidēti nodrošinātu grupas atbilstību prudenciālajām prasībām ("norīkotā sabiedrība"), ir pareizi identificējusi kādu uzņēmumu, kas atbilst kritērijiem, lai to varētu uzskatīt par dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību, dalībvalsts mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrību vai ES mātes jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību.

Piemērojot šā punkta otro daļu, ja mātesuzņēmumi atrodas citās dalībvalstīs, nevis tajā, kurā atrodas iestāde vai sabiedrība, kas pieprasa atļauju, ievērojot 8. pantu, vai norīkotā sabiedrība veic uzņēmējdarbību, minēto dalībvalstu kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai veiktu pārbaudi.

Kompetentās iestādes katru gadu savās tīmekļa vietnēs publicē un atjaunina sarakstu ar finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kurām attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar šo pantu ir piešķirts apstiprinājums vai atbrīvojums no apstiprinājuma iegūšanas. Ja ir piešķirts atbrīvojums no apstiprinājuma iegūšanas, sarakstā norāda arī norīkoto sabiedrību.";

b) panta 2. punktu groza šādi:

i) punkta pirmās daļas b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) informāciju par vismaz divu personu iecelšanu, kuras faktiski vada finanšu pārvaldītājsabiedrību vai jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību, un par atbilstību 91. panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām;";

ii) punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ja šā panta 3. un 4. punktā minētās finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības apstiprināšana vai atbrīvošana no apstiprinājuma iegūšanas notiek vienlaicīgi ar novērtējumu, ko veic, ievērojot 8., 22. vai 27.a pantu, kompetentā iestāde minēto pantu nolūkā attiecīgā gadījumā veic koordinēšanu ar konsolidētās uzraudzības iestādi un – ja tā ir cita iestāde – kompetento iestādi dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību. Vērtēšanas periods, kas minēts 22. panta 2. punkta otrajā daļā vai 27.a panta 6. punktā, tiek pārtraukts līdz laikam, kad ir pabeigta šajā pantā izklāstītā procedūra.";

c) panta 3. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) ir ievēroti 14. pantā noteiktie kritēriji attiecībā uz kredītiestāžu akcionāriem un dalībniekiem un 121. pantā noteiktās prasības.";

d) panta 4. punkta pirmo daļu groza šādi:

i) punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība var lūgt atbrīvojumu no apstiprinājuma iegūšanas saskaņā ar šo pantu, ko piešķir, ja ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:";

ii) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) meitas kredītiestāde vai meitas sabiedrība, kas ir finanšu kontrolakciju sabiedrība, vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kam saskaņā ar šo pantu ir piešķirts apstiprinājums, ir norīkota par atbildīgo, lai konsolidēti nodrošinātu grupas atbilstību prudenciālajām prasībām, un tai ir piešķirti visi nepieciešamie līdzekļi un juridiskās pilnvaras, lai efektīvi izpildītu minētos pienākumus;";

e) pantā iekļauj šādu punktu:

"4.a Neskarot 4. punktu, konsolidētās uzraudzības iestāde, izskatot katru gadījumu atsevišķi, var atļaut izslēgt no konsolidācijas jomas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kuras ir atbrīvotas no apstiprinājuma iegūšanas, ar noteikumu, ka ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi:

a) izslēgšana neietekmē meitas kredītiestādes vai grupas uzraudzības efektivitāti;

b) finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai nav citu kapitāla vērtspapīru riska darījumu kā vien kapitāla vērtspapīru riska darījumi meitas kredītiestādē vai mātes starpniekuzņēmumā, kas ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kura kontrolē meitas kredītiestādi;

c) finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība būtiski neizmanto saistību īpatsvaru un tai nav riska darījumu, kas nav saistīti ar tās īpašumtiesībām meitas kredītiestādē vai mātes starpniekuzņēmumā, kas ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, kura kontrolē meitas kredītiestādi.";

f) panta 8. punktu groza šādi:

i) punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja konsolidētās uzraudzības iestāde nav tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību, abas minētās iestādes sadarbojas, cieši apspriežoties, lai pieņemtu lēmumus par 3., 4. un 4.a punktā minēto apstiprinājumu, atbrīvojumu no apstiprinājuma iegūšanas un izslēgšanu no konsolidācijas tvēruma un 6. un 7. punktā minētajiem uzraudzības pasākumiem. Konsolidētās uzraudzības iestāde sagatavo novērtējumu par attiecīgi 3., 4., 4.a, 6. un 7. punktā minētajiem jautājumiem un nosūta šo novērtējumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību. Abas iestādes dara visu iespējamo, lai divu mēnešu laikā pēc novērtējuma saņemšanas panāktu kopīgu lēmumu.";

ii) aiz pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"Ja tiek pieņemts kopīgs lēmums un konsolidētās uzraudzības iestāde nav tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību, kopīgo lēmumu arī īsteno vai, ja to atļauj valsts tiesību akti, tieši piemēro tajā dalībvalstī, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību.";

g) panta 10. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Ja apstiprinājums vai atbrīvojums no apstiprinājuma iegūšanas finanšu pārvaldītājsabiedrībai vai jauktai finanšu pārvaldītājsabiedrībai saskaņā ar šo pantu tiek atteikts, konsolidētās uzraudzības iestāde pieteikuma iesniedzējam par šo lēmumu un tā iemesliem paziņo četru mēnešu laikā no pieteikuma saņemšanas vai, ja pieteikums nav pilnīgs, četru mēnešu laikā pēc tam, kad ir saņemta pilnīga informācija, kas vajadzīga lēmuma pieņemšanai.";

8) direktīvas 21.b pantā iekļauj šādu punktu:

"6.a EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu vienotus formātus, un definīcijas, kā arī izstrādā IT risinājumus, kas Savienībā jāpiemēro 6. punktā minētās informācijas paziņošanai.

EBI līdz 2026. gada 10. janvārim iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta otrajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.";

9) direktīvā iekļauj šādu pantu:

"21.c pants

Prasība izveidot filiāli banku pakalpojumu sniegšanai, ko veic trešo valstu uzņēmumi

1. Dalībvalstis pieprasa, lai uzņēmumi, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, kā minēts 47. pantā, izveido filiāli to teritorijā un iesniedz pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar VI sadaļu, lai attiecīgajā dalībvalstī sāktu vai turpinātu veikt 47. panta 1. punktā minētās darbības.

2. Šā panta 1. punktā noteikto prasību nepiemēro, ja uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, sniedz pakalpojumu vai darbību klientam vai darījumu partnerim, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas Savienībā un kas ir:

a) privāts klients, atbilstīgs darījumu partneris vai profesionāls klients Direktīvas 2014/65/ES II pielikuma I un II iedaļas nozīmē, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas Savienībā, ja šāds klients vai darījumu partneris pēc savas ekskluzīvas iniciatīvas vēršas pie uzņēmuma, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, lai sniegtu kādu no šīs direktīvas 47. panta 1. punktā minētajiem pakalpojumiem vai darbībām;

b) kredītiestāde;

c) uzņēmums, kas pieder tai pašai grupai, kurā ietilpst uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī.

Neskarot šā punkta pirmās daļas c) apakšpunktu, ja trešās valsts uzņēmums tieši vai netieši piesaista klientu vai darījumu partneri vai potenciālu klientu vai darījumu partneri, kas minēts šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā, ar tādas sabiedrības starpniecību, kura rīkojas savā vārdā vai kurai ir ciešas saiknes ar tādu trešās valsts uzņēmumu, vai ar jebkuras citas personas, kas darbojas tāda uzņēmuma vārdā, starpniecību, to neuzskata par pakalpojumu, kas sniegts pēc klienta vai darījumu partnera, vai potenciālā klienta vai darījumu partnera ekskluzīvas iniciatīvas.

Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes ir pilnvarotas pieprasīt kredītiestādēm un filiālēm, kas veic uzņēmējdarbību to teritorijā, iesniegt tām informāciju, kas vajadzīga, lai uzraudzītu pakalpojumus, kas sniegti pēc klienta vai darījumu partnera, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas to teritorijā, ekskluzīvas iniciatīvas, ja šādus pakalpojumus sniedz trešās valstīs iedibināti uzņēmumi, kas ietilpst tajā pašā grupā.

3. Klienta vai darījumu partnera iniciatīva, kā minēts 2. punktā, nedod tiesības trešās valsts uzņēmumam tirgot citu kategoriju produktus, darbības vai pakalpojumus, izņemot tos, ko klients vai darījumu partneris ir pasūtījis, neizmantojot trešās valsts filiāli, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī. Tomēr netiek prasīts izveidot trešās valsts filiāli attiecībā uz pakalpojumiem, darbībām vai produktiem, kas vajadzīgi vai ir cieši saistīti ar klienta vai darījumu partnera sākotnēji pasūtītā pakalpojuma, produkta vai darbības nodrošināšanu, tostarp, ja šādi cieši saistīti pakalpojumi, darbības vai produkti tiek sniegti pēc sākotnēji pasūtīto pakalpojumu, darbību vai produktu sniegšanas.

4. Šā panta 1. punktā noteikto prasību nepiemēro pakalpojumiem vai darbībām, kas uzskaitītas Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma A iedaļā, tostarp jebkādiem papildu palīgpakalpojumiem, piemēram, saistītu noguldījumu pieņemšanai vai kredītu vai aizdevumu piešķiršanai, kuru mērķis ir sniegt pakalpojumus atbilstīgi minētajai direktīvai.

5. Lai saglabātu klientu tiesības, kas iegūtas atbilstīgi spēkā esošajiem līgumiem, 1. punktā noteiktā prasība neskar spēkā esošos līgumus, kas noslēgti pirms 2026. gada 11. jūlija.

6. Līdz 2025. gada 10. jūlijam EBI pēc apspriešanās ar EAAPI un EVTI pārbauda, vai kāda finanšu sektora sabiedrība papildus kredītiestādēm nebūtu jāatbrīvo no šajā pantā noteiktās prasības izveidot filiāli banku pakalpojumu sniegšanai, ko veic trešo valstu uzņēmumi. EBI par to iesniedz ziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai. Minētajā ziņojumā ņem vērā bažas par finanšu stabilitāti un ietekmi uz Savienības konkurētspēju.

Komisija, pamatojoties uz minēto ziņojumu, attiecīgā gadījumā iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei tiesību akta priekšlikumu.";

10) direktīvas 22. panta 2. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Kompetentās iestādes rakstiski apstiprina, ka ir saņemts 1. punktā minētais paziņojums vai jebkāda saskaņā ar 3. punktu iesniegtā papildu informācija, nekavējoties un jebkurā gadījumā 10 darbdienu laikā pēc paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanas.";

11) direktīvas 23. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar plānoto iegādi tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2015/849 (*) 1. panta nozīmē vai ir mēģināts veikt šādas darbības, vai ka plānotā iegāde varētu palielināt šādu risku.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/849 (2015. gada 20. maijs) par to, lai nepieļautu finanšu sistēmas izmantošanu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanai vai teroristu finansēšanai, un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 648/2012 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2005/60/EK un Komisijas Direktīvu 2006/70/EK (OV L 141, 5.6.2015., 73. lpp.).";

ii) punktam pievieno šādas daļas:

"Lai novērtētu šā punkta pirmās daļas e) apakšpunktā noteikto kritēriju, kompetentās iestādes saistībā ar savām pārbaudēm apspriežas ar iestādēm, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849.

Kompetentās iestādes var iebilst pret plānoto iegādi, ja potenciālais ieguvējs atrodas trešā valstī, kas ir iekļauta sarakstā kā augsta riska trešā valsts, kurai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiskas nepilnības saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. pantu, vai trešā valstī, uz kuru attiecas Savienības ierobežojošie pasākumi, un kompetentā iestāde ir novērtējusi, ka tā ietekmē potenciālā ieguvēja spēju ieviest vajadzīgo praksi un procesus, lai izpildītu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīma prasības.";

b) panta 2. punktam pievieno šādu daļu:

"Šā punkta nolūkā un attiecībā uz šā panta 1. punkta e) apakšpunktā noteikto kritēriju kompetentā iestāde, novērtējot plānoto iegādi, pienācīgi ņem vērā negatīvu atzinumu, ko sagatavojušas iestādes, kuras ir atbildīgas par kredītiestāžu uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, un ko kompetentās iestādes saņēmušas 30 darbdienu laikā no sākotnējā pieprasījuma, un tas var būt pamatots iemesls iebildumu izteikšanai.";

c) pantam pievieno šādu punktu:

"6. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu sarakstu ar minimālo informāciju, kas potenciālajam ieguvējam jāsniedz kompetentajai iestādei 22. panta 1. punktā minētās paziņošanas laikā.

Piemērojot pirmo daļu, EBI ņem vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2017/1132 (*) II sadaļu.

EBI līdz 2026. gada 10. janvārim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1132 (2017. gada 14. jūnijs) attiecībā uz sabiedrību tiesību dažiem aspektiem (OV L 169, 30.6.2017., 46. lpp.).";

12) direktīvas III sadaļā pievieno šādas nodaļas:

"3. NODAĻA

NOZĪMĪGAS LĪDZDALĪBAS IEGŪŠANA VAI ATSAVINĀŠANA

27.a pants

Paziņojums par iegādi un tās novērtējums

1. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, uz kurām attiecas 21.a panta 1. punkts, ("potenciālais ieguvējs"), iepriekš rakstiski paziņo savai kompetentajai iestādei, ja tās plāno tieši vai netieši iegūt nozīmīgu līdzdalību ("plānotā iegāde"). Paziņojumā norāda plānotās iegādes apjomu un attiecīgo informāciju, kā norādīts 27.b panta 5. punktā.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā līdzdalību uzskata par būtisku, ja tā ir vienāda ar vai lielāka par 15 % no potenciālā ieguvēja atbilstošā kapitāla.

3. Šā panta 1. punkta nolūkā, ja potenciālais ieguvējs ir iestāde, 2. punktā minēto robežvērtību piemēro gan individuāli, gan pamatojoties uz grupas konsolidēto finanšu stāvokli. Ja 2. punktā minētā robežvērtība tiek pārsniegta tikai individuāli, potenciālais ieguvējs par to paziņo tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā tas veic uzņēmējdarbību. Minētā kompetentā iestāde novērtē plānoto iegādi. Ja minētā robežvērtība ir pārsniegta individuāli un pamatojoties uz grupas konsolidēto finanšu stāvokli, potenciālais ieguvējs arī paziņo konsolidētās uzraudzības iestādei. Minētā konsolidētās uzraudzības iestāde arī novērtē plānoto iegādi.

4. Ja potenciālais ieguvējs ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, uz kuru attiecas 21.a panta 1. punkts, šā panta 2. punktā minēto robežvērtību piemēro, pamatojoties uz konsolidēto finanšu stāvokli, un konsolidētās uzraudzības iestāde ir kompetentā iestāde šā panta 1. punkta nolūkā.

5. Kompetentā iestāde rakstiski apstiprina, ka ir saņēmusi 1. punktā minēto paziņojumu vai jebkādu papildu informāciju saskaņā ar 9. punktu nekavējoties un jebkurā gadījumā 10 darbdienu laikā pēc paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanas.

6. Kompetentajai iestādei ir 60 darbdienas no dienas, kad saņemts rakstisks apstiprinājums par paziņojuma saņemšanu, un no visu dokumentu saņemšanas, tostarp to dokumentu saņemšanas, kurus dalībvalsts pieprasa pievienot paziņojumam saskaņā ar 27.b panta 5. punktu ("vērtēšanas periods"), lai veiktu 27.b panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

Ja plānotā iegāde attiecas uz būtisku līdzdalību kredītiestādē, kā minēts 22. panta 1. punktā, potenciālajam ieguvējam piemēro paziņošanas prasību un novērtējumu saskaņā ar minēto pantu. Tādā gadījumā termiņš, kurā kompetentajai iestādei jāveic gan 27.b panta 1. punktā paredzētais novērtējums, gan 22. panta 2. punktā minētais novērtējums, beidzas tikai tad, kad beidzas pēdējais no abiem attiecīgajiem vērtēšanas periodiem.

7. Ja plānoto nozīmīgas līdzdalības iegūšanu veic starp tās pašas grupas sabiedrībām, kā minēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 6. punktā, vai starp vienas un tās pašas institucionālās aizsardzības shēmas sabiedrībām, kā minēts minētās regulas 113. panta 7. punktā, kompetentajai iestādei nav pienākuma veikt šīs direktīvas 27.b panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

8. Kompetentā iestāde, apstiprinot saņemšanu, kā minēts 5. punktā, informē potenciālo ieguvēju par vērtēšanas perioda beigu datumu.

9. Vērtēšanas perioda laikā kompetentā iestāde vajadzības gadījumā, bet jebkurā gadījumā ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darbdienā, var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga, lai pabeigtu 27.b panta 1. punktā paredzēto novērtējumu. Šo pieprasījumu veic rakstiski, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

10. Vērtēšanas periodu aptur no dienas, kad kompetentā iestāde pieprasa papildu informāciju, līdz dienai, kad ir saņemta atbilde no potenciālā ieguvēja, kas ir sniedzis visu pieprasīto informāciju. Minētā apturēšana nepārsniedz 20 darbdienas. Visi turpmākie kompetentās iestādes pieprasījumi par sniegtās informācijas papildināšanu vai precizēšanu ir tās kompetencē, bet to rezultātā vērtēšanas periods netiek apturēts.

11. Kompetentā iestāde drīkst pagarināt 10. punktā minēto apturēšanu maksimāli līdz 30 darbdienām šādos gadījumos:

a) ja iegūstamā sabiedrība atrodas trešā valstī vai uz to attiecas trešās valsts tiesiskais regulējums;

b) ja informācijas apmaiņa ar iestādēm, kuras ir atbildīgas par potenciālā ieguvēja uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, ir nepieciešama, lai veiktu šīs direktīvas 27.b panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

12. Ja finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, uz kuru attiecas 21.a panta 1. punkts, tiek apstiprināta vienlaikus ar 27.b panta 1. punktā paredzēto novērtējumu, kompetentā iestāde 21.a panta 1.punkta nolūkos attiecīgā gadījumā koordinē darbību ar konsolidētās uzraudzības iestādi un, ja tā ir cita iestāde, ar tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība veic uzņēmējdarbību. Minētajā gadījumā vērtēšanas periods tiek apturēts, līdz ir pabeigta 21.a pantā noteiktā procedūra.

13. Ja kompetentā iestāde nolemj iebilst pret plānoto iegādi, tā divu darbdienu laikā pēc 27.b panta 1. punktā paredzētā novērtējuma pabeigšanas un pirms vērtēšanas perioda beigām rakstiski informē potenciālo ieguvēju, norādot sava iebilduma iemeslus.

14. Ja kompetentā iestāde vērtēšanas periodā rakstiski neiebilst pret plānoto iegādi, tad to uzskata par apstiprinātu.

15. Kompetentā iestāde var noteikt maksimālo termiņu plānotās iegādes pabeigšanai un vajadzības gadījumā to pagarināt.

27.b pants

Novērtēšanas kritēriji

1. Novērtējot 27.a panta 1. punktā paredzēto paziņojumu par plānoto iegādi un 27.a panta 9. punktā minēto informāciju, kompetentā iestāde novērtē potenciālā ieguvēja iespējas nodrošināt pārdomātu un piesardzīgu vadību un jo īpaši tos riskus, kuriem potenciālais ieguvējs ir vai varētu būt pakļauts pēc plānotās iegādes, saskaņā ar šādiem kritērijiem:

a) vai potenciālais ieguvējs spēs izpildīt un arī turpmāk pildīs prudenciālās prasības, kas noteiktas šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013, un attiecīgā gadījumā citos Savienības tiesību aktos;

b) vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar plānoto iegādi tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ir mēģināts veikt šādas darbības, vai ka plānotā iegāde varētu palielināt šādu risku.

2. Lai novērtētu šā panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto kritēriju, kompetentā iestāde saistībā ar savām pārbaudēm apspriežas ar iestādēm, kuras ir atbildīgas par potenciālā ieguvēja uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849.

3. Kompetentā iestāde var iebilst pret plānoto iegādi tikai tad, ja ir pamatots iemesls to darīt, pamatojoties uz šā panta 1. punktā noteiktajiem kritērijiem, vai ja potenciālā ieguvēja sniegtā informācija ir nepilnīga, neraugoties uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 27.a panta 9. punktu.

Šā punkta nolūkā un attiecībā uz šā panta 1. punkta b) apakšpunktā noteikto kritēriju kompetentās iestādes, novērtējot plānoto iegādi, pienācīgi ņem vērā negatīvu atzinumu, ko sagatavojušas iestādes, kuras ir atbildīgas par potenciālā ieguvēja uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, un ko kompetentās iestādes saņēmušas 30 darbdienu laikā no sākotnējā pieprasījuma, un tas var būt pamatots iemesls iebildumu izteikšanai.

4. Dalībvalstis nenosaka nekādus priekšnoteikumus attiecībā uz plānotās iegādes līmeni un arī neļauj kompetentajai iestādei izvērtēt plānoto iegādi saistībā ar tirgus ekonomiskajām vajadzībām.

5. Dalībvalstis publicē sarakstu ar informāciju, kas vajadzīga novērtējuma veikšanai. Potenciālais ieguvējs sniedz minēto informāciju kompetentajai iestādei 27.a panta 1. punktā minētā paziņošanas laikā. Prasītajai informācijai jābūt samērīgai un atbilstošai plānotās iegādes raksturam. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas neattiecas uz šajā pantā paredzēto prudenciālo novērtējumu.

6. Neskarot 27.a panta 5.–11. punktu, ja ir paziņots par diviem vai vairākiem priekšlikumiem iegūt nozīmīgu līdzdalību vienā un tajā pašā sabiedrībā, kompetentā iestāde pret potenciālajiem ieguvējiem izturas nediskriminējošā veidā.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

a) sarakstu ar minimālo informāciju, kas potenciālajam ieguvējam jāsniedz kompetentajai iestādei 27.a panta 1. punktā, 27.f panta 1. punktā un 27.i panta 1. punktā minētās paziņošanas laikā;

b) šajā pantā un 27.j pantā noteikto kritēriju vienotu novērtēšanas metodoloģiju;

c) procedūru, kas piemērojama paziņošanai un prudenciālajam novērtējumam, kas prasīts saskaņā ar 27.a un 27. i pantu.

Šā punkta pirmās daļas nolūkā EBI ņem vērā Direktīvas (ES) 2017/1132 II sadaļu.

EBI līdz 2026. gada 10. jūlijam iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

27.c pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. Kompetentā iestāde, veicot 27.b panta 1. punktā paredzēto novērtējumu, apspriežas ar iestādēm, kurām uzticēts publisks pienākums uzraudzīt citas attiecīgās finanšu sektora sabiedrības, ja plānotā iegāde attiecas uz vienu no turpmāk minētajiem:

a) citā dalībvalstī vai nozarē, kas nav potenciālā ieguvēja nozare, atļauju saņēmušu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību, ieguldījumu brokeru sabiedrību vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību;

b) citā dalībvalstī vai nozarē, kas nav potenciālā ieguvēja nozare, atļauju saņēmušas kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapdrošināšanas sabiedrības, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrības mātesuzņēmumu;

c) citā dalībvalstī vai citā, ar plānoto iegādi nesaistītā nozarē atļauju saņēmušu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību, ieguldījumu brokeru sabiedrību vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību kontrolējošu juridisku personu.

2. Ja potenciālais ieguvējs ir iestāde un 27.a panta 2. punktā minētā robežvērtība ir pārsniegta tikai individuāli, kompetentā iestāde, kas novērtē plānoto iegādi, 10 darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas no potenciālā ieguvēja informē konsolidētās uzraudzības iestādi par plānoto iegādi, ja potenciālais ieguvējs ir daļa no grupas un kompetentā iestāde nav konsolidētās uzraudzības iestāde. Kompetentā iestāde nosūta savu novērtējumu arī konsolidētās uzraudzības iestādei.

Ja potenciālais ieguvējs ir finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, uz kuru attiecas 21. a panta 1. punkts, konsolidētās uzraudzības iestāde, kas novērtē plānoto iegādi, 10 darbdienu laikā pēc paziņojuma saņemšanas no potenciālā ieguvēja par plānoto iegādi informē tās dalībvalsts kompetento iestādi, kurā potenciālais ieguvējs veic uzņēmējdarbību, ja minētā kompetentā iestāde nav konsolidētās uzraudzības iestāde. Konsolidētās uzraudzības iestāde savu novērtējumu nosūta arī minētajai kompetentajai iestādei.

Ja potenciālais ieguvējs ir iestāde un 27.a panta 2. punktā minētā robežvērtība ir pārsniegta gan individuāli, gan pamatojoties uz grupas konsolidēto finanšu stāvokli, kompetentā iestāde un konsolidētās uzraudzības iestāde, kas novērtē plānoto iegādi, cenšas koordinēt savus novērtējumus, jo īpaši attiecībā uz apspriešanos ar attiecīgajām iestādēm, kas minētas šā panta 1. punktā.

3. Ja 27.a panta 3. punktā minētajai konsolidētās uzraudzības iestādei ir jāveic plānotās iegādes novērtējums un konsolidētās uzraudzības iestāde nav tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā potenciālais ieguvējs veic uzņēmējdarbību, abas iestādes sadarbojas, cieši apspriežoties. Konsolidētās uzraudzības iestāde sagatavo plānotās iegādes novērtējumu un nosūta šo novērtējumu tās dalībvalsts kompetentajai iestādei, kurā potenciālais ieguvējs veic uzņēmējdarbību. Abas iestādes dara visu iespējamo, lai divu mēnešu laikā pēc minētā novērtējuma saņemšanas vienotos par kopīgu lēmumu. Minēto kopīgo lēmumu pienācīgi dokumentē un pamato. Konsolidētās uzraudzības iestāde minēto kopīgo lēmumu paziņo potenciālajam ieguvējam.

Ja kopīgs lēmums netiek pieņemts divu mēnešu laikā no novērtējuma saņemšanas, konsolidētās uzraudzības iestāde vai tās dalībvalsts kompetentā iestāde, kurā potenciālais ieguvējs veic uzņēmējdarbību, atturas no lēmuma pieņemšanas un nodod jautājumu izskatīšanai EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. EBI pieņem lēmumu viena mēneša laikā pēc tam, kad jautājums saņemts EBI. Attiecīgās iestādes pieņem kopīgu lēmumu atbilstīgi EBI lēmumam.

4. Kompetentās iestādes bez kavēšanās sniedz viena otrai jebkuru informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtēšanai. Šajā sakarā kompetentās iestādes pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas viena otrai paziņo visu novērtēšanai noderīgo informāciju.

Kompetentās iestādes cenšas koordinēt savus novērtējumus un nodrošina savu lēmumu konsekvenci. Šajā nolūkā par novērtējumu atbildīgās kompetentās iestādes lēmumā norāda visus viedokļus vai atrunas, ko izteikušas citas attiecīgās kompetentās iestādes.

5. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu kopīgas procedūras, un veidlapas un veidnes apspriešanās procesam starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kā minēts šajā pantā.

EBI līdz 2026. gada 10. jūlijam iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

27.d pants

Paziņojums par atsavināšanu

Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, uz kurām attiecas 21.a panta 1. punkts, paziņo savai kompetentajai iestādei par plānoto tiešu vai netiešu nozīmīgas līdzdalības atsavināšanu, kā noteikts saskaņā ar 27.a panta 2. punktu. Minēto paziņojumu sniedz rakstiski un pirms atsavināšanas, norādot attiecīgās līdzdalības lielumu.

27.e pants

Pienākums sniegt informāciju un sankcijas

Ja potenciālais ieguvējs nepaziņo par plānoto iegādi iepriekš saskaņā ar 27.a panta 1. punktu vai ir ieguvis nozīmīgu līdzdalību, kā norādīts minētajā pantā, neraugoties uz kompetentās iestādes iebildumiem, dalībvalstis pieprasa minētajai kompetentajai iestādei veikt attiecīgus pasākumus. Ja nozīmīga līdzdalība ir iegūta, neraugoties uz kompetentās iestādes iebildumiem, dalībvalstis, neskarot iespējamās sankcijas, paredz vai nu attiecīgo balsstiesību izmantošanas apturēšanu, vai nodoto balsu atzīšanu par spēkā neesošām.

4. NODAĻA

NOZĪMĪGI AKTĪVU UN SAISTĪBU PĀRVEDUMI

27.f pants

Paziņojums par nozīmīgiem aktīvu un saistību pārvedumiem

1. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, uz kurām attiecas 21.a panta 1. punkts, iepriekš rakstiski paziņo savai kompetentajai iestādei par jebkādu aktīvu vai saistību nozīmīgu pārvedumu, ko tās veic, īstenojot pārdošanu vai cita veida darījumu ("plānotā darbība").

Ja plānotajā darbībā ir iesaistītas tikai tās pašas grupas sabiedrības, pirmā daļa attiecas arī uz minētajām sabiedrībām.

Piemērojot pirmo un otro daļu, katrai sabiedrībai, kas iesaistīta vienā un tajā pašā plānotajā darbībā, individuāli piemēro minētajās daļās noteikto paziņošanas pienākumu.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos plānoto darbību uzskata par nozīmīgu sabiedrībai, ja tā ir vienāda ar vismaz 10 % no tās kopējiem aktīviem vai saistībām, ja vien plānoto darbību neveic starp tās pašas grupas sabiedrībām – šajā gadījumā plānoto darbību uzskata par nozīmīgu sabiedrībai, ja tā ir vienāda ar vismaz 15 % no tās kopējiem aktīviem vai saistībām.

Piemērojot šā punkta pirmo daļu, 1. punktā minētajām mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībām un mātes jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām procentuālo daļu piemēro, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli.

Aprēķinot šā punkta pirmajā daļā minēto procentuālo daļu, neņem vērā:

a) ienākumus nenesošu aktīvu pārvedumus;

b) aktīvu pārvedumus nolūkā tos iekļaut seguma portfelī, kā definēts Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2019/2162 (*) 3. panta 3. punktā;

c) vērtspapīrojamo aktīvu pārvedumus;

d) aktīvu vai saistību pārvedumus saistībā ar noregulējuma instrumentu, pilnvaru un mehānismu izmantošanu, kas paredzēti Direktīvas 2014/59/ES IV sadaļā.

3. Kompetentā iestāde rakstiski apstiprina, ka ir saņemts 1. punktā minētais paziņojums, nekavējoties un jebkurā gadījumā 10 darbdienu laikā pēc saņemšanas.

27.g pants

Pienākums sniegt informāciju un sankcijas

Ja sabiedrības nepaziņo par plānoto darbību iepriekš saskaņā ar 27.f panta 1. punktu, dalībvalstis pieprasa kompetentajām iestādēm veikt attiecīgus pasākumus.

5. NODAĻA

APVIENOŠANĀS UN SADALĪŠANA

27.h pants

Darbības joma un definīcijas

Šī nodaļa neskar Padomes Regulas (EK) Nr. 139/2004 (**) un Direktīvas (ES) 2017/1132 piemērošanu.

Šajā nodaļā paredzētie pienākumi neattiecas uz apvienošanos un sadalīšanu, kas izriet no Direktīvas 2014/59/ES piemērošanas.

Šajā nodaļā piemēro šādas definīcijas:

1) "apvienošanās" ir jebkura no šādām darbībām, ar ko:

a) viena vai vairākas sabiedrības brīdī, kad to darbība tiek izbeigta, tām netiekot likvidētām, nodod visus savus aktīvus un saistības vai to daļas citai esošai sabiedrībai – ieguvējai sabiedrībai – apmaiņā pret minētās ieguvējas sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai akciju emisiju saviem dalībniekiem un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības, ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

b) viena vai vairākas sabiedrības brīdī, kad to darbība tiek izbeigta, tām netiekot likvidētām, nodod visus savus aktīvus un saistības vai to daļas citai esošai sabiedrībai – ieguvējai sabiedrībai – šai ieguvējai sabiedrībai neemitējot jaunus vērtspapīrus vai akcijas, ar noteikumu, ka vienai personai tieši vai netieši pieder visas akcijas apvienošanās procesā iesaistītās sabiedrībās vai apvienošanās procesā iesaistīto sabiedrību dalībnieki visās apvienošanās procesā iesaistītajās sabiedrībās saglabā savu vērtspapīru un akciju proporciju;

c) divas vai vairākas sabiedrības brīdī, kad to darbība tiek izbeigta, tām netiekot likvidētām, nodod visus savus aktīvus un saistības vai to daļas sabiedrībai, ko tās veido, jaunā sabiedrība apmaiņā pret šīs jaunās sabiedrības kapitāla vērtspapīru vai akciju emisiju saviem dalībniekiem un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības, ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

d) sabiedrība brīdī, kad tās darbība tiek izbeigta, tai netiekot likvidētai, nodod visus savus aktīvus un saistības vai to daļas sabiedrībai, kurai pieder visi sabiedrības kapitāla vērtspapīri vai akcijas;

2) "sadalīšana" ir jebkura no šādām darbībām:

a) darbība, ar kuru sabiedrība pēc savas darbības izbeigšanas, tai netiekot likvidētai, nodod vairāk nekā vienai sabiedrībai visus savus aktīvus un saistības apmaiņā pret sadalāmās sabiedrības vērtspapīru vai akciju piešķiršanu sadalāmās sabiedrības akcionāriem, kas saņem ieguldījumus sadalīšanas rezultātā, un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības, ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

b) darbība, ar kuru sabiedrība pēc savas darbības izbeigšanas, tai netiekot likvidētai, nodod visus savus aktīvus un saistības vairāk nekā vienai jaunizveidotai sabiedrībai apmaiņā pret saņēmējsabiedrību vērtspapīru vai akciju piešķiršanu sadalāmās sabiedrības akcionāriem un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības, ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

c) darbība, kas sastāv no a) un b) apakšpunktā aprakstīto darbību kombinācijas;

d) darbība, ar kuru sadalāmā sabiedrība nodod daļu savu aktīvu un saistību vienai vai vairākām saņēmējsabiedrībām apmaiņā pret saņēmējsabiedrību, sadalāmās sabiedrības vai gan saņēmējsabiedrību, gan sadalāmās sabiedrības vērtspapīru vai akciju emisiju sadalāmās sabiedrības dalībniekiem un attiecīgā gadījumā maksājumu skaidrā naudā, kas nepārsniedz 10 % no nominālvērtības, ja vien piemērojamos valsts tiesību aktos nav noteikts citādi, vai, ja nominālvērtība nav noteikta, no šo vērtspapīru vai akciju uzskaites nominālvērtības;

e) darbība, ar kuru sadalāmā sabiedrība nodod daļu savu aktīvu un saistību vienai vai vairākām saņēmējsabiedrībām apmaiņā pret saņēmējsabiedrību vērtspapīru vai akciju emisiju sadalāmajai sabiedrībai.

27.i pants

Apvienošanās vai sadalīšanas paziņošana un novērtēšana

1. Dalībvalstis pieprasa, lai iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības un jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, uz kurām attiecas 21.a panta 1. punkts ("finanšu nozares ieinteresētās personas") un kuras veic apvienošanos vai sadalīšanu ("plānotā darbība"), pēc plānotās darbības noteikumu projekta pieņemšanas un pirms plānotās darbības pabeigšanas to paziņo kompetentajai iestādei, kura būs atbildīga par to sabiedrību uzraudzību, kas izriet no šādas plānotās darbības, norādot attiecīgo informāciju, kā precizēts saskaņā ar 27.j panta 5. punktu.

Piemērojot šā punkta pirmo daļu, ja plānotā darbība sastāv no sadalīšanas, kompetentā iestāde, kas atbild par tās sabiedrības uzraudzību, kura veic plānoto darbību, ir kompetentā iestāde, kurai ir jāpaziņo un kura ir atbildīga par 27. j panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

2. Atkāpjoties no šā panta 1. punkta, ja plānotā darbība ir apvienošanās, kurā iesaistītas tikai tās pašas grupas finanšu nozares ieinteresētās personas, tostarp tādu kredītiestāžu grupa, kas ir pastāvīgi saistītas ar centrālo iestādi un ko uzrauga kā grupu, kompetentajai iestādei nav pienākuma veikt 27.j panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

3. Novērtējumu, kas paredzēts 27.j panta 1. punktā, neveic, ja plānotajai darbībai vajadzīga atļauja saskaņā ar 8. pantu vai apstiprinājums saskaņā ar 21.a pantu.

4. Kompetentā iestāde rakstiski apstiprina, ka ir saņēmusi 1. punktā minēto paziņojumu vai papildu informāciju, kas iesniegta saskaņā ar 5. punktu, nekavējoties un jebkurā gadījumā 10 darbdienu laikā pēc paziņojuma vai papildu informācijas saņemšanas.

Ja plānotajā darbībā ir iesaistītas tikai finanšu nozares ieinteresētās personas no vienas un tās pašas grupas, kompetentās iestādes rīcībā ir 60 darbdienas no dienas, kad saņemts rakstisks apstiprinājums par paziņojuma saņemšanu un visi dokumenti, ko dalībvalsts pieprasa pievienot paziņojumam saskaņā ar 27.j panta 5. punktu ("vērtēšanas periods"), lai veiktu 27.j panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

Kompetentā iestāde, apstiprinot saņemšanu, informē finanšu nozares ieinteresētās personas par vērtēšanas perioda beigu datumu.

5. Kompetentā iestāde var pieprasīt papildu informāciju, kas vajadzīga 27.j panta 1. punktā paredzētā novērtējuma pabeigšanai. Šo pieprasījumu veic rakstiski, konkrēti norādot, kāda papildu informācija ir vajadzīga.

Ja plānotajā darbībā ir iesaistītas tikai finanšu nozares ieinteresētās personas no vienas un tās pašas grupas, kompetentā iestāde var pieprasīt papildu informāciju ne vēlāk kā vērtēšanas perioda 50. darbdienā.

Vērtēšanas periodu aptur no dienas, kad kompetentā iestāde pieprasa papildu informāciju, līdz dienai, kad ir saņemta atbilde no finanšu nozares ieinteresētajām personām, kas ir sniegušas visu pieprasīto informāciju. Minētā apturēšana nepārsniedz 20 darbdienas. Visi turpmākie kompetentās iestādes pieprasījumi par sniegtās informācijas papildināšanu vai precizēšanu ir tās kompetencē, bet to rezultātā vērtēšanas periods netiek apturēts.

6. Kompetentā iestāde drīkst pagarināt 5. punkta trešajā daļā minēto apturēšanu maksimāli līdz 30 darbdienām šādos gadījumos:

a) ja vismaz viena no finanšu nozares ieinteresētajām personām atrodas trešā valstī vai uz to attiecas trešās valsts tiesiskais regulējums;

b) ja informācijas apmaiņa ar iestādēm, kuras ir atbildīgas par finanšu nozares ieinteresēto personu uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, ir nepieciešama, lai veiktu šīs direktīvas 27.j panta 1. punktā paredzēto novērtējumu.

7. Plānotā darbība netiek pabeigta, pirms kompetentā iestāde nav sniegusi pozitīvu atzinumu.

8. Kompetentā iestāde divu darbdienu laikā pēc novērtējuma pabeigšanas sniedz finanšu nozares ieinteresētajām personām rakstiski argumentētu pozitīvu vai negatīvu atzinumu. Finanšu nozares ieinteresētās personas nosūta minēto argumentēto atzinumu iestādēm, kas saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par plānotās darbības rūpīgu pārbaudi.

9. Ja plānotajā darbībā ir iesaistītas tikai finanšu nozares ieinteresētās personas no vienas un tās pašas grupas un kompetentā iestāde vērtēšanas periodā rakstiski neiebilst pret plānoto darbību, atzinumu uzskata par pozitīvu.

10. Kompetentās iestādes argumentētajā pozitīvajā atzinumā var paredzēt ierobežotu laikposmu, kurā jāveic plānotā darbība.

27.j pants

Novērtēšanas kritēriji

1. Novērtējot 27.i panta 1. punktā paredzēto plānoto darbību un 27.i panta 5. punktā minēto informāciju, kompetentā iestāde, lai nodrošinātu finanšu nozares ieinteresēto personu prudenciālā profila stabilitāti pēc plānotās darbības pabeigšanas, un jo īpaši lai novērstu riskus, kādiem finanšu nozares ieinteresētās personas ir vai varētu būt pakļautas plānotās darbības laikā, un riskus, kādiem varētu būt pakļauta sabiedrība, kas izriet no plānotās darbības, novērtē plānoto darbību saskaņā ar šādiem kritērijiem:

a) ierosinātajā darbībā iesaistīto finanšu nozares plānoto personu reputācija;

b) ierosinātajā darbībā iesaistīto finanšu nozares plānoto personu finansiālā stabilitāte, jo īpaši saistībā ar sabiedrības, kas izriet no plānotās darbības, veiktās un paredzētās darījumdarbības veidu;

c) vai no plānotās darbības izrietošā sabiedrība spēs izpildīt un arī turpmāk ievērot prudenciālās prasības, kas noteiktas šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013, un attiecīgā gadījumā citos Savienības tiesību aktos, jo īpaši Direktīvās 2002/87/EK un 2009/110/EK;

d) vai plānotās darbības īstenošanas plāns ir reālistisks un pamatots no prudenciālā viedokļa;

e) vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar plānoto darbību tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ir mēģināts veikt šādas darbības, vai ka plānotā darbība varētu palielināt šādu risku.

Kompetentā iestāde līdz plānotās darbības pabeigšanai attiecīgi uzrauga pirmā punkta d) apakšpunktā minēto īstenošanas plānu.

2. Lai novērtētu šā panta 1. punkta e) apakšpunktā noteikto kritēriju, kompetentā iestāde saistībā ar savām pārbaudēm apspriežas ar iestādēm, kuras ir atbildīgas par finanšu nozares ieinteresēto personu uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849.

3. Kompetentā iestāde var sniegt negatīvu atzinumu attiecībā uz plānoto darbību tikai tad, ja nav izpildīti šā panta 1. punktā noteiktie kritēriji vai ja finanšu nozares ieinteresētās personas sniegtā informācija ir nepilnīga, neraugoties uz pieprasījumu, kas iesniegts saskaņā ar 27.k panta 5. punktu.

Attiecībā uz šā panta 1. punkta e) apakšpunktā noteikto kritēriju kompetentā iestāde, novērtējot plānoto darbību, pienācīgi ņem vērā negatīvu atzinumu, ko sagatavojušas iestādes, kuras ir atbildīgas par finanšu nozares ieinteresēto personu uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, un ko kompetentā iestāde saņēmusi 30 darbdienu laikā no sākotnējā pieprasījuma, un tas var būt pamatots iemesls negatīva atzinuma sniegšanai, kā minēts šā punkta pirmajā daļā.

4. Dalībvalstis neļauj kompetentajām iestādēm pārbaudīt plānoto darbību, ņemot vērā tirgus ekonomiskās vajadzības.

5. Dalībvalstis publicē sarakstu, kurā norāda informāciju, kas vajadzīga šā panta 1. punktā paredzētā novērtējuma veikšanai. Finanšu nozares ieinteresētās personas minēto informāciju kompetentajām iestādēm sniedz 27.i panta 1. punktā minētā paziņojuma laikā. Prasītajai informācijai jābūt samērīgai un atbilstošai plānotās darbības raksturam. Dalībvalstis nepieprasa informāciju, kas neattiecas uz šajā pantā paredzēto prudenciālo novērtējumu.

27.k pants

Kompetento iestāžu sadarbība

1. Kompetentā iestāde, veicot 27.j panta 1. punktā paredzēto novērtējumu, apspriežas ar iestādēm, kurām uzticēts publisks pienākums uzraudzīt citas attiecīgās finanšu sektora sabiedrības, ja plānotajā darbībā papildus finanšu nozares ieinteresētajām personām ir kāda no turpmāk minētajām sabiedrībām:

a) citā dalībvalstī vai nozarē, kas nav saistīta ar plānotās darbības veikšanu, atļauju saņēmusī kredītiestāde, apdrošināšanas sabiedrība, pārapdrošināšanas sabiedrība, ieguldījumu brokeru sabiedrība vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrība;

b) citā dalībvalstī vai nozarē, kas nav saistīta ar plānotās darbības veikšanu, atļauju saņēmušās kredītiestādes, apdrošināšanas sabiedrības, pārapdrošināšanas sabiedrības, ieguldījumu brokeru sabiedrības vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrības mātesuzņēmums;

c) citā dalībvalstī vai nozarē, kas nav saistīta ar plānotās darbības veikšanu, atļauju saņēmušu kredītiestādi, apdrošināšanas sabiedrību, pārapdrošināšanas sabiedrību, ieguldījumu brokeru sabiedrību vai aktīvu pārvaldīšanas sabiedrību kontrolējoša juridiska persona.

2. Kompetentās iestādes bez kavēšanās viena otrai sniedz visu informāciju, kas ir būtiska vai noderīga novērtēšanai. Minētajā sakarā kompetentās iestādes viena otrai pēc pieprasījuma vai pēc savas iniciatīvas paziņo visu novērtēšanai noderīgo informāciju. Finanšu nozares ieinteresētās personas kompetentās iestādes atzinumā norāda visus viedokļus vai atrunas, ko izteikusi kompetentā iestāde, kura uzrauga vienu vai vairākas 1. punktā uzskaitītās sabiedrības.

Kompetentās iestādes cenšas koordinēt savus novērtējumus un nodrošināt savu atzinumu konsekvenci.

3. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai noteiktu kopīgas procedūras un veidlapas, un izstrādā veidnes apspriešanās procesam starp attiecīgajām kompetentajām iestādēm, kā minēts šajā pantā.

Pirmās daļas nolūkā EBI ņem vērā Direktīvas (ES) 2017/1132 II sadaļu.

EBI līdz 2027. gada 10. janvārim iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

27.l pants

Pienākums sniegt informāciju un sankcijas

Gadījumos, kad finanšu nozares ieinteresētās personas iepriekš nesniedz paziņojumu par plānoto darbību saskaņā ar 27.i panta 1. punktu vai ir veikušas plānoto darbību, kā minēts minētajā pantā, bez kompetento iestāžu iepriekšēja pozitīva atzinuma, dalībvalstis pieprasa kompetentajām iestādēm veikt attiecīgus pasākumus.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2019/2162 (2019. gada 27. novembris) par segto obligāciju emisiju un segto obligāciju publisko uzraudzību un ar ko groza Direktīvas 2009/65/EK un 2014/59/ES (OV L 328, 18.12.2019., 29. lpp.).

(**) Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās regula) (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.).";

13) direktīvas VI sadaļu aizstāj ar šādu:

"VI SADAĻA

TREŠO VALSTU FILIĀĻU PRUDENCIĀLĀ UZRAUDZĪBA UN ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

I NODAĻA

TREŠO VALSTU FILIĀĻU PRUDENCIĀLĀ UZRAUDZĪBA

I IEDAĻA

Vispārīgi noteikumi

47. pants

Darbības joma un definīcijas

1. Šajā nodaļā ir noteiktas minimālās prasības attiecībā uz šādu trešās valsts filiāles darbību veikšanu dalībvalstī:

a) jebkādas šīs direktīvas I pielikuma 2. un 6. punktā minētās darbības, kuras veic uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī un kas būtu kvalificējams kā kredītiestāde, vai kas atbilstu Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) apakšpunkta b) punktā izklāstītajiem kritērijiem, ja tas veiktu uzņēmējdarbību Savienībā;

b) šīs direktīvas I pielikuma 1. punktā minētā darbība, ko veic uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī.

2. Ja uzņēmums, kas veic uzņēmējdarbību trešā valstī, nodrošina darbības un pakalpojumus, kas uzskaitīti Direktīvas 2014/65/ES I pielikuma A iedaļā, un jebkādus papildu palīgpakalpojumus, piemēram, saistītu noguldījumu pieņemšanu vai kredītu vai aizdevumu piešķiršanu, kuru mērķis ir sniegt pakalpojumus atbilstīgi minētajai direktīvai, minēto uzņēmumu neiekļauj šā panta 1. punkta darbības jomā.

3. Šajā sadaļā lieto šādas definīcijas:

1) "trešās valsts filiāle" ir filiāle, kas veic uzņēmējdarbību dalībvalstī un kas ir viens no turpmāk minētajiem:

   a) uzņēmums, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī, lai veiktu jebkuru no 1. punktā minētajām darbībām;

   b) kredītiestāde, kuras galvenais birojs atrodas trešā valstī;

2) "galvenais uzņēmums" ir uzņēmums, kura galvenais birojs atrodas trešā valstī un kurš dalībvalstī ir izveidojis trešās valsts filiāli, un attiecīgā gadījumā minētā uzņēmuma starpniekuzņēmumi vai galvenie mātesuzņēmumi.

48. pants

Diskriminācijas aizliegums

Trešo valstu filiālēm, kad tās sāk vai turpina darījumdarbību, dalībvalstis nepiemēro noteikumus, kas rada labvēlīgāku režīmu par to, kādu piemēro to iestāžu filiālēm, kuru galvenais birojs ir citā dalībvalstī.

48.a pants

Trešo valstu filiāļu klasifikācija

1. Dalībvalstis klasificē trešo valstu filiāles kā 1. klases filiāles, ja šīs filiāles atbilst kādam no šādiem nosacījumiem:

a) to aktīvu kopējā vērtība, kuri iegrāmatoti trešās valsts filiālē dalībvalstī vai kuru izcelsme ir minētā filiāle, ir 5 miljardi EUR vai lielāka, kā ziņots par iepriekšējo gada pārskata periodu saskaņā ar II iedaļas 4. apakšiedaļu;

b) trešās valsts filiāles atļautās darbības ietver noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšanu no privātiem klientiem, ar noteikumu, ka šādu noguldījumu un citu atmaksājamu līdzekļu summa ir vienāda ar vai lielāka par 5 % no trešās valsts filiāles kopējām saistībām vai šādu noguldījumu un citu atmaksājamu līdzekļu summa pārsniedz 50 miljonus EUR;

c) trešās valsts filiāle nav atbilstīga trešās valsts filiāle 48.b panta nozīmē.

2. Trešo valstu filiāles, kas neatbilst kādam no 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, dalībvalstis klasificē kā 2. klases filiāles.

3. Kompetentās iestādes atjaunina trešo valstu filiāļu klasifikāciju šādi:

a) ja 1. klases trešās valsts filiāle vairs neatbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, to nekavējoties uzskata par 2. klases filiāli;

b) ja 2. klases trešās valsts filiāle sāk atbilst vienam no 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem, to uzskata par 1. klases filiāli tikai pēc četriem mēnešiem no dienas, kad tā sāka atbilst minētajiem nosacījumiem.

4. Dalībvalstis var trešo valstu filiālēm, kurām piešķirta atļauja to teritorijā, vai konkrētām to kategorijām piemērot tās pašas prasības, kas attiecas uz kredītiestādēm, kurām piešķirta atļauja saskaņā ar šo direktīvu, nevis šajā sadaļā noteiktās prasības. Ja šajā punktā noteikto režīmu piemēro tikai konkrētām trešo valstu filiāļu kategorijām, dalībvalstis minētā režīma nolūkā nosaka attiecīgos klasifikācijas kritērijus. Šā panta 1., 2. un 3. punktu nepiemēro minētajām trešo valstu filiālēm, izņemot 48.p panta piemērošanas nolūkā.

48.b pants

Nosacījumi atbilstīgām trešo valstu filiālēm

1. Ja attiecībā uz trešās valsts filiāli ir izpildīti turpmāk minētie nosacījumi, šo filiāli šajā sadaļā uzskata par atbilstīgu trešās valsts filiāli:

a) vadošais uzņēmums veic uzņēmējdarbību valstī, kura piemēro prudenciālos standartus un ierobežotu uzraudzību saskaņā ar trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu, kas ir vismaz līdzvērtīgs šai direktīvai un Regulai (ES) Nr. 575/2013;

b) vadošā uzņēmuma uzraudzības iestādēm piemēro konfidencialitātes prasības, kas ir vismaz līdzvērtīgas prasībām, kuras noteiktas šīs direktīvas VII sadaļas 1. nodaļas II iedaļā;

c) vadošais uzņēmums veic uzņēmējdarbību valstī, kas nav iekļauta sarakstā kā augsta riska trešā valsts, kurai nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un teroristu finansēšanas novēršanas režīmā ir stratēģiskas nepilnības saskaņā ar Direktīvas (ES) 2015/849 9. pantu.

2. Komisija ar īstenošanas aktiem var pieņemt lēmumus par to, vai ir izpildīti šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītie nosacījumi saistībā ar trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu. Minētos īstenošanas aktus pieņem saskaņā ar pārbaudes procedūru, kas minēta 147. panta 2. punktā.

3. Pirms šā panta 2. punktā minētā lēmuma pieņemšanas Komisija var lūgt EBI palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu, lai novērtētu attiecīgās trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu un konfidencialitātes prasības un izdotu ziņojumu par minētā regulējuma un minēto prasību atbilstību šā panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā izklāstītajiem nosacījumiem. EBI sava novērtējuma rezultātus publicē savā tīmekļa vietnē.

4. EBI uztur publisku reģistru par trešām valstīm un trešo valstu iestādēm, kas atbilst 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

5. Saņemot atļaujas pieteikumu saskaņā ar 48.c pantu, kompetentā iestāde novērtē nosacījumus, kas izklāstīti šā panta 1. punktā un 48.a pantā, lai klasificētu trešās valsts filiāli kā 1. vai 2. klases filiāli. Ja attiecīgā trešā valsts nav reģistrēta šā panta 4. punktā minētajā publiskajā reģistrā, kompetentā iestāde lūdz Komisiju novērtēt trešās valsts banku nozares tiesisko regulējumu un konfidencialitātes prasības šā panta 2. punkta vajadzībām ar noteikumu, ka ir izpildīts šā panta 1. punkta c) apakšpunktā minētais nosacījums. Kompetentā iestāde klasificē trešās valsts filiāli kā 1. klases filiāli, kamēr Komisija nav pieņēmusi lēmumu saskaņā ar šā panta 2. punktu.

II IEDAĻA

Atļaujas un regulatīvās prasības

1. apakšiedaļa

Atļaujas izsniegšanas prasības

48.c pants

Minimālie nosacījumi atļaujas piešķiršanai trešo valstu filiālēm

1. Dalībvalstis saskaņā ar 21.c pantu pieprasa, lai trešo valstu uzņēmumi pirms 47. panta 1. punktā minēto darbību sākšanas vai turpināšanas izveido filiāli to teritorijā. Trešās valsts filiāles izveidei ir vajadzīga iepriekšēja atļauja saskaņā ar šo nodaļu.

2. Kompetentās iestādes cenšas noslēgt administratīvus nolīgumus vai citas vienošanās ar attiecīgajām trešo valstu kompetentajām iestādēm, pirms trešās valsts filiāle sāk darbību attiecīgajā dalībvalstī. Šādu nolīgumu pamatā ir administratīvā nolīguma paraugs, ko EBI izstrādājusi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. panta 5. punktu. Minēto prasību nepiemēro, ja uz trešo valstu filiālēm attiecas stingrākas valsts prasības. Kompetentās iestādes bez kavēšanās EBI iesniedz informāciju par visiem administratīvajiem nolīgumiem vai citām vienošanām, kas noslēgtas ar trešo valstu kompetentajām iestādēm.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu filiāļu atļaujas pieteikumiem būtu pievienota darbības programma, kurā izklāstīta plānotā uzņēmējdarbība, 47. panta 1. punktā minētās darbības, filiāles organizatoriskā struktūra un riska pārvaldība attiecīgajā dalībvalstī saskaņā ar 48.g pantu.

4. Atļauju trešās valsts filiālēm piešķir tikai tad, ja ir izpildīti vismaz visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) trešās valsts filiāle atbilst minimālajām regulatīvajām prasībām, kas noteiktas 2. apakšiedaļā;

b) uz darbībām, par kurām vadošais uzņēmums vēlas saņemt atļauju dalībvalstī, attiecas atļauja, kāda šādam vadošajam uzņēmumam ir tajā trešā valstī, kurā tas veic uzņēmējdarbību, un tās ir pakļautas minētās trešās valsts uzraudzībai;

c) trešās valsts vadošā uzņēmuma uzraudzības iestādei ir paziņots par pieteikumu filiāles izveidei dalībvalstī un 3. punktā minētajiem pavaddokumentiem, un tai ir nodots minētais pieteikums un pavaddokumenti;

d) atļaujā paredzēts, ka trešās valsts filiāle drīkst veikt atļautās darbības tikai tajā dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību, un skaidri aizliedz trešās valsts filiālei piedāvāt vai veikt darbības citās dalībvalstīs pārrobežu mērogā, izņemot grupas iekšējās finansēšanas darījumus, kas noslēgti ar citām tā paša vadošā uzņēmuma trešās valsts filiālēm, un darījumus, kas veikti, izmantojot pakalpojumu reverso mārketingu saskaņā ar 21.c pantu;

e) lai veiktu uzraudzības funkcijas, kompetentā iestāde var piekļūt visai nepieciešamajai informācijai par vadošo uzņēmumu no minētā vadošā uzņēmuma uzraudzības iestādēm un efektīvi koordinēt tās uzraudzības darbības ar trešās valsts uzraudzības iestāžu uzraudzības darbībām, jo īpaši krīzes vai finansiālu grūtību laikā, kas skar vadošo uzņēmumu, tā grupu vai trešās valsts finanšu sistēmu;

f) nav pamatotu iemeslu aizdomām, ka trešās valsts filiāle tiktu izmantota, lai veiktu vai atvieglotu nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanu vai teroristu finansēšanu Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē.

5. Lai novērtētu, vai ir izpildīts šā panta 4. punkta f) apakšpunktā izklāstītais nosacījums, kompetentā iestāde apspriežas ar iestādi, kas dalībvalstī atbild par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, un pirms atļaujas piešķiršanas trešās valsts filiālei saņem rakstisku apstiprinājumu, ka nosacījums ir izpildīts.

6. Kompetentās iestādes var nolemt, ka trešo valstu filiāļu atļaujas, kas piešķirtas līdz 2027. gada 10. janvārim, paliek spēkā ar noteikumu, ka trešo valstu filiāles, kurām minētās atļaujas piešķirtas, atbilst šajā sadaļā noteiktajām minimālajām prasībām.

7. EBI uzrauga operācijas starp trešo valstu filiālēm, kurām ir viens un tas pats vadošais uzņēmums, kam atļauja piešķirta dažādās dalībvalstīs, un līdz 2028. gada 10. jūlijam iesniedz Komisijai ziņojumu, kurā izklāsta savus konstatējumus.

8. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2026. gada 10. jūlijam izdod pamatnostādnes, lai sīkāk precizētu:

a) informāciju, ko paredzēts sniegt kompetentajām iestādēm, iesniedzot trešās valsts filiāles atļaujas pieteikumu, tostarp par 3. punktā minēto darbības programmu un organizatorisko struktūru un riska pārvaldību;

b) procedūru atļaujas piešķiršanai trešās valsts filiālei, kā arī standarta veidlapas un veidnes šā punkta a) apakšpunktā minētās informācijas sniegšanai;

c) šā panta 4. punktā minētās atļaujas piešķiršanas nosacījumus;

d) nosacījumus, saskaņā ar kuriem kompetentās iestādes var paļauties uz informāciju, kas jau ir sniegta jebkādā iepriekšējā procesā, kurā piešķir atļauju trešās valsts filiālei.

48.d pants

Nosacījumi trešās valsts filiāles atļaujas atteikšanai vai anulēšanai

1. Dalībvalstis paredz vismaz šādus nosacījumus trešās valsts filiāles atļaujas atteikšanai vai anulēšanai:

a) trešās valsts filiāle neatbilst atļaujas piešķiršanas prasībām, kas noteiktas 48.c pantā vai valsts tiesību aktos;

b) vadošais uzņēmums vai tā grupa neatbilst prudenciālajām prasībām, kas uz to attiecas saskaņā ar trešās valsts tiesību aktiem, vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka tas neizpilda vai pārkāps minētās prasības turpmāko 12 mēnešu laikā.

Pirmās daļas b) apakšpunkta vajadzībām trešās valsts filiāles nekavējoties paziņo savām kompetentajām iestādēm, ja ir iestājušies minētajā apakšpunktā izklāstītie apstākļi.

2. Kompetentās iestādes var anulēt trešās valsts filiālei piešķirto atļauju arī, ja ir iestājies kāds no šādiem nosacījumiem:

a) trešās valsts filiāle nav izmantojusi atļauju 12 mēnešu laikā, nepārprotami atsakās no tās vai ilgāk par sešiem mēnešiem nav veikusi darījumus, ja vien attiecīgā dalībvalsts nav noteikusi, ka šādos gadījumos atļauja zaudē spēku;

b) trešās valsts filiāle ir saņēmusi atļauju, iesniedzot nepatiesas ziņas vai izmantojot citus nelikumīgus līdzekļus;

c) trešās valsts filiāle vairs neatbilst vienam vai vairākiem papildu nosacījumiem vai prasībām, saskaņā ar kurām tika piešķirta atļauja;

d) vairs nevar paļauties uz to, ka trešās valsts filiāle izpildīs savas saistības pret kreditoriem, un jo īpaši tā vairs nesniedz nodrošinājumu aktīviem, ko tai uzticējuši tās noguldītāji;

e) uz trešās valsts filiāli attiecas viens no pārējiem gadījumiem, kad valsts tiesību akti paredz atļaujas anulēšanu;

f) trešās valsts filiāle izdara vienu no 67. panta 1. punktā minētajiem pārkāpumiem;

g) ir pamats aizdomām, ka saistībā ar trešās valsts filiāli, tās vadošo uzņēmumu vai grupu tiek veikta vai ir veikta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ir mēģināts veikt šādas darbības, vai ka pastāv lielāks risks, ka saistībā ar trešās valsts filiāli, tās vadošo uzņēmumu vai grupu tiek veikta vai mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana.

3. Lai novērtētu, vai ir iestājies šā panta 2. punkta g) apakšpunktā izklāstītais nosacījums, kompetentā iestāde apspriežas ar iestādi, kas dalībvalstī atbild par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849.

4. Dalībvalstis paredz skaidras procedūras trešās valsts filiāles atļaujas atteikšanai vai anulēšanai saskaņā ar 1., 2. un 3. punktu.

2. apakšiedaļa

Minimālās regulatīvās prasības

48.e pants

Kapitāla nošķiršanas prasība

1. Neskarot citas piemērojamās kapitāla prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm vienmēr uzturēt minimālo nošķirto kapitālu, kas ir līdzvērtīgs vismaz:

a) attiecībā uz 1. klases trešo valstu filiālēm – 2,5 % no filiāles vidējām saistībām par trim tieši iepriekšējiem gada pārskata periodiem, vai – attiecībā uz nesen atļauju saņēmušām trešo valstu filiālēm – no filiāles saistībām atļaujas piešķiršanas brīdī, kā paziņots saskaņā ar 4. apakšiedaļu, kas ir vismaz 10 miljoni EUR;

b) attiecībā uz 2. klases trešo valstu filiālēm – 0,5 % no filiāles vidējām saistībām par trim tieši iepriekšējiem gada pārskata periodiem, vai – attiecībā uz nesen atļauju saņēmušām trešo valstu filiālēm – no filiāles saistībām atļaujas piešķiršanas brīdī, kā paziņots saskaņā ar 4. apakšiedaļu, kas ir vismaz 5 miljoni EUR.

2. Trešās valsts filiāles atbilst minimālā kapitāla nošķiršanas prasībai, kas minēta 1. punktā, un tām ir aktīvi kādā no turpmāk minētajiem veidiem:

a) skaidra nauda vai naudai pielīdzināmi instrumenti, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 60) apakšpunktā;

b) parāda vērtspapīri, ko emitējušas dalībvalstu centrālās valdības vai centrālās bankas; vai

c) jebkurš cits instruments, kas trešās valsts filiālei ir pieejams neierobežotai un tūlītējai izmantošanai, lai segtu riskus vai zaudējumus, tiklīdz minētie riski vai zaudējumi rodas.

3. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm šā panta 2. punktā minētos nošķirtā kapitāla instrumentus noguldīt darījumu kontā, ko tur dalībvalstī, kurā filiālei ir piešķirta atļauja, kredītiestādē, kas nav daļa no tās vadošā uzņēmuma grupas, vai, ja to atļauj valsts tiesību akti, dalībvalsts centrālajā bankā. Darījumu kontā noguldītie nošķirtā kapitāla instrumenti ir pieejami izmantošanai Direktīvas 2014/59/ES 96. panta nolūkos trešās valsts filiāles noregulējuma gadījumā un trešās valsts filiāles likvidācijas nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

4. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2026. gada 10. jūlijam izdod pamatnostādnes, lai precizētu šā panta 2. punkta c) apakšpunktā noteikto prasību attiecībā uz instrumentiem, kas ir pieejami neierobežotai un tūlītējai izmantošanai, lai segtu riskus vai zaudējumus, tiklīdz minētie riski vai zaudējumi rodas.

48.f pants

Likviditātes prasības

1. Neskarot citas piemērojamās likviditātes prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem, dalībvalstis vismaz pieprasa trešo valstu filiālēm vienmēr uzturēt tādu neapgrūtinātu un likvīdu aktīvu apjomu, kas ir pietiekams, lai segtu likviditātes izejošās naudas plūsmas vismaz 30 dienu ilgā periodā.

2. Šā panta 1. punkta nolūkā dalībvalstis pieprasa, lai 1. klases trešo valstu filiāles izpildītu likviditātes seguma prasību, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 575/2013 Sestās daļas I sadaļā un Komisijas Deleģētajā regulā (ES) 2015/61 (*).

3. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm likvīdos aktīvus, ko tur, lai panāktu atbilstību šim pantam, noguldīt kontā, ko tur dalībvalstī, kurā filiālei ir piešķirta atļauja, kredītiestādē, kas nav daļa no tās vadošā uzņēmuma grupas, vai, ja to atļauj valsts tiesību akti, dalībvalsts centrālajā bankā. Ja kontā paliek likvīdi aktīvi pēc tam, kad tie piemēroti, lai segtu likviditātes izejošās naudas plūsmas saskaņā ar šā panta 1. punktu, minētie palikušie likvīdie aktīvi ir pieejami izmantošanai Direktīvas 2014/59/ES 96. panta nolūkos trešās valsts filiāles noregulējuma gadījumā un trešās valsts filiāles likvidācijas nolūkā saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

4. Kompetentās iestādes var nepiemērot šajā pantā noteikto likviditātes prasību atbilstīgām trešās valsts filiālēm.

48.g pants

Iekšējā pārvaldība un riska pārvaldība

1. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu filiālēs attiecīgajā dalībvalstī būtu vismaz divas personas, kas faktiski vada to darījumdarbību, ja iepriekš ir saņemts kompetento iestāžu apstiprinājums. Šīm personām ir laba reputācija un pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, un tās velta pietiekami daudz laika savu pienākumu veikšanai.

2. Dalībvalstis pieprasa, lai 1. klases trešo valstu filiāles ievērotu 74. un 75. pantu, 76. panta 5. un 6. punktu un 92., 94. un 95. pantu. Kompetentās iestādes var pieprasīt trešo valstu filiālēm izveidot vietējo vadības komiteju, lai nodrošinātu pienācīgu filiāles pārvaldību.

3. Dalībvalstis pieprasa, lai 2. klases trešo valstu filiāles ievērotu 74., 75., 92., 94. un 95. pantu un lai tām būtu iekšējās kontroles funkcijas, kā paredzēts 76. panta 5.punktā un 75. panta 6. punkta pirmajā, otrajā un ceturtajā daļā.

Atkarībā no to lieluma, iekšējās organizācijas un darbības veida, darbības jomas un sarežģītības kompetentās iestādes var pieprasīt 2. klases trešo valstu filiālēm iecelt iekšējās kontroles funkciju vadītājus, kā paredzēts 76. panta 6. punkta trešajā un piektajā daļā.

4. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm izveidot vadošā uzņēmuma vadības struktūrai pārskatu sistēmu, kas aptver visus būtiskos riskus un riska pārvaldības politiku un tās izmaiņas, un ieviest atbilstīgas informācijas un komunikācijas tehnoloģiju (IKT) sistēmas un kontroles, lai nodrošinātu, ka minētā politika tiek pienācīgi ievērota.

5. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm uzraudzīt un pārvaldīt ārpakalpojumu izmantošanas kārtību un nodrošināt, ka to kompetentajām iestādēm ir pilnīga piekļuve visai informācijai, kas tām vajadzīga, lai veiktu uzraudzības funkciju.

6. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu filiālēm, kas iesaistās kompensējošās vai grupas iekšējās operācijās, būtu pietiekami resursi, lai identificētu un pienācīgi pārvaldītu savu darījumu partnera kredītrisku, ja būtiskie riski, kas saistīti ar trešās valsts filiāles iegrāmatotajiem aktīviem, tiek nodoti darījumu partnerim.

7. Ja trešās valsts filiāles kritiski svarīgās vai svarīgās funkcijas veic tās vadošais uzņēmums, minētās funkcijas veic saskaņā ar iekšējo kārtību vai grupas iekšējiem nolīgumiem. Kompetentajām iestādēm, kas atbild par trešo valstu filiāļu uzraudzību, ir piekļuve visai informācijai, kas tām vajadzīga, lai veiktu uzraudzības funkciju.

8. Kompetentās iestādes pieprasa, lai neatkarīga trešā persona regulāri novērtētu to, vai trešās valsts filiāle īsteno un pastāvīgi ievēro šajā pantā noteiktās prasības, un nosūtītu ziņojumu kompetentajai iestādei kopā ar saviem konstatējumiem un secinājumiem.

9. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2027. gada 10. janvārim izdod pamatnostādnes par šīs direktīvas 74. panta 1. punktā minētās kārtības, procesu un mehānismu piemērošanu trešo valstu filiālēm, ņemot vērā 74. panta 2. punktu, un par šīs direktīvas 75. panta un 76. panta 5. un 6. punkta piemērošanu trešo valstu filiālēm.

48.h pants

Uzskaites prasības

1. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm uzturēt uzskaites reģistru, kas ļauj minētajām trešo valstu filiālēm izsekot un uzturēt visaptverošu un precīzu visu to aktīvu un saistību uzskaiti, kuri iegrāmatoti vai iniciēti trešās valsts filiālē dalībvalstī, un autonomi pārvaldīt minētos aktīvus un saistības trešās valsts filiālē. Uzskaites reģistrā sniedz jebkādu nepieciešamu un pietiekamu informāciju par riskiem, ko rada trešās valsts filiāle, un par to, kā tie tiek pārvaldīti.

2. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm izstrādāt un regulāri pārskatīt un atjaunināt politiku par uzskaites kārtību 1. punktā minētā uzskaites reģistra pārvaldībai. Šādu politiku dokumentē un apstiprina vadošā uzņēmuma attiecīgā vadības struktūra. Ar šo politiku sniedz skaidru pamatojumu uzskaites kārtībai un izklāsta, kā minētā kārtība atbilst trešās valsts filiāles uzņēmējdarbības stratēģijai.

3. Dalībvalstis pieprasa trešās valstu filiālēm nodrošināt, lai regulāri tiktu izstrādāts neatkarīgs rakstisks un argumentēts atzinums par šajā pantā noteikto prasību īstenošanu un pastāvīgu ievērošanu un kopā ar konstatējumiem un secinājumiem tas tiktu nosūtīts kompetentajai iestādei.

4. EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektu, lai precizētu uzskaites kārtību, kas trešās valsts filiālēm jāpiemēro šā panta nolūkā, jo īpaši attiecībā uz:

a) metodoloģiju, lai identificētu un uzturētu visaptverošu un precīzu uzskaiti par dalībvalstī iegrāmatotiem trešās valsts filiāles aktīviem un saistībām; un

b) metodoloģiju, ko piemēro, lai identificētu un uzskaitītu ārpusbilances posteņus un aktīvus un saistības, kuri iniciēti trešās valsts filiālē un kuri iniciējošās trešās valsts filiāles vārdā vai tās labā ir iegrāmatoti vai turēti attālināti citās tās pašas grupas filiālēs vai meitasuzņēmumos.

EBI iesniedz šo regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai līdz 2026. gada 10. janvārim.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

3. apakšiedaļa

Pilnvaras pieprasīt atļauju saskaņā ar III sadaļu un prasības attiecībā uz trešo valstu sistēmiski nozīmīgām filiālēm

48.i pants

Pilnvaras pieprasīt meitasuzņēmuma izveidošanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes ir pilnvarotas pieprasīt trešo valstu filiālēm iesniegt pieteikumu atļaujas saņemšanai saskaņā ar III sadaļas 1. nodaļu vismaz tad, ja:

a) trešās valsts filiāle ar klientiem vai darījumu partneriem citās dalībvalstīs ir iepriekš veikusi vai pašlaik veic darbības, kas minētas 47. panta 1. punktā, neskarot 48.c panta 4. punkta d) apakšpunktā minētos atbrīvojumus;

b) trešās valsts filiāle atbilst sistēmiskā nozīmīguma rādītājiem, kas minēti 131. panta 3. punktā, vai ir novērtēta kā sistēmiski nozīmīga saskaņā ar 48.j pantu un rada būtiskus finanšu stabilitātes riskus Savienībā vai dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību; vai

c) visu to trešo valstu filiāļu aktīvu kopsumma Savienībā, kuras pieder pie vienas un tās pašas trešās valsts grupas, ir 40 miljardi EUR vai vairāk, vai trešās valsts filiāles aktīvu summa tās portfelī dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību, ir 10 miljardi EUR vai vairāk.

Šā punkta pirmajā daļā minētās pilnvaras var izmantot pēc tam, kad ir piemēroti attiecīgi 48.j vai 48.o pantā minētie pasākumi, vai ja kompetentā iestāde ar iemesliem, kas nav uzskaitīti šā punkta pirmajā daļā, var pamatot, ka minētie pasākumi būtu nepietiekami, lai kliedētu būtiskās bažas saistībā ar uzraudzību.

2. Pirms īstenot 1. punktā minētās pilnvaras, kompetentās iestādes apspriežas ar EBI un ar to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās attiecīgā trešās valsts grupa ir izveidojusi citas trešo valstu filiāles vai meitas iestādes.

Šā panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta vajadzībām un veicot 48.j pantā minēto novērtēšanu, kompetentās iestādes vai attiecīgā gadījumā norīkotās iestādes ņem vērā atbilstīgus trešo valstu filiāļu sistēmiskā nozīmīguma novērtēšanas rādītājus, kas jo īpaši ietver šādus:

a) trešās valsts filiāles lielums;

b) trešās valsts filiāles struktūras, organizācijas un uzņēmējdarbības modeļa sarežģītība;

c) pakāpe, kādā trešās valsts filiālei ir savstarpējā saistība ar tās dalībvalsts finanšu sistēmu, kurā tā veic uzņēmējdarbību;

d) trešās valsts filiāles veikto darbību, pakalpojumu vai operāciju vai tās nodrošinātās finanšu infrastruktūras aizstājamība;

e) trešās valsts filiāles tirgus daļa Savienībā un dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību, attiecībā uz kopējiem banku aktīviem un saistībā ar tās veiktajām darbībām, pakalpojumiem un operācijām;

f) trešās valsts filiāles operāciju vai uzņēmējdarbības apturēšanas vai slēgšanas iespējamā ietekme uz dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību, finanšu sistēmas likviditāti vai uz maksājumu, tīrvērtes un norēķinu sistēmām Savienībā un minētajā dalībvalstī;

g) trešās valsts filiāles loma un nozīmīgums trešās valsts grupas darbībās, pakalpojumos un operācijās Savienībā un dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību;

h) trešās valsts filiāles loma un nozīmīgums saistībā ar noregulējumu vai likvidāciju, pamatojoties uz noregulējuma iestādes sniegto informāciju;

i) trešās valsts grupas ar trešo valstu filiāļu starpniecību veiktās uzņēmējdarbības apjoms attiecībā pret minētās grupas uzņēmējdarbību, ko veic ar Savienībā un tajās dalībvalstīs atļauju saņēmušām meitas iestādēm, kurās uzņēmējdarbību veic trešās valsts filiāles.

48.j pants

Sistēmiskā nozīmīguma novērtējums un prasības attiecībā uz sistēmiski nozīmīgām trešo valstu filiālēm

1. Trešās valsts filiālei piemēro šā panta 2. punktā noteikto novērtējumu, ja visu trešo valstu filiāļu Savienībā, kuras pieder pie vienas un tās pašas trešās valsts grupas, aktīvu kopsumma Savienībā, kā paziņots saskaņā ar 4. apakšiedaļu, ir 40 miljardi EUR vai vairāk, vai nu:

a) vidēji par iepriekšējiem trim gada pārskata periodiem; vai

b) absolūtā izteiksmē par vismaz trim gada pārskata periodiem tieši iepriekšējos piecos gada pārskata periodos.

Pirmajā daļā minētā aktīvu robežvērtība neietver aktīvus, ko trešās valsts filiāles tur saistībā ar centrālās bankas tirgus operācijām, kas uzsāktas ar ECBS centrālajām bankām.

2. Kompetentā iestāde, kas atbild par tādas trešās valsts filiāles uzraudzību, kas pieder trešo valstu grupai, ja visu trešo valstu filiāļu Savienībā aktīvu kopsumma Savienībā ir 40 miljardi EUR vai vairāk, novērtē, vai trešās valsts filiāle, ko tā uzrauga, ir sistēmiski nozīmīga un rada būtiskus riskus Savienības vai dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību, finanšu stabilitātei. Minētajos nolūkos kompetentās iestādes jo īpaši ņem vērā 48.i panta 2. punktā un 131. panta 3. punktā minētos sistēmiskā nozīmīguma rādītājus.

3. Kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde 2. punktā minētā novērtējuma ietvaros apspriežas ar EBI un tās valsts kompetentajām iestādēm, kurās attiecīgā trešās valsts grupa ir izveidojusi citas trešās valsts filiāles vai meitas iestādes, lai novērtētu finanšu stabilitātes riskus, kurus attiecīgā trešās valsts filiāle rada dalībvalstīm, kas nav dalībvalsts, kurā tā veic uzņēmējdarbību.

Kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde sniedz pamatotu novērtējumu par trešās valsts filiāles sistēmisko nozīmīgumu Savienībā vai dalībvalstī, kurā tā veic uzņēmējdarbību, EBI un to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās attiecīgā trešās valsts grupa ir izveidojusi citas trešās valsts filiāles vai meitas iestādes.

Ja kompetentās iestādes, ar kurām apspriežas, nepiekrīt novērtējumam par trešās valsts filiāles sistēmisko nozīmīgumu, tās 10 darbdienu laikā pēc novērtējuma saņemšanas informē kompetento iestādi, kas veikusi 2. punktā minēto novērtējumu. Kompetentās iestādes ar EBI palīdzību dara visu iespējamo, lai panāktu vienprātību par novērtējumu un attiecīgā gadījumā par 4. punktā minētajām mērķorientētajām prasībām ne vēlāk kā trīs mēnešu laikā no dienas, kad kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde ir cēlusi iebildumus. Pēc minētā laikposma beigām kompetentā iestāde, kas ir atbildīga par novērtējamās trešās valsts filiāles uzraudzību, lemj par trešās valsts filiāles sistēmiskā nozīmīguma novērtējumu un par 4. punktā minētajām mērķorientētajām prasībām.

4. Attiecīgā gadījumā, lai novērstu konstatētos riskus, kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde trešās valsts filiālei var piemērot mērķorientētas prasības, kas var būt šādas:

a) pieprasīt, lai attiecīgā trešās valsts filiāle pārstrukturētu savus aktīvus vai darbības tā, lai tā vairs nebūtu kvalificējama kā sistēmiski nozīmīga saskaņā ar 2. punktu vai lai tā vairs neradītu nepamatotu risku Savienības vai to dalībvalstu finanšu stabilitātei, kurās tā veic uzņēmējdarbību; vai

b) noteikt attiecīgajai trešās valsts filiālei papildu prudenciālās prasības.

Ja kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde uzskata, ka trešās valsts filiāle ir sistēmiski nozīmīga, bet nolemj neizmantot nevienas no šā punkta pirmās daļas a) apakšpunktā vai 48.i pantā minētajām pilnvarām, tā sniedz pamatotu paziņojumu EBI un to dalībvalstu kompetentajām iestādēm, kurās attiecīgā trešās valsts grupa ir izveidojusi citas trešo valstu filiāles vai meitas iestādes, par to, kāpēc tā ir nolēmusi neizmantot minētās pilnvaras.

5. EBI līdz 2028. gada 31. decembrim Eiropas Parlamentam, Padomei un Komisijai iesniedz ziņojumu par:

a) šā panta 3. punktā minēto novērtējumu, jo īpaši attiecībā uz tā paša vadošā uzņēmuma trešo valstu filiāļu identifikāciju un minētajā punktā noteiktā apspriešanās procesa darbību;

b) šā panta 4. punktā un 48.i pantā noteikto uzraudzības pilnvaru izmantošanu.

4. apakšiedaļa

Ziņojumu sniegšanas prasības

48.k pants

Regulatīvā un finanšu informācija par trešo valstu filiālēm un vadošo uzņēmumu

1. Dalībvalstis pieprasa, lai trešo valstu filiāles savām kompetentajām iestādēm periodiski sniedz informāciju par:

a) aktīviem un saistībām, kas tiek turēti to reģistros saskaņā ar 48.h pantu, un trešo valstu filiāļu iniciētajiem aktīviem un saistībām, ar šādu sadalījumu:

i) lielākie uzskaitītie aktīvi un saistības, kas klasificēti pēc sektora un darījumu partnera veida, tostarp, jo īpaši riska darījumi ar finanšu sektoru;

ii) būtiska riska darījumu un finansējuma avotu koncentrācija ar konkrētiem darījumu partneru veidiem;

iii) nozīmīgi iekšējie darījumi ar vadošo uzņēmumu un ar vadošā uzņēmuma grupas locekļiem;

b) trešo valstu filiāļu atbilstību prasībām, kas uz tām attiecas saskaņā ar šo direktīvu;

c) *ad hoc* noguldījumu aizsardzības mehānismiem, kas noguldītājiem pieejami trešās valsts filiālē saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2014/49/ES (**) 15. panta 2. un 3. punktu;

d) papildu normatīvajām prasībām, ko dalībvalstis noteikušas trešo valstu filiālēm saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

Lai sniegtu informāciju par aktīviem un saistībām, kas tiek glabāti to uzskaites reģistros saskaņā ar pirmās daļas a) apakšpunktu, trešo valstu filiāles piemēro starptautiskos grāmatvedības standartus, kas piemēroti saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1606/2002 (***), vai dalībvalstī piemērojamos vispārpieņemtos grāmatvedības principus.

2. Dalībvalstis pieprasa trešo valstu filiālēm ziņot savām kompetentajām iestādēm šādu informāciju par savu vadošo uzņēmumu:

a) periodiski – apkopota informācija par aktīviem un saistībām, ko attiecīgi tur vai iegrāmato attiecīgā vadošā uzņēmuma grupas meitasuzņēmumi un citas trešās valsts filiāles Savienībā;

b) periodiski – vadošā uzņēmuma atbilstība piemērojamajām prudenciālajām prasībām individuāli un konsolidēti;

c) uz *ad hoc* pamata – nozīmīgas uzraudzības pārbaudes un novērtējumi, ja tos veic attiecībā uz vadošo uzņēmumu, un no tiem izrietošie uzraudzības lēmumi;

d) vadošā uzņēmuma atveseļošanas plāni un konkrētie pasākumi, ko varētu veikt attiecībā uz trešo valstu filiālēm saskaņā ar minētajiem plāniem, un visi turpmākie šo plānu atjauninājumi un grozījumi;

e) vadošā uzņēmuma uzņēmējdarbības stratēģija attiecībā uz trešo valstu filiālēm un visas turpmākās izmaiņas minētajā stratēģijā;

f) pakalpojumi, ko vadošais uzņēmums sniedz klientiem, kuri veic uzņēmējdarbību vai atrodas Savienībā, pamatojoties uz pakalpojumu reverso mārketingu saskaņā ar 21.c pantu.

3. Šajā pantā noteiktie pārskatu sniegšanas pienākumi neliedz kompetentajai iestādei noteikt trešo valstu filiālēm papildu prasības attiecībā uz pārskatu sniegšanu, ja tā uzskata, ka papildu informācija ir vajadzīga, lai gūtu visaptverošu priekšstatu par trešo valstu filiāļu vai to vadošā uzņēmuma uzņēmējdarbību, darbībām vai finansiālo stabilitāti, pārbaudītu trešo valstu filiāļu un to vadošā uzņēmuma atbilstību piemērojamajiem tiesību aktiem un nodrošinātu trešo valstu filiāļu atbilstību minētajiem tiesību aktiem.

48.l pants

Standarta veidlapas un veidnes un pārskatu sniegšanas biežums

1. EBI izstrādā īstenošanas tehnisko standartu projektu, lai precizētu vienotus formātus un definīcijas attiecībā uz pārskatu sniegšanu un tās biežumu, un izstrādā IT risinājumus, kas jāpiemēro 48.k panta vajadzībām.

48.k pantā minētās pārskatu sniegšanas prasības ir samērīgas ar trešās valsts filiāļu klasifikāciju 1. vai 2. klasē.

EBI līdz 2026. gada 10. janvārim iesniedz minēto īstenošanas tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek piešķirtas pilnvaras pieņemt šā punkta pirmajā daļā minētos īstenošanas tehniskos standartus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 15. pantu.

2. Šīs direktīvas 48.k pantā minēto regulatīvo un finanšu informāciju 1. klases trešo valstu filiāles sniedz vismaz divreiz gadā un 2. klases trešo valstu filiāles – vismaz reizi gadā.

3. Kompetentā iestāde var pilnībā vai daļēji nepiemērot 48.k panta 2. punktā noteiktās prasības sniegt informāciju par vadošo uzņēmumu attiecībā uz atbilstīgām trešās valsts filiālēm ar noteikumu, ka minētā kompetentā iestāde attiecīgo informāciju var iegūt tieši no attiecīgās trešās valsts uzraudzības iestādēm.

III IEDAĻA

Uzraudzība

48.m pants

Trešo valstu filiāļu uzraudzība un uzraudzības pārbaudes programma

1. Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentās iestādes ievērotu šo iedaļu un *mutatis mutandis* VII sadaļu trešo valstu filiāļu uzraudzības nolūkā.

2. Kompetentās iestādes iekļauj trešo valstu filiāles 99. pantā minētajā uzraudzības pārbaudes programmā.

48.n pants

Uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas process

1. Dalībvalstis pieprasa, lai kompetentās iestādes pārbauda plānus, stratēģijas, procesus un mehānismus, ko īsteno trešo valstu filiāles, lai ievērotu noteikumus, kas tām piemērojami saskaņā ar šo direktīvu, un attiecīgā gadījumā jebkādas papildu regulatīvās prasības saskaņā ar valsts tiesību aktiem.

2. Pamatojoties uz 1. punktā minēto pārbaudi, kompetentās iestādes novērtē, vai trešo valstu filiāļu īstenotie plāni, stratēģijas, procesi un mehānismi un to turētais nošķirtais kapitāls un likviditāte nodrošina to būtisko risku pareizu pārvaldību un segumu, kā arī trešo valstu filiāļu dzīvotspēju.

3. Kompetentās iestādes šā panta 1. un 2. punktā minēto pārbaudi un novērtēšanu veic saskaņā ar proporcionalitātes principa piemērošanas kritērijiem, kas publicēti saskaņā ar 143. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Kompetentās iestādes jo īpaši nosaka biežuma un intensitātes līmeni šā panta 1. punktā minētajai pārbaudei, kas ir samērīga 1. un 2. klases trešo valstu filiāļu klasifikācijai un kurā ņem vērā citus būtiskus kritērijus, piemēram, trešās valsts filiāļu darbību būtību, mērogu un sarežģītību.

4. Ja pārbaude, jo īpaši trešās valsts filiāles pārvaldības kārtības, uzņēmējdarbības modeļa vai darbību pārbaude, dod kompetentajām iestādēm pamatotu iemeslu aizdomām, ka saistībā ar minēto trešās valsts filiāli tiek veikta vai ir veikta vai mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ka pastāv šāds paaugstināts risks, kompetentā iestāde nekavējoties informē EBI un iestādi, kas ir atbildīga par trešās valsts filiāles uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849. Ja pastāv paaugstināts nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas risks, kompetentā iestāde un iestāde, kas ir atbildīga par trešās valsts filiāles uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, sadarbojas un nekavējoties paziņo EBI par savu kopīgo novērtējumu. Kompetentā iestāde vajadzības gadījumā veic pasākumus saskaņā ar šo direktīvu, kas var ietvert trešās valsts filiāles atļaujas anulēšanu saskaņā ar šīs direktīvas 48.d panta 2. punkta g) apakšpunktu.

5. Kompetentā iestāde, finanšu ziņu vākšanas vienība un iestāde, kas saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 ir atbildīga par trešās valsts filiāles uzraudzību, cieši sadarbojas savā starpā atbilstīgi savai kompetencei un apmainās ar informāciju, kas attiecas uz šo direktīvu, ar noteikumu, ka šāda sadarbība un informācijas apmaiņa neskar nekādu notiekošu izziņu, izmeklēšanu vai tiesvedību, ievērojot tās dalībvalsts krimināltiesību vai administratīvos tiesību aktus, kurā atrodas kompetentā iestāde, finanšu ziņu vākšanas vienība vai iestāde, kas saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 ir atbildīga par trešās valsts filiāles uzraudzību. Ja rodas domstarpības par uzraudzības darbību koordināciju saskaņā ar šo pantu, EBI pēc savas iniciatīvas var palīdzēt kompetentajām iestādēm un iestādēm, kas atbild par trešās valsts filiāles uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849. Šādā gadījumā EBI rīkojas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu.

6. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2026. gada 10. jūlijam izdod pamatnostādnes, lai sīkāk precizētu:

a) kopīgās procedūras un metodiku šajā pantā minētajam uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesam un būtisku risku apstrādes izvērtēšanai;

b) mehānismus sadarbībai un informācijas apmaiņai starp šā panta 5. punktā minētajām iestādēm, jo īpaši saistībā ar nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas noteikumu nopietnu pārkāpumu konstatēšanu;

c) iestādi, kas dalībvalstī atbild par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849 saistībā ar 27.b panta 2. punkta, 48.c panta 5. punkta un šīs direktīvas 48.d panta 3. punkta piemērošanu.

Piemērojot pirmās daļas a) apakšpunktu, tajā minētās procedūras un metodiku nosaka tādā veidā, kas ir samērīgs ar trešās valsts filiāļu klasifikāciju par 1. vai 2. klases filiāli un citiem atbilstīgiem kritērijiem, piemēram, to darbību būtību, mērogu un sarežģītību.

48.o pants

Uzraudzības pasākumi un pilnvaras

1. Kompetentās iestādes pieprasa trešo valstu filiālēm veikt vajadzīgos pasākumus agrīnā posmā, lai:

a) nodrošinātu, ka trešās valsts filiāles atbilst prasībām, kas tām piemērojamas saskaņā ar šo direktīvu un valsts tiesību aktiem, vai atjaunotu atbilstību minētajām prasībām; un

b) nodrošinātu, ka būtiskie riski, kuriem pakļautas trešās valsts filiāles, tiek segti un pārvaldīti drošā un pietiekamā veidā un ka minētās filiāles joprojām ir dzīvotspējīgas.

2. Šā panta 1. punkta nolūkos kompetento iestāžu pilnvaras ietver vismaz pilnvaras pieprasīt trešo valstu filiālēm:

a) turēt nošķirtā kapitāla summu, kas pārsniedz 48.e pantā noteiktās minimālās prasības, vai izpildīt citas papildu kapitāla prasības; jebkāda nošķirtā kapitāla papildu summa, kas trešās valsts filiālei jātur saskaņā ar šo apakšpunktu, atbilst 48.e pantā noteiktajām prasībām;

b) papildus 48.f pantā noteiktajām prasībām panākt atbilstību citām īpašām likviditātes prasībām; jebkādi papildu likvīdie aktīvi, kas trešās valsts filiālei jātur saskaņā ar šo punktu, atbilst 48.f pantā noteiktajām prasībām;

c) pastiprināt savu pārvaldību, riska pārvaldību vai uzskaites kārtību;

d) ierobežot vai limitēt darbības jomu vai to veiktās darbības, kā arī darījumu partnerus attiecībā uz minētajām darbībām;

e) samazināt risku, kas saistīts ar to darbībām, produktiem un sistēmām, tostarp ārpakalpojumiem, un pārtraukt iesaistīšanos šādās darbībās vai šādu produktu piedāvāšanu;

f) ievērot papildu ziņošanas prasības saskaņā ar 48.k panta 3. punktu vai palielināt regulāru pārskatu sniegšanas biežumu;

g) publiskot informāciju.

48.p pants

Sadarbība starp kompetentajām iestādēm un uzraudzības iestāžu kolēģijām

1. Kompetentās iestādes, kas uzrauga vienas un tās pašas trešās valsts grupas trešo valstu filiāles un meitas iestādes, cieši sadarbojas un apmainās ar informāciju. Kompetentās iestādes ir rakstiski vienojušās par koordinācijas un sadarbības kārtību saskaņā ar 115. pantu.

2. Piemērojot šā panta 1. punktu, 1. klases trešo valstu filiāles ir pakļautas uzraudzības iestāžu kolēģijas visaptverošai uzraudzībai saskaņā ar 116. pantu. Minētajos nolūkos piemēro šādas prasības:

a) ja attiecībā uz trešās valsts grupas meitas iestādēm ir izveidota uzraudzības iestāžu kolēģija, tās pašas grupas 1. klases trešo valstu filiāles iekļauj uzraudzības iestāžu kolēģijas darbības jomā;

b) ja trešās valsts grupai ir 1. klases trešo valstu filiāles vairāk nekā vienā dalībvalstī, bet Savienībā nav meitas iestāžu, uz kurām attiecas 116. pants, attiecībā uz minētajām 1. klases trešo valstu filiālēm izveido uzraudzības iestāžu kolēģiju;

c) ja trešās valsts grupai ir 1. klases trešās valsts filiāles vairāk nekā vienā dalībvalstī vai vismaz viena 1. klases trešās valsts filiāle un viena vai vairākas meitas iestādes Savienībā, uz kurām neattiecas 116. pants, attiecībā uz minētajām trešās valsts filiālēm un meitas iestādēm izveido uzraudzības iestāžu kolēģiju.

3. Šā panta 2. punkta b) un c) apakšpunkta nolūkos dalībvalstis nodrošina, ka tiek izraudzīta vadošā kompetentā iestāde, kas pilda tādas pašas funkcijas kā konsolidētās uzraudzības iestāde saskaņā ar 116. pantu. Vadošā kompetentā iestāde ir tās dalībvalsts iestāde, kurā ir lielākā trešās valsts filiāle uzskaitīto kopējo aktīvu vērtības izteiksmē.

4. Papildus 116. pantā noteiktajiem uzdevumiem uzraudzības iestāžu kolēģija:

a) sagatavo ziņojumu par trešās valsts grupas struktūru un darbībām Savienībā un katru gadu atjaunina minēto ziņojumu;

b) apmainās ar informāciju par 48.n pantā minētā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa rezultātiem;

c) cenšas saskaņot 48.o pantā minēto uzraudzības pasākumu un pilnvaru piemērošanu.

5. Uzraudzības iestāžu kolēģija attiecīgā gadījumā nodrošina pienācīgu koordināciju un sadarbību ar attiecīgajām trešo valstu uzraudzības iestādēm.

6. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 21. pantu uzrauga un veicina, lai šajā pantā minēto uzraudzības iestāžu kolēģiju darbība būtu efektīva, konstruktīva un saskaņota.

7. EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektu, lai precizētu:

a) sadarbības mehānismus un paraugvienošanos projektus starp kompetentajām iestādēm 1. punkta nolūkos; un

b) uzraudzības iestāžu kolēģiju darbības nosacījumus 2.–6. punkta vajadzībām.

EBI līdz 2026. gada 10. janvārim iesniedz minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

48.q pants

Paziņošana EBI

Kompetentās iestādes paziņo EBI šādu informāciju:

a) visas atļaujas, kas piešķirtas trešo valstu filiālēm, un visas turpmākās izmaiņas šādās atļaujās;

b) kopējie aktīvi un saistības, ko iegrāmatojušas atļauju saņēmušās trešās valsts filiāles, kā regulāri ziņots;

c) tās trešās valsts grupas nosaukums, kurā ietilpst trešās valsts filiāle, kam piešķirta atļauja.

EBI savā tīmekļa vietnē publicē visu to trešās valsts filiāļu sarakstu, kurām piešķirta atļauja darboties Savienībā saskaņā ar šo sadaļu, norādot dalībvalstis, kurās tām atļauts darboties.

2. NODAĻA

ATTIECĪBAS AR TREŠĀM VALSTĪM

48.r pants

Sadarbība ar trešo valstu uzraudzības iestādēm konsolidētās uzraudzības jomā

1. Savienība var slēgt nolīgumus ar vienu vai vairākām trešām valstīm par veidiem, kā īstenot konsolidētu uzraudzību attiecībā uz:

a) iestādēm, kuru mātesuzņēmumu galvenais birojs ir trešā valstī;

b) trešā valstī esošām iestādēm, kuru mātesuzņēmumu galvenais birojs atrodas Savienībā, neatkarīgi no tā, vai šie mātesuzņēmumi ir iestādes, finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības.

2. Ar 1. punktā minētajiem nolīgumiem cenšas nodrošināt jo īpaši to, ka:

a) dalībvalstu kompetentās iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu Savienībā esošu iestāžu, finanšu pārvaldītājsabiedrību un jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību uzraudzībai, pamatojoties uz to konsolidēto finanšu stāvokli, kuru meitasuzņēmumi ir iestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas trešā valstī, vai kuriem tajās ir dalība;

b) trešo valstu uzraudzības iestādes var iegūt informāciju, kas nepieciešama tādu mātesuzņēmumu uzraudzībai, kuru galvenais birojs atrodas šo trešo valstu teritorijā un kuru meitasuzņēmumi ir iestādes vai finanšu iestādes, kas atrodas vienā vai vairākās dalībvalstīs, vai kuriem tajās ir dalība; un

c) EBI var iegūt no dalībvalstu kompetentajām iestādēm informāciju, kuru tās saņēmušas no trešo valstu valsts iestādēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 35. pantu.

3. Neskarot LESD 218. pantu, Komisija ar Eiropas Banku komitejas palīdzību izvērtē šā panta 1. punktā minēto sarunu rezultātus un radušos situāciju.

4. Piemērojot šo pantu, EBI palīdz Komisijai saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 33. pantu.

(*) Komisijas Deleģētā regula (ES) 2015/61 (2014. gada 10. oktobris), ar ko papildina Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 attiecībā uz likviditātes seguma prasību kredītiestādēm (OV L 11, 17.1.2015., 1. lpp.).

(**) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/49/ES (2014. gada 16. aprīlis) par noguldījumu garantiju sistēmām (OV L 173, 12.6.2014., 149. lpp.).

(***) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1606/2002 (2002. gada 19. jūlijs) par starptautisko grāmatvedības standartu piemērošanu (OV L 243, 11.9.2002., 1. lpp.).";

14) direktīvas 53. panta 1. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Konfidenciālu informāciju, ko šādas personas, revidenti vai eksperti saņem, pildot savus pienākumus, var izpaust tikai pārskata vai apkopojuma formā tā, ka nevar noteikt atsevišķas kredītiestādes, neskarot gadījumus, uz kuriem attiecas krimināltiesību vai nodokļu tiesību akti.";

15) direktīvas 56. pantam pievieno šādu punktu:

"Direktīvas 53. panta 1. punkts un 54. pants neliedz apmainīties ar informāciju starp kompetentajām iestādēm un nodokļu iestādēm vienā un tajā pašā dalībvalstī saskaņā ar valsts tiesībām. Ja informācijas izcelsme ir citā dalībvalstī, ar to apmainās tikai, kā minēts šā punkta pirmajā teikumā, ja kompetentās iestādes, kuras to ir izpaudušas, tam nepārprotami piekrīt.";

16) direktīvas 65. un 66. pantu aizstāj ar šādiem:

"*65. pants*

Administratīvi sodi, periodiski soda maksājumi un citi administratīvi pasākumi

1. Neskarot šīs direktīvas 64. pantā minētās kompetento iestāžu uzraudzības pilnvaras un dalībvalstu tiesības paredzēt un piemērot krimināls odus, dalībvalstis paredz noteikumus par administratīviem sodiem, periodiskiem soda maksājumiem un citiem administratīviem pasākumiem saistībā ar to valsts noteikumu pārkāpumiem, ar kuriem transponē šo direktīvu, Regulas (ES) Nr. 575/2013 pārkāpumiem un tādu lēmumu pārkāpumiem, kurus kompetentā iestāde pieņēmusi, pamatojoties uz minētajiem noteikumiem vai minēto regulu, un veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu to īstenošanu. Administratīvie sodi, periodiskie soda maksājumi un citi administratīvie pasākumi ir iedarbīgi, samērīgi un atturoši.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka gadījumos, kad šā panta 1. punktā minētie pienākumi attiecas uz iestādēm, finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kompetentās iestādes, ja tiek pārkāpti valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, Regula (ES) Nr. 575/2013 vai lēmumi, kurus kompetentā iestāde pieņēmusi, pamatojoties uz minētajiem noteikumiem vai minēto regulu, var piemērot administratīvus sodus, periodiskus soda maksājumus un citus administratīvus pasākumus vadības struktūras locekļiem, augstākajai vadībai, galveno funkciju veicējiem, citiem darbiniekiem, kuru profesionālā darbība būtiski ietekmē iestādes riska profilu, kā minēts šīs direktīvas 92. panta 3. punktā, un citām fiziskām personām, ar noteikumu, ka tās saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atbildīgas par pārkāpumu.

3. Periodisku soda maksājumu piemērošana neliedz kompetentajām iestādēm piemērot administratīvus sodus vai citus administratīvus pasākumus par to pašu pārkāpumu.

4. Kompetentajām iestādēm ir visas informācijas vākšanas un izmeklēšanas pilnvaras, kas ir vajadzīgas to funkciju izpildei. Minētās pilnvaras ietver:

a) pilnvaras pieprasīt, lai turpmāk minētās fiziskās vai juridiskās personas sniedz visu informāciju, kas vajadzīga, lai kompetentās iestādes varētu veikt savus uzdevumus, tostarp informāciju, ko paredzēts sniegt regulāros intervālos un konkrētā formātā uzraudzības un ar to saistītām statistikas datu apkopošanas vajadzībām:

   i) iestādes, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;

   ii) finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;

   iii) jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;

   iv) jauktas darbības pārvaldītājsabiedrības, kas veic uzņēmējdarbību attiecīgajā dalībvalstī;

   v) personas, kas pieder pie i) līdz iv) punktā minētajām sabiedrībām;

   vi) trešās personas, ar kurām šā punkta i)–iv) apakšpunktā minētās sabiedrības ir noslēgušas ārpakalpojumu līgumus par funkciju vai darbību veikšanu, tostarp trešās personas, kas sniedz IKT pakalpojumus, kā minēts Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2022/2554 (*) V nodaļā;

b) pilnvaras veikt visu vajadzīgo izmeklēšanu attiecībā uz jebkuru a) apakšpunkta i)–vi) punktā minēto personu, kas veic uzņēmējdarbību vai atrodas attiecīgajā dalībvalstī, ja tas nepieciešams kompetento iestāžu uzdevumu veikšanai, tostarp pilnvaras:

   i) pieprasīt iesniegt dokumentus;

   ii) pārbaudīt a) apakšpunkta i) līdz vi) punktā minēto personu grāmatvedību un uzskaiti un iegūt šādas grāmatvedības un uzskaites kopijas vai izrakstus;

iii) saņemt rakstiskus vai mutiskus paskaidrojumus no jebkuras a) apakšpunkta i) līdz vi) punktā minētās personas vai to pārstāvjiem vai darbiniekiem;

iv) iztaujāt jebkuru citu personu, kas piekrīt iztaujāšanai, nolūkā iegūt informāciju, kas saistīta ar izmeklēšanas priekšmetu; un

v) ievērojot citus Savienības tiesību aktos paredzētos nosacījumus, veikt visas vajadzīgās pārbaudes telpās, kur uzņēmējdarbību veic a) apakšpunkta i) līdz vi) punktā minētās juridiskās personas un jebkurš cits uzņēmums, uz ko attiecas konsolidēta uzraudzība, ja kompetentā iestāde ir konsolidētās uzraudzības iestāde, iepriekš informējot attiecīgās kompetentās iestādes; ja pārbaudei ir vajadzīga tiesu iestādes atļauja saskaņā ar valsts tiesību aktiem, iesniedz pieteikumu šādas atļaujas saņemšanai.

5. Atkāpjoties no 1. punkta, ja dalībvalsts tiesību sistēmā nav paredzēti administratīvi sodi, šo pantu var piemērot tā, ka sodu ierosina kompetentā iestāde un uzliek tiesu iestāde, vienlaikus nodrošinot, ka minētie tiesiskās aizsardzības līdzekļi ir iedarbīgi un tiem ir līdzvērtīga iedarbība kā administratīvajiem sodiem, ko piemēro kompetentās iestādes. Jebkurā gadījumā piemērotās sankcijas ir iedarbīgas, samērīgas un atturošas.

Šā punkta pirmajā daļā minētās dalībvalstis līdz 2026. gada 10. janvārim paziņo Komisijai savu valsts tiesību aktu pasākumus, ko tās pieņem, ievērojot šo punktu, un nekavējoties – visus to turpmākos grozījumus.

66. pants

Administratīvi sodi, periodiski soda maksājumi un citi administratīvi pasākumi par atļaujas prasību pārkāpumiem un prasību pārkāpumiem attiecībā uz nozīmīgas līdzdalības iegūšanu vai atsavināšanu, aktīvu un saistību nozīmīgu nodošanu, apvienošanu vai sadalīšanu

1. Dalībvalstis nodrošina, ka to normatīvajos un administratīvajos aktos paredz administratīvus sodus, periodiskus soda maksājumus un citus administratīvus pasākumus vismaz tad, ja:

a) kredītiestādes darbības uzsāk, nesaņemot iepriekšēju atļauju un tādējādi pārkāpjot šīs direktīvas 8. pantu;

b) vismaz vienu no darbībām, kas minētas Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 1) apakšpunkta b) punktā, veic sabiedrība, kas atbilst minētajā punktā noteiktajai robežvērtībai, un kam nav atļaujas darboties kā kredītiestādei, izņemot attiecībā uz sabiedrībām, kas pieprasa šīs direktīvas 8.a pantā paredzēto atbrīvojumu;

c) noguldījumu vai citu atmaksājamu līdzekļu pieņemšana no sabiedrības tiek veikta bez atļaujas darboties kā kredītiestādei, tādējādi pārkāpjot šīs direktīvas 9. pantu;

d) būtiska līdzdalība kredītiestādē ir tieši vai netieši iegūta vai vēl vairāk palielināta tieši vai netieši tā, ka balsstiesību vai kapitāla daļa sasniegtu vai pārsniegtu šīs direktīvas 22. panta 1. punktā minētās robežvērtības vai kredītiestāde kļūtu par ieguvēja meitasuzņēmumu, par to rakstiski nepaziņojot tās kredītiestādes kompetentajām iestādēm, attiecībā uz kuru ieguvējs vēlas iegūt vai palielināt būtisko līdzdalību vērtēšanas periodā, vai neņemot vērā kompetento iestāžu iebildumus, tādējādi pārkāpjot minēto pantu;

e) būtiska līdzdalība kredītiestādē ir tieši vai netieši atsavināta vai samazināta, kā rezultātā balsstiesību vai kapitāla daļa būtu mazāka par šīs direktīvas 25. pantā minētajām robežvērtībām vai kredītiestāde vairs nebūtu tās juridiskās personas meitasuzņēmums, kura atsavina būtisko līdzdalību, par to rakstiski nepaziņojot kompetentajām iestādēm un tādējādi pārkāpjot minēto pantu;

f) finanšu pārvaldītājsabiedrība vai jaukta finanšu pārvaldītājsabiedrība, uz ko attiecas šīs direktīvas 21.a panta 1. punkta darbības joma, neiesniedz pieteikumu apstiprinājuma saņemšanai, tādējādi pārkāpjot minēto pantu, vai pārkāpj kādu citu minētajā pantā noteikto prasību;

g) potenciālais ieguvējs šīs direktīvas 27.a panta 1. punkta nozīmē nepaziņo attiecīgajai kompetentajai iestādei par tiešu vai netiešu nozīmīgas līdzdalības iegūšanu, tādējādi pārkāpjot minēto pantu;

h) jebkura no šīs direktīvas 27.d pantā minētajām vienībām nepaziņo attiecīgajai kompetentajai iestādei par tiešu vai netiešu nozīmīgas līdzdalības atsavināšanu, kas pārsniedz 15 % no minētās vienības atbilstošā kapitāla;

i) jebkura no šīs direktīvas 27.f panta 1. punktā minētajām vienībām veic aktīvu un saistību nozīmīgu nodošanu, par to nepaziņojot kompetentajām iestādēm un tādējādi pārkāpjot minēto pantu;

j) jebkura no šīs direktīvas 27.i panta 1. punktā minētajām vienībām īsteno apvienošanos vai sadalīšanu, pārkāpjot minēto pantu.

2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos pasākumi, ko var piemērot, ietver vismaz šādus elementus:

a) administratīvus sodus:

i) juridiskas personas gadījumā – administratīvus naudas sodus līdz 10 % no uzņēmuma kopējā gada neto apgrozījuma;

ii) fiziskas personas gadījumā – administratīvus naudas sodus līdz 5 miljoniem EUR vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro, atbilstošas vērtības apmērā attiecīgās valsts valūtā 2013. gada 17. jūlijā;

iii) administratīvus naudas sodus līdz divkāršai pārkāpuma rezultātā gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu summai, ja minēto gūto peļņu vai novērstos zaudējumus var noteikt;

b) periodiskus soda maksājumus:

i) juridiskas personas gadījumā – periodiskus soda maksājumus līdz 5 % no dienas vidējā neto apgrozījuma, kuri notiekoša pārkāpuma gadījumā juridiskai personai ir jāmaksā par katru pārkāpuma dienu, līdz tiek atjaunota saistību izpilde; periodisko soda maksājumu var piemērot uz laiku līdz sešiem mēnešiem no dienas, kas noteikta kompetentās iestādes lēmumā, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu un uzliek periodisko soda maksājumu;

ii) fiziskas personas gadījumā – periodiskus soda maksājumus līdz 50 000 EUR vai dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, atbilstošas vērtības apmērā attiecīgās valsts valūtā 2024. gada 9. jūlijā, kuri notiekoša pārkāpuma gadījumā fiziskai personai ir jāmaksā par katru pārkāpuma dienu, līdz tiek atjaunota saistību izpilde; periodisko soda maksājumu var piemērot uz laiku līdz sešiem mēnešiem no dienas, kas noteikta kompetentās iestādes lēmumā, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu un uzliek periodisko soda maksājumu;

c) citus administratīvus pasākumus:

i) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko personu, iestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai atbildīgo ES mātes starpniekuzņēmumu un pārkāpuma būtību;

ii) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;

iii) par 1. punktā minētajiem pārkāpumiem atbildīgā akcionāra vai akcionāru balsstiesību apturēšanu;

iv) ievērojot 65. panta 2. punktu, pagaidu aizliegumu vadības struktūras loceklim vai jebkurai citai fiziskai personai, ko sauc pie atbildības par pārkāpumu, pildīt pienākumus iestādēs.

Šā punkta b) apakšpunkta pirmās daļas nolūkos dalībvalstis var noteikt lielāku maksimālo summu periodiskiem soda maksājumiem, kas piemērojami par katru pārkāpuma dienu.

Atkāpjoties no b) apakšpunkta pirmās daļas, dalībvalstis periodiskus soda maksājumus var piemērot reizi nedēļā vai reizi mēnesī. Minētajā gadījumā maksimālā summa periodiskiem soda maksājumiem, kas piemērojami par attiecīgo nedēļas vai mēneša laikposmu, kad notiek pārkāpums, nepārsniedz to periodisko soda maksājumu maksimālo summu, kuri attiecīgajā laikposmā tiktu piemēroti katru dienu saskaņā ar minēto apakšpunktu.

Periodiskus soda maksājumus var uzlikt noteiktā dienā un sākt piemērot vēlāk.

3. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētais kopējais gada neto apgrozījums ir šādu posteņu summa, kas noteikta saskaņā ar Komisijas Īstenošanas Regulas (ES) 2021/451 (**) III un IV pielikumu:

a) procentu ienākumi,

b) procentu izdevumi,

c) izdevumi par akciju kapitālu, kas atmaksājams pēc pieprasījuma,

d) dividenžu ienākumi,

e) maksu un komisijas naudas ienākumi,

f) maksu un komisijas naudas izdevumi,

g) neto peļņa vai zaudējumi no tirdzniecības nolūkā turētiem finanšu aktīviem un saistībām,

h) neto peļņa vai zaudējumi no finanšu aktīviem un saistībām, kas novērtēti patiesajā vērtībā ar atspoguļojumu peļņas vai zaudējumu aprēķinā,

i) neto peļņa vai zaudējumi no riska ierobežošanas uzskaites,

j) neto valūtas kursa izmaiņas (peļņa vai zaudējumi),

k) citi darbības ienākumi,

l) citi darbības izdevumi.

Šajā pantā aprēķina pamatā ir jaunākā gada uzraudzības finanšu informācija, kas rada rādītāju virs nulles. Ja uz šā panta 2. punktā minēto juridisko personu neattiecas Īstenošanas regula (ES) 2021/451, attiecīgais kopējais gada neto apgrozījums ir kopējais gada neto apgrozījums vai atbilstošais ienākumu veids saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu. Ja attiecīgais uzņēmums ietilpst grupā, attiecīgais kopējais gada neto apgrozījums ir kopējais gada neto apgrozījums, kas izriet no galvenā mātesuzņēmuma konsolidētā pārskata.

4. Vidējais dienas neto apgrozījums, kas minēts 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā, ir 3. punktā minētais kopējais gada neto apgrozījums, dalīts ar 365.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2022/2554 (2022. gada 14. decembris) par finanšu nozares digitālās darbības noturību un ar ko groza Regulas (EK) Nr. 1060/2009, (ES) Nr. 648/2012, (ES) Nr. 600/2014, (ES) Nr. 909/2014 un (ES) 2016/1011 (OV L 333, 27.12.2022., 1. lpp.).

(**) Komisijas Īstenošanas regula (ES) 2021/451 (2020. gada 17. decembris), ar ko nosaka īstenošanas tehniskos standartus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 575/2013 piemērošanai attiecībā uz iestāžu sniegtajiem uzraudzības pārskatiem un atceļ Īstenošanas regulu (ES) Nr. 680/2014 (OV L 97, 19.3.2021., 1. lpp.).";

17) direktīvas 67. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"d) iestādei, kas nav ieviesusi pārvaldības kārtību un dzimumneitrālu atalgojuma politiku, ko pieprasa kompetentās iestādes saskaņā ar 74. pantu;";

ii) svītro e), f) un i) apakšpunktu;

iii) punkta j) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"j) iestādei, kas nesaglabā neto stabila finansējuma rādītāju, pārkāpjot Regulas (ES) Nr. 575/2013 413. vai 428. b pantu, vai atkārtoti un pastāvīgi netur likvīdus aktīvus, tādējādi pārkāpjot minētās regulas 412. pantu;";

iv) svītro k) un l) apakšpunktu;

v) pievieno šādus apakšpunktus:

"r) iestādei, kas neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punktā noteiktajām pašu kapitāla prasībām;

s) iestādei vai fiziskai personai, kas atkārtoti neievēro lēmumu, ko pieņēmusi kompetentā iestāde saskaņā ar valsts noteikumiem, ar ko transponē šo direktīvu, vai saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013;

t) iestādei, kas neatbilst atalgojuma prasībām, kas noteiktas šīs direktīvas 92., 94. un 95. pantu;

u) iestādei, kas rīkojas bez kompetentās iestādes iepriekšējas atļaujas, ja valsts noteikumi, ar kuriem transponē šo direktīvu, vai Regula (ES) Nr. 575/2013 prasa iestādei saņemt šādu iepriekšēju atļauju, vai iestāde ir šādu atļauju saņēmusi, iesniedzot nepatiesas ziņas, vai neatbilst nosacījumiem, saskaņā ar kuriem šāda atļauja tika piešķirta;

v) iestādei, kas neatbilst prasībām attiecībā uz sastāvu, nosacījumiem, korekcijām un atskaitījumiem saistībā ar pašu kapitālu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 Otrajā daļā;

w) iestādei, kas neatbilst Regulas (ES) Nr. 575/2013 Ceturtajā daļā noteiktajām prasībām attiecībā uz tās lielajiem riska darījumiem ar klientu vai savstarpēji saistītu klientu grupu;

x) iestādei, kas neatbilst prasībām attiecībā uz sviras rādītāja aprēķināšanu, tostarp Regulas (ES) Nr. 575/2013 Septītajā daļā noteikto atkāpju piemērošanu;

y) iestādei, kas kompetentajai iestādei nesniedz informāciju vai sniedz nepilnīgu vai neprecīzu informāciju saistībā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 430. panta 1. līdz 3. punktā un 430.a pantā minētajiem datiem;

z) iestādei, kas neatbilst datu vākšanas un pārvaldības prasībām, kas noteiktas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas III sadaļas 2. nodaļā;

aa) iestādei, kas neatbilst prasībām attiecībā uz riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasību aprēķināšanu vai nav ieviesusi pārvaldības kārtību, kas noteikta Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas II līdz VI sadaļā;

ab) iestādei, kas neatbilst prasībām attiecībā uz likviditātes seguma rādītāja vai neto stabila finansējuma rādītāja aprēķināšanu, kā noteikts Regulas (ES) Nr. 575/2013 Sestās daļas I un IV sadaļā un Deleģētajā regulā (ES) 2015/61.";

b) panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Dalībvalstis nodrošina, ka 1. punktā minētajos gadījumos pasākumi, ko var piemērot, ietver vismaz šādus elementus:

a) administratīvus sodus:

i) juridiskas personas gadījumā – administratīvus naudas sodus līdz 10 % no uzņēmuma kopējā gada neto apgrozījuma;

ii) fiziskas personas gadījumā – administratīvus naudas sodus līdz 5 miljoniem EUR vai dalībvalstīs, kuru naudas vienība nav euro, atbilstošas vērtības apmērā attiecīgās valsts valūtā 2013. gada 17. jūlijā;

iii) administratīvus naudas sodus līdz divkāršai pārkāpuma rezultātā gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu summai, ja minēto gūto peļņu vai novērstos zaudējumus var noteikt;

b) periodiskus soda maksājumus:

i) juridiskas personas gadījumā – periodiskus soda maksājumus līdz 5 % no dienas vidējā neto apgrozījuma, kuri notiekoša pārkāpuma gadījumā juridiskai personai ir jāmaksā par katru pārkāpuma dienu, līdz tiek atjaunota saistību izpilde; periodisko soda maksājumu var piemērot uz laiku līdz sešiem mēnešiem no dienas, kas noteikta kompetentās iestādes lēmumā, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu un uzliek periodisko soda maksājumu;

ii) fiziskas personas gadījumā – periodiskus soda maksājumus līdz 50 000 EUR vai dalībvalstīs, kuru valūta nav euro, atbilstošas vērtības apmērā attiecīgās valsts valūtā 2024. gada 9. jūlijā, kuri notiekoša pārkāpuma gadījumā fiziskai personai ir jāmaksā par katru pārkāpuma dienu, līdz tiek atjaunota saistību izpilde; periodisko soda maksājumu var piemērot uz laiku līdz sešiem mēnešiem no dienas, kas noteikta kompetentās iestādes lēmumā, ar kuru pieprasa izbeigt pārkāpumu un uzliek periodisko soda maksājumu;

c) citus administratīvus pasākumus:

i) publisku paziņojumu, kurā norāda atbildīgo fizisko personu, iestādi, finanšu pārvaldītājsabiedrību, jauktu finanšu pārvaldītājsabiedrību vai atbildīgo ES mātes starpniekuzņēmumu un pārkāpuma būtību;

ii) rīkojumu, ar ko atbildīgajai fiziskajai vai juridiskajai personai pieprasa pārtraukt šādu rīcību un atturēties no šādas rīcības atkārtošanas;

iii) iestādes gadījumā – iestādes atļaujas anulēšanu saskaņā ar 18. pantu;

iv) ievērojot 65. panta 2. punktu, pagaidu aizliegumu vadības struktūras loceklim vai jebkurai citai fiziskai personai, ko sauc pie atbildības par pārkāpumu, pildīt pienākumus iestādēs.

Šā punkta b) apakšpunkta pirmās daļas nolūkos dalībvalstis var noteikt lielāku maksimālo summu periodiskiem soda maksājumiem, kas piemērojami par katru pārkāpuma dienu.

Atkāpjoties no b) apakšpunkta pirmās daļas, dalībvalstis periodiskus soda maksājumus var piemērot reizi nedēļā vai reizi mēnesī. Minētajā gadījumā maksimālā summa periodiskiem soda maksājumiem, kas piemērojami par attiecīgo nedēļas vai mēneša laikposmu, kad notiek pārkāpums, nepārsniedz to periodisko soda maksājumu maksimālo summu, kuri attiecīgajā laikposmā tiktu piemēroti katru dienu saskaņā ar minēto apakšpunktu.

Periodiskus soda maksājumus var uzlikt noteiktā dienā un sākt piemērot vēlāk.";

c) pievieno šādus punktus:

"3. Šā panta 2. punkta a) apakšpunkta i) punktā minētais kopējais gada neto apgrozījums ir šādu posteņu summa, kas noteikta saskaņā ar Īstenošanas Regulas (ES) 2021/451 III un IV pielikumu:

a) procentu ienākumi,

b) procentu izdevumi,

c) izdevumi par akciju kapitālu, kas atmaksājams pēc pieprasījuma,

d) dividenžu ienākumi,

e) maksu un komisijas naudas ienākumi,

f) maksu un komisijas naudas izdevumi,

g) neto peļņa vai zaudējumi no tirdzniecības nolūkā turētiem finanšu aktīviem un saistībām,

h) neto peļņa vai zaudējumi no finanšu aktīviem un saistībām, kas novērtēti patiesajā vērtībā ar atspoguļojumu peļņas vai zaudējumu aprēķinā,

i) neto peļņa vai zaudējumi no riska ierobežošanas uzskaites,

j) neto valūtas kursa izmaiņas (peļņa vai zaudējumi),

k) citi darbības ienākumi,

l) citi darbības izdevumi.

Šajā pantā aprēķina pamatā ir jaunākā gada uzraudzības finanšu informācija, kas rada rādītāju virs nulles. Ja uz šā panta 2. punktā minēto juridisko personu neattiecas Īstenošanas regula (ES) 2021/451, attiecīgais kopējais gada neto apgrozījums ir kopējais gada neto apgrozījums vai atbilstošais ienākumu veids saskaņā ar piemērojamo grāmatvedības regulējumu. Ja attiecīgais uzņēmums ietilpst grupā, attiecīgais kopējais gada neto apgrozījums ir kopējais gada neto apgrozījums, kas izriet no galvenā mātesuzņēmuma konsolidētā pārskata.

4. Vidējais dienas neto apgrozījums, kas minēts 2. punkta b) apakšpunkta i) punktā, ir 3. punktā minētais kopējais gada neto apgrozījums, dalīts ar 365.";

18) direktīvas 70. pantu aizstāj ar šādu:

"70. pants

Administratīvu sodu un citu administratīvu pasākumu efektīva piemērošana un sankciju piemērošanas pilnvaru īstenošana, ko veic kompetentās iestādes

1. Dalībvalstis nodrošina, ka, nosakot administratīvo sodu vai citu administratīvo pasākumu veidu un līmeni, kompetentās iestādes ņem vērā visus attiecīgos apstākļus, tostarp attiecīgā gadījumā:

a) pārkāpuma smagumu un ilgumu;

b) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas atbildības pakāpi;

c) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas finansiālo stāvokli, kā norādīts, *inter alia*, juridiskās personas kopējo apgrozījumu vai fiziskās personas gada ienākumus;

d) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas gūtās peļņas vai novērsto zaudējumu nozīmīgumu, ciktāl tos var noteikt;

e) pārkāpuma dēļ trešām personām nodarītos zaudējumus, ciktāl tos var noteikt;

f) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas sadarbības līmeni ar kompetento iestādi;

g) par pārkāpumu atbildīgās fiziskās vai juridiskās personas iepriekš izdarītos pārkāpumus;

h) pārkāpuma iespējamās sistēmiskās sekas;

i) kriminālsodus, kas par to pašu pārkāpumu iepriekš piemēroti fiziskai vai juridiskai personai, kura ir atbildīga par attiecīgo pārkāpumu.

2. Īstenojot savas pilnvaras noteikt administratīvus sodus un citus administratīvos pasākumus, kompetentās iestādes cieši sadarbojas, lai nodrošinātu, ka minētie sodi un pasākumi dod rezultātus, ko paredz šī direktīva. Tās arī koordinē savas darbības, lai novērstu akumulāciju un pārklāšanos, piemērojot administratīvus sodus un citus administratīvos pasākumus pārrobežu lietās.

3. Kompetentās iestādes var piemērot sodus attiecībā uz vienu un to pašu fizisko vai juridisko personu, kas ir atbildīga par to pašu darbību vai bezdarbību, ja administratīvo procesu un kriminālprocesu akumulācija ir saistīta ar vienu un to pašu pārkāpumu. Tomēr šāda procesu un sodu akumulācija ir noteikti nepieciešama un samērīga, lai sasniegtu atšķirīgus un savstarpēji papildinošus vispārējas nozīmes mērķus.

4. Dalībvalstis ievieš attiecīgus mehānismus, ar ko nodrošina, ka kompetentās iestādes un tiesu iestādes tiek laikus pienācīgi informētas, ja administratīvie procesi un kriminālprocesi ir sākti pret vienu un to pašu fizisko vai juridisko personu, kas abās tiesvedībās var tikt saukta pie atbildības par to pašu rīcību.

5. Līdz 2029. gada 18. jūlijam EBI iesniedz Komisijai ziņojumu par kompetento iestāžu sadarbību saistībā ar administratīvo sodu, periodisku soda maksājumu un citu administratīvo pasākumu piemērošanu. Turklāt EBI novērtē atšķirības administratīvo sodu piemērošanā starp kompetentajām iestādēm šajā sakarā. Jo īpaši EBI novērtē:

a) kompetento iestāžu sadarbības līmeni saistībā ar sodiem, kas piemērojami pārrobežu lietās vai administratīvo procesu un kriminālprocesu akumulācijas gadījumā;

b) informācijas apmaiņu starp kompetentajām iestādēm, izskatot pārrobežu lietas;

c) jebkuras kompetentās iestādes izstrādātu paraugpraksi, kas varētu būt noderīga citām kompetentajām iestādēm administratīvo sodu, periodisku soda maksājumu un citu administratīvu pasākumu jomā;

d) efektivitāti un panāktās konverģences pakāpi attiecībā uz to valsts noteikumu izpildi, ar kuriem transponē šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013, tostarp attiecībā uz administratīvajiem sodiem, periodiskiem soda maksājumiem un citiem administratīviem pasākumiem, kas piemēroti fiziskajām vai juridiskajām personām, kuras saskaņā ar valsts tiesību aktiem ir atzītas par atbildīgām par pārkāpumu.";

19) direktīvas 73. panta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"Iestādēm ir stabilas, efektīvas un visaptverošas stratēģijas un procesi, lai pastāvīgi novērtētu un uzturētu iekšējā kapitāla summas, veidus un sadalījumu, ko tās uzskata par pietiekamiem, lai segtu to risku būtību un līmeni, kuriem tās ir vai varētu tikt pakļautas. Iestādes skaidri ņem vērā VSP risku segumu īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā.";

20) direktīvas 74. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Iestādēm ir stabila pārvaldības kārtība, kas ietver:

a) skaidru organizatorisko struktūru ar skaidri noteiktiem, pārredzamiem un konsekventiem atbildības virzieniem;

b) efektīvus procesus, lai noteiktu, pārvaldītu, uzraudzītu riskus un ziņotu par riskiem, tostarp VSP riskiem, kuriem tās ir vai varētu tikt pakļautas īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā;

c) pienācīgus iekšējās kontroles mehānismus, tostarp pareizas administratīvās un grāmatvedības procedūras;

d) tīkla un informācijas sistēmas, kas ir izveidotas un tiek pārvaldītas saskaņā ar Regulu (ES) 2022/2554;

e) atalgojuma politiku un praksi, kas atbilst pareizai un efektīvai riska pārvaldībai un veicina to, tostarp ņemot vērā iestādes vēlmi uzņemties risku VSP risku ziņā.

Šā punkta pirmās daļas e) apakšpunktā minētā atalgojuma politika un prakse ir dzimumneitrāla.";

21) direktīvas 76. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra apstiprina un vismaz reizi divos gados pārskata stratēģijas un politiku, lai uzņemtos, pārvaldītu, uzraudzītu un mazinātu riskus, kuriem iestāde ir vai varētu tikt pakļauta, tostarp tos, ko rada makroekonomiskā vide, kurā tā darbojas, saistībā ar uzņēmējdarbības cikla statusu, un tos, kas saistīti ar vides, sociālo un pārvaldības (VSP) faktoru pašreizējo un īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa ietekmi.

Dalībvalstis, ņemot vērā proporcionalitātes principu, var atļaut mazu un nesarežģītu iestāžu vadības struktūrām pirmajā daļā minētās stratēģijas un politiku pārskatīt reizi divos gados.";

b) panta 2. punktā pievieno šādas daļas:

"Dalībvalstis nodrošina, ka vadības struktūra izstrādā tādus konkrētus plānus un uzrauga to īstenošanu, kuri ietver kvantitatīvi nosakāmus mērķrādītājus un procesus no VSP faktoriem īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā izrietošu finanšu risku uzraudzīšanai un novēršanai, tostarp attiecībā uz riskiem, kas izriet no korekciju procesa un pārejas tendencēm saistībā ar attiecīgajiem Savienības un dalībvalstu regulatīvajiem mērķiem un tiesību aktiem attiecībā uz VSP faktoriem, jo īpaši mērķi panākt klimatneitralitāti, kā arī – attiecīgā gadījumā attiecībā uz starptautiski aktīvām iestādēm – trešo valstu juridiskajiem un regulatīvajiem mērķiem.

Šā punkta otrajā daļā minētajos plānos iekļautajos kvantitatīvi nosakāmos mērķrādītājos un procesos VSP risku novēršanai tiek ņemti vērā jaunākie ziņojumi un pasākumi, ko noteikusi Eiropas Zinātniskā konsultatīvā padome klimata pārmaiņu jautājumos, jo īpaši saistībā ar Savienības klimata mērķu sasniegšanu. Ja iestāde publisko informāciju par VSP jautājumiem saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2013/34/ES (*), šā punkta otrajā daļā minētie plāni atbilst minētās direktīvas 19.a vai 29.a pantā minētajiem plāniem un jo īpaši ietver darbības attiecībā uz iestādes uzņēmējdarbības modeli un stratēģiju, kas abos plānos ir konsekventas.

Dalībvalstis nodrošina otrās un trešās daļas samērīgu piemērošanu mazu un nesarežģītu iestāžu vadības struktūrām, norādot, kurās jomās var piemērot atbrīvojumu vai vienkāršotu procedūru.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/34/ES (2013. gada 26. jūnijs) par noteiktu veidu uzņēmumu gada finanšu pārskatiem, konsolidētajiem finanšu pārskatiem un saistītiem ziņojumiem, ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2006/43/EK un atceļ Padomes Direktīvas 78/660/EEK un 83/349/EEK (OV L 182, 29.6.2013., 19. lpp.).";

c) panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Vadības struktūra kā uzraudzības veicēja un, ja tāda ir izveidota, – riska komiteja nosaka ar risku saistītās informācijas, kas tai jāsaņem, būtību, apjomu, formātu un biežumu. Lai palīdzētu izstrādāt saprātīgu atalgojuma politiku un praksi, riska komiteja, neskarot atalgojuma komitejas uzdevumus, pārbauda, vai atalgojuma sistēmas stimulos tiek ņemti vērā riski – tostarp VSP faktoru ietekmē radušies riski –, kapitāls, likviditāte un peļņas iespējamība un tās gūšanas grafiks.";

d) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Dalībvalstis saskaņā ar Komisijas Direktīvas 2006/73/EK (*) 7. panta 2. punktā noteikto proporcionalitātes prasību nodrošina, ka iestādēm ir iekšējās kontroles funkcijas, kas ir neatkarīgas no operatīvajām funkcijām un kam ir pietiekamas pilnvaras, statuss, resursi un piekļuve vadības struktūrai.

Dalībvalstis nodrošina, ka:

a) iekšējās kontroles funkcijas nodrošina, ka tiek pienācīgi identificēti, mērīti un paziņoti visi būtiskie riski;

b) iekšējās kontroles funkcijas sniedz visaptverošu pārskatu par visiem riskiem, kuriem iestāde ir pakļauta;

c) riska pārvaldības funkcija ir aktīvi iesaistīta iestādes riska stratēģijas izstrādē un visos tās būtiskā riska pārvaldības lēmumos un kontrolē riska stratēģijas efektīvu īstenošanu;

d) iekšējās revīzijas funkcija veic neatkarīgu iestādes riska stratēģijas efektīvas īstenošanas pārskatu;

e) atbilstības funkcija novērtē un mazina atbilstības risku un nodrošina, ka iestādes riska stratēģijā tiek ņemts vērā atbilstības risks un ka atbilstības risks ir pienācīgi ņemts vērā visos būtiskajos riska pārvaldības lēmumos.

(*) Komisijas Direktīva 2006/73/EK (2006. gada 10. augusts), ar ko īsteno Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2004/39/EK attiecībā uz ieguldījumu sabiedrību organizatoriskām prasībām un darbības nosacījumiem un jēdzienu definīcijām minētās direktīvas mērķiem (OV L 241, 2.9.2006., 26. lpp.).";

e) pantam pievieno šādu punktu:

"6. Dalībvalstis nodrošina, ka iekšējās kontroles funkcijām ir nodrošināta tieša piekļuve vadības struktūrai kā uzraudzības veicējai un ka tās var tai ziņot tieši.

Šajā nolūkā iekšējās kontroles funkcijas ir neatkarīgas no vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekļiem un ir neatkarīgas no augstākās vadības, un attiecīgā gadījumā vai tad, ja konkrēta riska attīstība ietekmē vai var ietekmēt iestādi, tās jo īpaši var paust bažas un brīdināt vadības struktūru kā uzraudzības veicēju, neskarot vadības struktūras pienākumus saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013.

Iekšējās kontroles funkciju vadītāji ir neatkarīgi augstākā līmeņa vadītāji ar skaidri noteiktu atbildību par riska pārvaldību, atbilstību un iekšējās revīzijas funkcijām. Ja iestādes darbību veids, mērogs un sarežģītība neattaisno konkrētas personas iecelšanu par riska pārvaldības funkcijas vai atbilstības uzraudzības funkcijas veicēju, cita augstākā līmeņa persona, kas iestādē veic citus uzdevumus, var pildīt atbilstības uzraudzības vai riska pārvaldības funkcijas pienākumus ar noteikumu, ka nepastāv interešu konflikts un ka persona, kas ir atbildīga par riska pārvaldības funkciju un atbilstības uzraudzības funkciju:

a) atbilst piemērotības kritērijiem un zināšanu, prasmju un pieredzes prasībām, kas nepieciešamas dažādajās attiecīgajās jomās; un

b) tai ir pietiekams laiks, lai pareizi izpildītu abas kontroles funkcijas.

Iekšējās revīzijas funkciju neapvieno ar citām iestādes darbības jomām vai kontroles funkcijām.

Iekšējās kontroles funkciju vadītājus neatceļ bez vadības struktūras kā uzraudzības veicējas iepriekšēja apstiprinājuma.";

22) direktīvas 77. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Kompetentās iestādes mudina iestādes, ņemot vērā to lielumu, iekšējo struktūru un to darbību veidu, mērogu un sarežģītību, attīstīt iekšējā tirgus riska novērtēšanas spēju un vairāk izmantot iekšējos modeļus pašu kapitāla prasību aprēķināšanai pozīcijām tirdzniecības portfeļos, kopā ar iekšējiem modeļiem pašu kapitāla prasību

aprēķināšanai saistību neizpildes riska gadījumos, ja to darījumi ar saistību neizpildes risku ir būtiski absolūtā izteiksmē un ja tām ir liels skaits būtisku pozīciju tirgotajos parāda vai kapitāla vērtspapīru instrumentos, kam ir dažādi emitenti.

Šis pants neskar to kritēriju izpildi, kas noteikti Regulas (ES) Nr. 575/2013 trešās daļas IV sadaļas 1.b nodaļā.";

b) panta 4. punkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

"EBI izstrādā regulatīvu tehnisko standartu projektus, lai definētu 3. punkta pirmajā daļā minēto jēdzienu "darījumi ar saistību neizpildes risku, kuri ir būtiski absolūtā izteiksmē", un noteiktu robežvērtības attiecībā uz lielu skaitu būtisku darījuma partneru un pozīciju tirgotajos parāda vai kapitāla vērtspapīru instrumentos, kam ir dažādi emitenti.";

23) direktīvas 78. pantu groza šādi:

a) nosaukumu aizstāj ar šādu:

"Uzraudzības salīdzinošā novērtēšana attiecībā uz pieejām pašu kapitāla prasību aprēķināšanai";

b) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Kompetentās iestādes nodrošina visu turpmāk minēto:

a) to, ka iestādes, kurām ir atļauts izmantot iekšējās pieejas riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasību aprēķināšanai, ziņo par to riska darījumu vai pozīciju aprēķinu rezultātiem, kas iekļauti etalona portfeļos;

b) to, ka iestādes, kas izmanto alternatīvo standartizēto pieeju, kura izklāstīta Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas IV sadaļas 1.a nodaļā, ziņo par to riska darījumu vai pozīciju aprēķinu rezultātiem, kas iekļauti etalona portfeļos, ar noteikumu, ka saskaņā ar minētās regulas 325.a panta 1. punkta b) apakšpunktu iestādes bilances un ārpusbilances darījumu apjoms, uz ko attiecas tirgus risks, ir vienāds ar vai lielāks par 500 miljoniem EUR;

c) to, ka iestādes, kurām ir atļauts izmantot iekšējās pieejas saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešās daļas II sadaļas 3. nodaļu, kā arī attiecīgās iestādes, kas piemēro standartizēto pieeju saskaņā ar minētās regulas trešās daļas II sadaļas 2. nodaļu, ziņo par to pieeju aprēķinu rezultātiem, kuras izmantotas, lai noteiktu paredzamo kredītzaudējumu summu tiem riska darījumiem vai pozīcijām, kas iekļauti etalona portfeļos, ja ir izpildīts kāds no šādiem nosacījumiem:

i) iestādes sagatavo savus pārskatus saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, ko piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002;

ii) iestādes veic aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtēšanu un pašu kapitāla noteikšanu saskaņā ar starptautiskajiem grāmatvedības standartiem, ievērojot Regulas (ES) Nr. 575/2013 24. panta 2. punktu;

iii) iestādes veic aktīvu un ārpusbilances posteņu vērtēšanu atbilstīgi grāmatvedības standartiem saskaņā ar Padomes Direktīvu 86/635/EEK (*) un izmanto paredzamo kredītzaudējumu modeli, kas ir tāds pats kā tas, ko izmanto starptautiskajos grāmatvedības standartos, ko piemēro saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1606/2002.

Iestādes iesniedz pirmajā daļā minēto aprēķinu rezultātus kopā ar skaidrojumu par metodiku, kas izmantota to sagatavošanai, un jebkādu kvalitatīvu informāciju, ko pieprasījusi EBI un kas var izskaidrot minēto aprēķinu ietekmi uz pašu kapitāla prasībām. Minētos rezultātus kompetentajām iestādēm iesniedz vismaz reizi gadā. EBI var veikt uzraudzības salīdzinošo novērtēšanu reizi divos gados attiecībā uz katru pieeju, kas minēta pirmajā daļā, pēc tam, kad minētā novērtēšana ir veikta piecas reizes katrai atsevišķajai pieejai.

(*) Padomes Direktīva 86/635/EEK (1986. gada 8. decembris) par banku un citu finanšu iestāžu gada pārskatiem un konsolidētajiem pārskatiem (OV L 372, 31.12.1986., 1. lpp.).";

c) panta 3. punktu groza šādi:

i) punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Kompetentās iestādes, pamatojoties uz informāciju, ko iestādes iesniegušas saskaņā ar 1. punktu, uzrauga attiecīgi dažādas riska darījumu riska svērtās vērtības vai pašu kapitāla prasības riska darījumiem vai darījumiem etalona portfelī, kas izriet no šo iestāžu pieejām. Kompetentās iestādes šo pieeju kvalitāti novērtē vismaz tikpat bieži kā EBI, kā minēts 1. punkta otrajā daļā, īpašu uzmanību pievēršot:";

ii) punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) pieejām, kurām ir īpaši augsta vai zema mainība, kā arī gadījumos, kad pašu kapitāla prasības tiek būtiski un sistemātiski novērtētas pārāk zemu.";

iii) otro daļu aizstāj ar šādu:

"EBI sagatavo ziņojumu, lai palīdzētu kompetentajām iestādēm novērtēt pieeju kvalitāti, pamatojoties uz 2. punktā minēto informāciju.";

d) panta 5. punkta ievadteikumu aizstāj ar šādu:

"Kompetentās iestādes nodrošina, ka to lēmumi par 4. punktā minēto korektīvo darbību piemērotību atbilst principam, ka šādām darbībām ir jāsaglabā to pieeju mērķi, uz kurām attiecas šā panta darbības joma, un tādēļ tās:";

e) panta 6. punktu aizstāj ar šādu:

"6. EBI var izdot pamatnostādnes un ieteikumus saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu, ja tā uzskata tos par vajadzīgiem, pamatojoties uz šā panta 2. un 3. punktā minēto informāciju un novērtējumiem, lai uzlabotu iestāžu uzraudzības praksi vai praksi attiecībā uz pieejām uzraudzības salīdzinošās novērtēšanas tvērumā.";

f) panta 8. punktu groza šādi:

i) pirmajā daļā pievieno šādu apakšpunktu:

"c) panta 1. punkta c) apakšpunktā minēto attiecīgo iestāžu sarakstu.";

ii) aiz pirmās daļas iekļauj šādu daļu:

"Šā punkta c) apakšpunkta nolūkos, nosakot attiecīgo iestāžu sarakstu, EBI ņem vērā proporcionalitātes apsvērumus.";

24) direktīvas 79. pantam pievieno šādu punktu:

"e) iestādes veic *ex ante* novērtējumu par jebkādu kriptoaktīvu riska darījumu, ko tās plāno veikt, un par esošo procesu un procedūru piemērotību darījuma partnera riska pārvaldībai un par šiem novērtējumiem ziņo savai kompetentajai iestādei.";

25) direktīvas 81. pantu aizstāj ar šādu:

"81. pants

Koncentrācijas risks

Kompetentās iestādes nodrošina, ka koncentrācijas risku, kas izriet no riska darījumiem ar katru darījumu partneri, tostarp centrāliem darījumu partneriem, savstarpēji saistītu darījumu partneru grupām un darījumu partneriem no tās pašas ekonomikas nozares vai ģeogrāfiskā apgabala vai kas nodarbojas ar tām pašām darbībām vai izstrādājumiem, vai kas izriet no kredītriska mazināšanas paņēmienu piemērošanas, un jo īpaši riskus, kas saistīti ar plašiem netiešiem kredītriska darījumiem, piemēram, attiecībā uz vienu nodrošinājuma izdevēju, izskata un kontrolē, tostarp izmantojot rakstisku kārtību un procedūras. Attiecībā uz kriptoaktīviem bez identificējama emitenta koncentrācijas risku apsver, ņemot vērā riska darījumus ar kriptoaktīviem, kuriem ir līdzīgas iezīmes.";

26) direktīvas 83. pantam pievieno šādu punktu:

"4. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes veic *ex ante* novērtējumu par jebkādu kriptoaktīvu riska darījumu, ko tās plāno veikt, un par esošo procesu un procedūru piemērotību tirgus riska pārvaldībai un par šiem novērtējumiem ziņo savai kompetentajai iestādei.";

27) direktīvas 85. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes īsteno politiku un procesus, lai novērtētu un pārvaldītu operacionālo risku, tostarp riskus, kas izriet no ārpakalpojumu izmantošanas kārtības un tiešiem un netiešiem darījumiem ar kriptoaktīviem un kriptoaktīvu pakalpojumu sniedzējiem, un lai segtu retus notikumus ar būtisku ietekmi. Iestādes precizē, kas ir operacionālais risks šīs politikas un procedūru vajadzībām.";

28) direktīvā iekļauj šādu pantu:

"87.a pants

Vides, sociālie un pārvaldības riski

1. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādēm saskaņā ar savu pārvaldības kārtību, tostarp 74. panta 1. punktā paredzēto riska pārvaldības sistēmu, ir stabilas stratēģijas, politika, procesi un sistēmas VSP risku noteikšanai, mērīšanai, pārvaldībai un uzraudzībai īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā.

2. Šā panta 1. punktā minētās stratēģijas, politika, procesi un sistēmas ir samērīgas ar iestādes uzņēmējdarbības modeļa un darbības jomas VSP risku mērogu, būtību un sarežģītību un ņem vērā īstermiņa, vidēja termiņa un vismaz 10 gadu ilgtermiņa perspektīvu.

3. Kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes testē savu noturību pret VSP faktoru ilgtermiņa negatīvo ietekmi gan bāzes scenārijā, gan nelabvēlīgos scenārijos noteiktā laikposmā, sākot ar faktoriem, kas saistīti ar klimatu. Attiecībā uz šādu noturības testēšanu kompetentās iestādes nodrošina, ka iestādes iekļauj vairākus VSP scenārijus, kuros atspoguļota vides un sociālo pārmaiņu un ar to saistītās publiskās politikas iespējamā ietekme uz ilgtermiņa uzņēmējdarbības vidi. Kompetentās iestādes nodrošina, ka noturības testēšanas procesā iestādes izmanto ticamus scenārijus, pamatojoties uz starptautisko organizāciju izstrādātajiem scenārijiem.

4. Kompetentās iestādes novērtē un uzrauga iestāžu prakses attīstību attiecībā uz to VSP stratēģijām un riska pārvaldību, tostarp saskaņā ar 76. panta 2. punktu sagatavojamos plānus, kas ietver kvantitatīvi nosakāmus mērķrādītājus un procesus īstermiņa, vidēja termiņa un ilgtermiņa VSP risku uzraudzīšanai un novēršanai. Minētajā novērtēšanā ņem vērā to, kādus ar ilgtspēju saistītus produktus iestādes piedāvā, to pārejas finansējuma politiku, saistīto aizdevumu iniciēšanas politiku un ar VSP saistītos mērķrādītājus un ierobežojumus. Kompetentās iestādes minēto plānu stabilitāti novērtē uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesa ietvaros.

Attiecīgā gadījumā pirmajā daļā minētajā novērtēšanā kompetentās iestādes var sadarboties ar iestādēm vai publiskām struktūrām, kas atbild par klimata pārmaiņām un vides uzraudzību.

5. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2026. gada 10. janvārim izdod pamatnostādnes, lai precizētu:

a) minimālos standartus un atsauces metodoloģijas VSP risku noteikšanai, mērīšanai, pārvaldībai un uzraudzībai;

b) saskaņā ar 76. panta 2. punktu sagatavojamo plānu saturu, kurā ietver konkrētus grafikus un kvantitatīvi nosakāmus starpposma mērķrādītājus un atskaites punktus, lai uzraudzītu un novērstu finanšu riskus, kas izriet no VSP faktoriem, tostarp riskus, kas izriet no korekciju procesa un pārejas tendencēm saistībā ar attiecīgajiem Savienības un dalībvalstu regulatīvajiem mērķiem un tiesību aktiem attiecībā uz VSP faktoriem, jo īpaši mērķi panākt klimatneitralitāti, kā arī – ja tas attiecas uz starptautiski aktīvām iestādēm – trešo valstu juridiskajiem un regulatīvajiem mērķiem;

c) kvalitatīvus un kvantitatīvus kritērijus, ar ko novērtē VSP risku ietekmi uz iestāžu riska profilu un maksātspēju īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā;

d) kritērijus 3. punktā minēto scenāriju noteikšanai, tostarp katrā scenārijā izmantojamos parametrus un pieņēmumus, konkrētus riskus un laikposmus.

Attiecīgā gadījumā metodes un pieņēmumi, kas pamato mērķrādītājus, saistības un stratēģiskos lēmumus, kuri atspoguļoti Direktīvas 2013/34/ES 19.a vai 29.a pantā minēto plānu saturā vai citos attiecīgos informācijas atklāšanas un pienācīgas rūpības satvaros, atbilst šā punkta pirmajā daļā minētajiem kritērijiem, metodikai un mērķrādītājiem, kā arī minētajos plānos iekļautajiem pieņēmumiem un saistībām.

EBI regulāri atjaunina pirmajā daļā minētās pamatnostādnes, lai atspoguļotu progresu, kas panākts VSP risku mērīšanā un pārvaldībā, kā arī Savienības ilgtspējas regulatīvo mērķu attīstību.";

29) direktīvas 88. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta otrās daļas e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) iestādes vadības struktūras kā uzraudzības veicējas priekšsēdētājs vienlaikus nepilda izpilddirektora funkcijas tajā pašā iestādē.";

b) pantam pievieno šādu punktu:

"3. Neskarot vadības struktūras vispārējo kolektīvo atbildību, dalībvalstis nodrošina, ka iestādes sagatavo, uztur un atjaunina individuālus paziņojumus, kuros izklāstīti visu vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekļu, augstākās vadības un pamatfunkciju veicēju uzdevumi un pienākumi un pienākumu pārskats, tostarp detalizētu informāciju par pārskatu sistēmu, atbildības sadalījumu, kā arī par personām, uz kurām attiecas 74. panta 1. punktā minētā pārvaldības kārtība, un par viņu pienākumiem.

Dalībvalstis nodrošina, ka individuāli paziņojumi par pienākumiem un pienākumu izklāsts vienmēr tiek darīti pieejami un pēc pieprasījuma tiek laikus paziņoti kompetentajām iestādēm, tostarp, lai saņemtu 8. pantā noteikto atļauju.";

30) direktīvas 91. pantu aizstāj ar šādu:

"91. pants

Vadības struktūra un piemērotības novērtējums

1. Iestādēm un finanšu pārvaldītājsabiedrībām un jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām, kam saskaņā ar 21. a panta 1. punktu ("vienības") ir piešķirts apstiprinājums, ir galvenā atbildība par to, lai nodrošinātu, ka vadības struktūras locekļiem vienmēr ir pietiekami laba reputācija, ka viņi rīkojas godīgi, godprātīgi un neatkarīgi un ka viņiem ir pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, lai veiktu savus pienākumus un izpildītu šā panta 2. līdz 6. punktā noteiktos kritērijus un prasības, izņemot pagaidu administratorus, kurus kompetentās iestādes iecēlušas saskaņā ar Direktīvas 2014/59/ES 29. panta 1. punktu, un īpašos vadītājus, kurus noregulējuma iestādes iecēlušas saskaņā ar minētās direktīvas 35. panta 1. punktu. Notiesājoša sprieduma vai notiekošas kriminālvajāšanas par noziedzīgu nodarījumu neesamība pati par sevi nav pietiekama, lai izpildītu prasību par labu reputāciju un godīgu un godprātīgu rīcību.

1.a Vienības nodrošina, ka vadības struktūras locekļi vienmēr atbilst 2. līdz 6. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām, un pirms viņu stāšanās amatā un periodiski novērtē vadības struktūras locekļu piemērotību, ņemot vērā to, kas tiek sagaidīts no uzraudzības, kā noteikts piemērojamos normatīvajos aktos, pamatnostādnēs un iekšējās piemērotības politikā.

Tomēr, ja vadības struktūras locekļu vairākums ir vienlaikus jāaizstāj ar jaunieceltiem locekļiem un ja pirmās daļas piemērošana radītu situāciju, kad jaunievēlēto locekļu piemērotības novērtējumu veiktu locekļi, kuru pilnvaru termiņš beidzas, dalībvalstis var atļaut novērtēšanu veikt pēc tam, kad jaunieceltie locekļi ir stājušies amatā. Vienība, iesniedzot pieteikumu kompetentajai iestādei saskaņā ar 1.f punktu, apstiprina arī minēto nosacījumu esību.

1.b Ja vienības, pamatojoties uz 1.a punktā minēto iekšējo piemērotības novērtējumu, secina, ka attiecīgais loceklis vai potenciālais loceklis neatbilst 1. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām, vienības:

a) nodrošina, ka attiecīgais potenciālais loceklis attiecīgo amatu neieņem, ja minētais novērtējums ir pabeigts, pirms potenciālais dalībnieks stājas šajā amatā;

b) šādu locekli savlaicīgi atceļ no vadības struktūras; vai

c) savlaicīgi veic papildu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šāds loceklis ir vai būs piemērots attiecīgajam amatam.

1.c Vienības nodrošina, ka informācija par vadības struktūras locekļu piemērotību joprojām ir aktuāla. Vienības minēto informāciju kompetentajai iestādei pēc pieprasījuma sniedz, izmantojot kompetentās iestādes noteiktus līdzekļus.

1.d Dalībvalstis nodrošina vismaz, ka attiecībā uz turpmāk uzskaitītajām vienībām kompetentā iestāde bez liekas kavēšanās un tiklīdz ir skaidrs nodoms iecelt vadības struktūras, kas pilda vadības funkcijas, locekli vai vadības struktūras kā uzraudzības veicējas priekšsēdētāju, un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā 30 darbdienas pirms paredzamo locekļu stāšanās amatā, saņem piemērotības pieteikumu:

a) ES mātes iestādes, kas uzskatāmas par lielām iestādēm;

b) dalībvalsts mātes iestādes, kas uzskatāmas par lielām iestādēm, izņemot gadījumus, kad tās ir saistītas ar centrālo iestādi;

c) centrālās iestādes, kas uzskatāmas par lielām iestādēm vai kas uzrauga tām radniecīgas lielas iestādes;

d) patstāvīgas iestādes Savienībā, kas uzskatāmas par lielām iestādēm;

e) lieli meitasuzņēmumi, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 147) apakšpunktā;

f) dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībās, dalībvalsts mātes jauktās finanšu pārvaldītājsabiedrībās, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībās un ES mātes jauktās finanšu pārvaldītājsabiedrībās, kurām ir lielas iestādes to grupā, izņemot tās, uz kurām attiecas šīs direktīvas 21.a panta 4. punkts.

1.e Šā panta 1.d punktā minētajam piemērotības pieteikumam pievieno:

a) piemērotības anketu un *curriculum vitae*;

b) iekšējo piemērotības novērtējumu, kas minēts 1.a punktā, ja vien nepiemēro minēto punkta otro daļu;

c) sodāmības reģistrus, tiklīdz tie ir pieejami;

d) citus saskaņā ar valsts tiesību aktiem prasītus dokumentus, tiklīdz tie ir pieejami;

e) citus kompetentās iestādes uzskaitītos dokumentus, tiklīdz tie ir pieejami; un

f) norādi par amatā iecelšanas datumu un amata pienākumu faktiskās pildīšanas sākuma datumu.

Vienības kompetentajai iestādei sniedz piemērotības pieteikumu un pavaddokumentus, izmantojot minētās kompetentās iestādes noteiktus līdzekļus.

Ja kompetentajai iestādei nav pietiekamas informācijas piemērotības novērtējuma veikšanai, pamatojoties uz šā punkta pirmajā daļā uzskaitītajiem datiem, tā var pieprasīt, lai potenicālais dalībnieks neieņem amatu, pirms nav sniegta prasītā informācija, ja vien minētā kompetentā iestāde nav pārliecināta, ka šādu informāciju sniegt nav iespējams.

Ja kompetentajai iestādei ir bažas par to, vai potenciālais loceklis atbilst šā panta 2.–6. punktā izklāstītajiem kritērijiem un prasībām, tā iesaistās pastiprinātā dialogā ar iestādi, lai kliedētu konstatētās bažas nolūkā nodrošināt, ka potenciālais loceklis ir vai būs piemērots, stājoties amatā.

EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai precizētu, kā īstenojams pastiprinātais dialogs nolūkā kliedēt ar piemērotību saistītās bažas.

1.f Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes novērtē, vai vadības struktūras locekļi vienmēr atbilst 2. līdz 6. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām. Vienības, izmantojot kompetentās iestādes noteiktus līdzekļus, kompetentajai iestādei iesniedz piemērotības pieteikumu un citu informāciju, kas vajadzīga, lai novērtētu to vadības struktūras locekļu piemērotību.

Kompetentās iestādes var lūgt papildu informāciju vai dokumentāciju, tostarp veicot intervijas vai uzklausīšanu.

1.g Kompetentās iestādes jo īpaši pārbauda, vai šā panta 2. līdz 6. punktā izklāstītie kritēriji un prasības joprojām ir izpildītas, ja ir pamatots iemesls aizdomām, ka notiek vai ir notikusi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai šādu darbību mēģinājums, vai arī ka pastāv paaugstināts šo darbību risks saistībā ar minēto vienību.

1.h Ja vadības struktūras locekļi ne vienmēr atbilst 2. līdz 6. punktā izklāstītajiem kritērijiem un prasībām, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras, lai:

a) *ex ante* novērtējuma gadījumā šādiem locekļiem liegtu piedalīties vadības struktūrā vai viņus no tās izslēgtu;

b) *ex post* novērtējuma gadījumā šādus locekļus no vadības struktūras svītrotu; vai

c) pieprasītu attiecīgajām vienībām veikt papildu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šādi locekļi attiecīgajam amatam ir vai būs piemēroti.

Tiklīdz kļūst zināmi jebkādi jauni fakti vai citi apstākļi, kas varētu ietekmēt vadības struktūras locekļu piemērotību, vienības vēlreiz novērtē minēto locekļu piemērotību un par to bez nepamatotas kavēšanās informē kompetento iestādi.

Ja kompetentajai iestādei kļūst zināms, ka attiecīgā informācija par vadības struktūras locekļu piemērotību ir mainījusies un šādas izmaiņas varētu ietekmēt attiecīgo locekļu piemērotību, kompetentā iestāde atkārtoti novērtē viņu piemērotību.

Kompetentajām iestādēm nav atkārtoti jāvērtē vadības struktūras locekļu piemērotība, ja tiek atjaunotas viņu pilnvaras, izņemot gadījumus, kad ir mainījusies attiecīgā kompetentajām iestādēm zināmā informācija un šādas izmaiņas var ietekmēt attiecīgā locekļa piemērotību.

1.i Kompetentās iestādes var lūgt iestādi, kas ir atbildīga par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, saistībā ar savām pārbaudēm un pamatojoties uz riska pakāpi, iepazīties ar attiecīgo informāciju par vadības struktūras locekļiem. Kompetentās iestādes var arī pieprasīt piekļuvi centrālajai *NILL/TFN* datubāzei, kas minēta Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2024/1620 (*). Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai, kas izveidota ar minēto regulu, ("Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai") pieņem lēmumu par šādas piekļuves piešķiršanu.

1.j Vismaz attiecībā uz vadības struktūras locekļu iecelšanu amatā 1.d punktā minētajās vienībās kompetentās iestādes pienācīgi apsver iespēju noteikt maksimālo laikposmu piemērotības novērtējuma pabeigšanai. Attiecīgā gadījumā minēto maksimālo laikposmu var pagarināt.

2. Katrs vadības struktūras loceklis velta pietiekami daudz laika savu funkciju veikšanai vienībās.

2.a Katram vadības struktūras loceklim ir laba reputācija, un tas darbojas pēc godīguma, godprātības un neatkarības principa, lai nepieciešamības gadījumā efektīvi izvērtētu un apstrīdētu vadības struktūras lēmumus un lai efektīvi pārraudzītu un uzraudzītu vadības lēmumu pieņemšanu. Tas, ka kāds ir tādas kredītiestādes vadības struktūras loceklis, kas ir pastāvīgi saistīta ar centrālo iestādi, pats par sevi vēl netraucē rīkoties pēc neatkarības principa.

2.b Vadības struktūrai ir pietiekamas kolektīvās zināšanas, prasmes un pieredze, lai spētu izprast vienības darbības, kā arī ar to saistītos riskus, kuriem tā ir pakļauta, un ietekmi, ko tā rada īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā, ņemot vērā VSP faktorus. Vadības struktūras sastāvs ir pietiekami daudzveidīgs, lai kopumā atspoguļotu pietiekami plašu pieredzes klāstu.

3. Nosakot to, cik vadošos amatus vienlaikus var ieņemt vadības struktūras loceklis, ņem vērā individuālos apstākļus un vienības darbības veidu, mērogu un sarežģītību. Ja vien vadības struktūras locekļi nepārstāv dalībvalsts intereses, tādas vienības vadības struktūras locekļi, kura ir nozīmīga vienības lieluma, iekšējās organizācijas un būtības, darbības jomas un darbības sarežģītības ziņā, no 2014. gada 1. jūlija vienlaikus neieņem vairāk par vienu no šādām vadošo amatu kombinācijām:

a) viens izpilddirektora un divi direktora bez izpildpilnvarām amati;

b) četri direktora amati bez izpildpilnvarām.

4. Piemērojot 3. punktu, par vienu vadošo amatu uzskata:

a) izpilddirektora vai direktora bez izpildpilnvarām amatus vienā un tajā pašā grupā;

b) izpilddirektora vai direktora bez izpildpilnvarām amatus vienā no šādām iestādēm:

i) vienībās, kas ir tās pašas institucionālās aizsardzības shēmas locekles, ar noteikumu, ka ir izpildīti Regulas (ES) Nr. 575/2013 113. panta 7. punktā izklāstītie nosacījumi, vai vienībās, kurās vienai un tai pašai institucionālās aizsardzības shēmai ir būtiska līdzdalība;

ii) uzņēmumos, tostarp nefinanšu sabiedrībās, kurās vienībai ir būtiska līdzdalība.

Šā punkta a) apakšpunkta pirmās daļas nolūkos grupa ir tādu uzņēmumu grupa, kas ir savstarpēji saistīti, kā aprakstīts Direktīvas 2013/34/ES 22. pantā, vai tādu uzņēmumu grupa, kas ir tās pašas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības meitas sabiedrības.

5. Vadošos amatus organizācijās, kam nav galvenokārt komerciālu mērķu, 3. punkta nolūkā neņem vērā.

6. Kompetentās iestādes var vadības struktūras locekļiem atļaut ieņemt vienu papildu direktora bez izpildpilnvarām amatu.

7. Vienības atvēl pietiekamus cilvēkresursus un finanšu resursus vadības struktūras locekļu integrēšanai un apmācībai, tostarp par VSP riskiem un ietekmi un par IKT risku, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 52.c apakšpunktā.

8. Dalībvalstis vai kompetentās iestādes prasa, lai vienības un to attiecīgās iecelšanas komitejas, ja tādas ir izveidotas, locekļu darbā pieņemšanas procesā ņemtu vērā plašu īpašību un kompetenču klāstu un vadības struktūrā proporcionāli veicinātu daudzveidību un dzimumu līdztiesību. Šajā nolūkā vienības ievieš politiku, kas vadības struktūrā veicina daudzveidību.

9. Kompetentās iestādes vāc informāciju, kas izpausta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 435. panta 2. punkta c) apakšpunktu, un izmanto minēto informāciju, lai salīdzinoši novērtētu daudzveidības praksi. Kompetentās iestādes EBI sniedz minēto informāciju. EBI minēto informāciju izmanto, lai salīdzinoši novērtētu daudzveidības praksi Savienības līmenī.

10. Šā panta un 91.a panta vajadzībām EBI izstrādā regulatīvo tehnisko standartu projektus šā panta 1.d punktā uzskaitītajām vienībām, lai sīkāk precizētu to atbilstības anketu, *curricula vitae* un iekšējās piemērotības novērtējumu minimālo saturu, kas jāiesniedz kompetentajām iestādēm, lai veiktu šā panta 1.f punktā un 91.a panta 5. punktā minēto piemērotības novērtējumu.

Dalībvalstis nodrošina, ka attiecībā uz vienībām, kas nav minētas šā panta 1.d punktā, tiek izstrādāti atbilstīgi standarti.

EBI līdz 2026. gada 10. jūlijam iesniedz pirmajā daļā minēto regulatīvo tehnisko standartu projektu Komisijai.

Komisijai tiek deleģētas pilnvaras papildināt šo direktīvu, saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 10.–14. pantu pieņemot šā punkta pirmajā daļā minētos regulatīvos tehniskos standartus.

11. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2026. gada 10. jūlijam izdod pamatnostādnes par:

a) pietiekama laika veltīšanas jēdzienu, kas nepieciešams vadības struktūras loceklim, lai veiktu savas funkcijas, atsaucoties uz konkrētiem apstākļiem un vienības darbības būtību, mērogu un sarežģītību;

b) vadības struktūras locekļa labas reputācijas, godīguma, godprātības un neatkarības jēdzienu, kā minēts 2.a punktā;

c) vadības struktūras atbilstošu kolektīvo zināšanu, prasmju un pieredzes jēdzienu, kā minēts 2.b punktā;

d) pietiekamu cilvēkresursu un finanšu resursu jēdzienu, kurus atvēl vadības struktūras locekļu integrēšanai un apmācībai, kā minēts 7. punktā;

e) daudzveidības jēdzienu, kas jāņem vērā, atlasot vadības struktūras locekļus, kā minēts 8. punktā;

f) kritērijiem, lai noteiktu, vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka saistībā ar vienību notiek vai ir notikusi, vai ir mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē vai ka pastāv šāds paaugstināts risks.

Pirmās daļas f) apakšpunkta nolūkā EBI cieši sadarbojas ar EVTI un ar Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai.

12. Līdz 2029. gada 31. decembrim EBI ciešā sadarbībā ar ECB pārskata un ziņo par 1.d–1.j punkta piemērošanu un to, cik tie ir efektīvi, lai nodrošinātu atbilstības un piemērotības sistēmas mērķderīgumu, ņemot vērā proporcionalitātes principu. EBI minēto ziņojumu iesniedz Eiropas Parlamentam un Padomei. Pamatojoties uz minēto ziņojumu, Komisija attiecīgā gadījumā iesniedz tiesību akta priekšlikumu.

13. Šis pants un 91.a pants neskar dalībvalstu noteikumus par darbinieku pārstāvību vadības struktūrā.

14. Šis pants un 91.a pants neskar dalībvalstu noteikumus par vadības struktūras, kas pilda uzraudzības funkciju, locekļu iecelšanu, ko veic reģionālās vai vietējās vēlētās struktūras, vai par iecelšanu amatā, ja vadības struktūrai nav kompetences tās locekļu atlases un iecelšanas procesā. Minētajos gadījumos ievieš atbilstošas garantijas, lai nodrošinātu minēto vadības struktūras locekļu piemērotību.

(*) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2024/1620 (2024. gada 31. maijs) ar ko izveido Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai un groza Regulas (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010 (OV L, 2024/1620, 19.6.2024., ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1620/oj).";

31) direktīvā iekļauj šādu pantu:

"91.a pants

Galveno funkciju veicēji un piemērotības novērtējums

1. Vienībām, kas minētas 91. panta 1. punktā, ir galvenā atbildība par to, lai nodrošinātu, ka galveno funkciju veicējiem vienmēr ir pietiekami laba reputācija, un tie darbojas pēc godīguma un godprātības principa un ka viņiem ir pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, kas vajadzīga, lai viņi varētu veikt savus pienākumus. Notiesājoša sprieduma vai notiekošas kriminālvajāšanas par noziedzīgu nodarījumu neesamība pati par sevi nav pietiekama, lai atbilstu prasībai par labu reputāciju un godīgu un godprātīgu rīcību.

2. Vienības nodrošina, ka galveno funkciju veicēji vienmēr atbilst 1. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām, un pirms viņu stāšanās amatā un periodiski novērtē galveno funkciju veicēju piemērotību, ņemot vērā uzraudzības gaidas, kā noteikts piemērojamos normatīvajos aktos, pamatnostādnēs un iekšējās piemērotības politikā.

3. Ja sabiedrības, pamatojoties uz 2. punktā minēto iekšējo piemērotības novērtējumu, secina, ka persona neatbilst 1. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām, sabiedrības:

a) minēto personu neieceļ par galveno funkciju veicēju, ja minētais novērtējums ir pabeigts pirms šī persona stājas amatā;

b) minēto personu laikus atceļ no galveno funkciju veicējas amata; vai

c) savlaicīgi veic papildu pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka šāda persona ir vai būs piemērota attiecīgajam amatam.

Sabiedrības veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu galveno funkciju veicēja amata pienācīgu darbību, tostarp aizvietojot galveno funkciju veicēju, ja šī persona vairs neatbilst piemērotības kritērijiem un prasībām.

4. Vienības nodrošina, ka informācija par galveno funkciju veicēju piemērotību tiek pastāvīgi atjaunināta. Vienības minēto informāciju kompetentajai iestādei pēc pieprasījuma sniedz, izmantojot kompetentās iestādes noteiktus līdzekļus.

5. Dalībvalstis nodrošina, ka kompetentās iestādes novērtē, ka iekšējās kontroles funkciju vadītāji un finanšu direktors vienmēr atbilst 1. punktā noteiktajiem kritērijiem un prasībām, ja minētos vadītājus vai direktoru ieceļ amatā vismaz šādās vienībās:

a) ES mātes iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi;

b) dalībvalsts mātes iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi; izņemot gadījumus, kad tās ir saistītas ar centrālo iestādi;

c) centrālajā iestādē, kas uzskatāma par lielu iestādi vai kas uzrauga ar to saistītas lielas iestādes;

d) patstāvīgās iestādēs Savienībā, kas uzskatāmas par lielām iestādēm;

e) lielos meitasuzņēmumos, kā definēts Regulas (ES) Nr. 575/2013 4. panta 1. punkta 147) apakšpunktā;

f) dalībvalsts mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībās, dalībvalsts mātes jauktās finanšu pārvaldītājsabiedrībās, ES mātes finanšu pārvaldītājsabiedrībās un ES mātes jauktās finanšu pārvaldītājsabiedrībās, kurām ir lielas iestādes to grupā, izņemot tās, uz kurām attiecas šīs direktīvas 21.a panta 4. punkts.

6. Ja iekšējās kontroles funkciju vadītāji un finanšu direktors ne vienmēr atbilst 1. punktā izklāstītajiem kritērijiem un prasībām, dalībvalstis nodrošina, ka kompetentajām iestādēm ir nepieciešamās pilnvaras, lai:

a) *ex ante* novērtējuma gadījumā šādiem vadītājiem vai direktoram liegtu ieņemt amatu vadības struktūrā vai viņus izslēgtu no tās;

b) *ex post* novērtējuma gadījumā šādus vadītājus vai direktoru atceltu vai pieprasītu vienībai viņus atbrīvot no amata;

c) pieprasītu attiecīgajām vienībām veikt papildu pasākumus, lai nodrošinātu, ka šādi vadītāji vai direktors ir vai būs piemēroti attiecīgajam amatam.

Tiklīdz kļūst zināmi jauni fakti vai citi apstākļi, kas varētu ietekmēt iekšējās kontroles funkciju vadītāju un finanšu direktora piemērotību, 5. punktā minētās vienības vēlreiz novērtē minēto vadītāju un minētā direktora piemērotību un par to bez nepamatotas kavēšanās informē attiecīgās kompetentās iestādes.

Ja kompetentajai iestādei kļūst zināms, ka attiecīgā informācija par iekšējās kontroles funkciju vadītāju un finanšu direktora piemērotību ir mainījusies, un šādas izmaiņas varētu ietekmēt attiecīgā vadītāja un direktora piemērotību, kompetentā iestāde atkārtoti novērtē viņu piemērotību.

Kompetentajām iestādēm nav atkārtoti jāvērtē šādu vadītāju vai direktora piemērotība, ja viņu līgumi tiek atjaunoti vai pagarināti, izņemot gadījumus, kad ir mainījusies attiecīgā kompetentajām iestādēm zināmā informācija un šādas izmaiņas var ietekmēt attiecīgo vadītāju vai direktora piemērotību.

Vismaz attiecībā uz minēto iekšējās kontroles funkciju vadītāju un minētā finanšu direktora iecelšanu amatā vienībās, kas minētas 5. punktā, kompetentās iestādes pienācīgi apsver iespēju noteikt maksimālo termiņu, kurā piemērotības novērtēšana jāpabeidz. Vajadzības gadījumā šo maksimālo termiņu var pagarināt.

7. Kompetentās iestādes var lūgt iestādi, kas ir atbildīga par nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas vai teroristu finansēšanas novēršanas uzraudzību saskaņā ar Direktīvu (ES) 2015/849, saistībā ar savām pārbaudēm un pamatojoties uz riska pakāpi, iepazīties ar attiecīgo informāciju par iekšējās kontroles funkciju vadītājiem un finanšu direktoru. Kompetentās iestādes var arī lūgt piekļuvi Regulā (ES) 2024/1620 minētajai centrālajai *NILL/TFN* datubāzei. Iestāde nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai pieņem lēmumu par šādas piekļuves piešķiršanu.

8. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu līdz 2026. gada 10. jūlijam izdod pamatnostādnes par:

a) labas reputācijas, godīguma un godprātības jēdzieniem, kā minēts 1. punktā;

b) pietiekamu zināšanu, prasmju un pieredzes jēdzienu, kā minēts 1. punktā;

c) kritērijiem, lai noteiktu, vai ir pamatots iemesls aizdomām, ka notiek vai ir notikusi vai ir mēģināta nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšana vai teroristu finansēšana Direktīvas (ES) 2015/849 1. panta nozīmē, vai arī pastāv paaugstināts šo darbību risks saistībā ar minēto vienību.

Pirmās daļas c) apakšpunkta nolūkā EBI cieši sadarbojas ar EVTI un Iestādi nelikumīgi iegūtu līdzekļu legalizēšanas un terorisma finansēšanas novēršanai.";

32) direktīvas 92. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta e) un f) apakšpunktu aizstāj ar šādiem:

"e) darbinieki, kas veic iekšējās kontroles funkcijas, ir neatkarīgi no uzņēmuma struktūrvienībām, kuras tie pārrauga, tiem ir pienācīgas pilnvaras un atalgojums saskaņā ar to mērķu sasniegšanu, kas saistīti ar viņu funkcijām, neatkarīgi no to darījumdarbības jomu rezultātiem, kuras viņi kontrolē;

f) iekšējās kontroles funkciju vadītāju atalgojumu tieši pārrauga 95. pantā minētā atalgojuma komiteja vai, ja šāda komiteja nav izveidota, – vadības struktūra kā uzraudzības veicēja;";

b) panta 3. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) darba ņēmēji, kuriem ir vadītāja atbildība pār iestādes iekšējās kontroles funkcijām vai būtiskām uzņēmējdarbības vienībām;";

33) direktīvas 94. pantu groza šādi:

a) panta 1. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) ja atalgojums ir atkarīgs no veikto darbību rezultāta, kopējo atalgojuma summu aprēķina pēc konkrētās personas darbības un iesaistītās uzņēmējdarbības vienības un visas iestādes darbības kopējo rezultātu apkopota novērtējuma, un, novērtējot individuālas darbības rādītājus, tiek ņemti vērā gan finansiāli, gan nefinansiāli kritēriji, tostarp 76. panta 2. punktā minētās risku procedūras;";

b) panta 2. punkta trešās daļas a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) vadības atbildību un iekšējās kontroles funkcijas;";

c) panta 3. punkta a) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"a) iestādei, kura nav liela iestāde un kuras aktīvu vērtība vidēji un individuāli saskaņā ar šo direktīvu un Regulu (ES) Nr. 575/2013 četru gadu laikposmā tieši pirms kārtējā finanšu gada ir 5 miljardi EUR vai mazāka;";

34) direktīvas 97. panta 4. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Veicot šā panta 1. punktā minēto pārbaudi un novērtēšanu, kompetentās iestādes piemēro proporcionalitātes principu saskaņā ar kritērijiem, kas ir darīti zināmi, ievērojot 143. panta 1. punkta c) apakšpunktu. Jo īpaši, lai veiktu iestādes pārbaudi un novērtēšanu, kompetentā iestāde var apsvērt, vai ir izpildīti visi turpmāk minētie nosacījumi:

a) iestāde nav G-SNI, ārpussavienības G-SNI vai G-SNI vienība saskaņā ar Regulu (ES) Nr. 575/2013;

b) iestāde nav identificēta kā cita sistēmiski nozīmīga iestāde ("C-SNI") saskaņā ar šīs direktīvas 131. panta 1. un 3. punktu;

c) iestāde ir daļa no grupas, kurā mātes iestāde un lielākā daļa meitas iestāžu ir savstarpēji saistītas, kā aprakstīts Direktīvas 2013/34/ES 22. pantā;

d) šīs daļas c) apakšpunktā minētās meitas iestādes atbilst visiem turpmāk minētajiem nosacījumiem:

i) tās vai lielākā daļa no tām tiek uzskatītas par savstarpējām sabiedrībām, kooperatīvajām sabiedrībām vai krājsabiedrībām saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 27. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un piemērojamie valsts tiesību akti ietver maksimālo robežvērtību vai ierobežojumu attiecībā uz sadalāmās peļņas maksimālo līmeni;

ii) to kopējie aktīvi individuāli vai subkonsolidēti nepārsniedz 30 miljardus EUR.";

35) direktīvas 98. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktā pievieno šādu apakšpunktu:

"k) apmēru, kādā iestādes ir ieviesušas atbilstīgu politiku un operatīvās darbības saistībā ar kvantitatīvi nosakāmiem mērķrādītājiem un starpposma mērķrādītājiem, kuri noteikti saskaņā ar plāniem, kurus paredzēts sagatavot saskaņā ar 76. panta 2. punktu.";

b) pievieno šādus punktus:

"9. Kompetento iestāžu veiktā pārbaude un novērtēšana ietver izvērtējumu par iestāžu pārvaldības un riska pārvaldības procesiem saistībā ar VSP riskiem, kā arī par iestāžu pakļautību VSP riskiem. Nosakot iestāžu procesu un riska darījumu atbilstību, kompetentās iestādes ņem vērā minēto iestāžu uzņēmējdarbības modeļus.

Iestāžu pakļautību VSP riskiem novērtē, pamatojoties arī uz iestāžu plāniem, kurus paredzēts sagatavot saskaņā ar 76. panta 2. punktu. Iestāžu pārvaldības un riska pārvaldības procesus attiecībā uz VSP riskiem saskaņo ar minētajos plānos noteiktajiem mērķiem.

Kompetento iestāžu veiktā pārbaude un novērtēšana ietver novērtējumu par iestāžu plāniem, kurus paredzēts sagatavot saskaņā ar 76. panta 2. punktu, kā arī par progresu, kas panākts virzībā uz to VSP risku novēršanu, kuri izriet no koriģēšanas procesa virzībā uz mērķi panākt klimatneitralitāti un virzībā uz citu attiecīgu Savienības regulatīvo mērķu sasniegšanu attiecībā uz VSP faktoriem.

10. Kompetento iestāžu veiktā pārbaude un novērtēšana ietver novērtējumu par iestāžu pārvaldības un riska pārvaldības procesiem attiecībā uz riska darījumiem ar kriptoaktīviem un kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšanu, tostarp ņemot vērā iestāžu politiku un procedūras risku noteikšanai, kā arī 79. panta e) punktā un 83. panta 4. punktā minēto novērtējumu rezultātu piemērotību.";

36) direktīvas 100. pantam pievieno šādus punktus:

"3. Iestādes un visas trešās personas, kas rīkojas, konsultējoties ar iestādēm saistībā ar stresa testu veikšanu, atturas no darbībām, kas var vājināt stresa testu, piemēram, salīdzinošā novērtēšana, informācijas apmaiņa savā starpā, vienošanās par kopīgu rīcību vai to iesniegumu optimizācija stresa testos. Neskarot citus attiecīgos noteikumus, kas paredzēti šajā direktīvā un Regulā (ES) Nr. 575/2013, kompetentajām iestādēm ir visas informācijas vākšanas un izmeklēšanas pilnvaras, kas vajadzīgas, lai atklātu minētās darbības.

4. EBI, EAAPI un EVTI ar apvienotās komitejas starpniecību, kas minēta 54. pantā Regulās (ES) Nr. 1093/2010, (ES) Nr. 1094/2010 un (ES) Nr. 1095/2010, izstrādā pamatnostādnes, lai nodrošinātu, ka VSP risku stresa testos tiek integrēti konsekvences un ilgtermiņa apsvērumi un kopīgi novērtēšanas metodiku standarti. Apvienotā komiteja publicē minētās pamatnostādnes līdz 2026. gada 10. janvārim. EBI, EAAPI un EVTI ar minētās apvienotās komitejas starpniecību pēta, kā sociālos un ar pārvaldību saistītos riskus var integrēt stresa testos.";

37) direktīvas 101. panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Ja tirdzniecības nodaļai, kas izmanto iekšējā tirgus riska modeli, atpakaļejošās pārbaudes vai peļņas un zaudējumu attiecinājuma testa rezultāti liecina, ka modelis vairs nav pietiekami precīzs, kompetentās iestādes pārskata iekšējā modeļa izmantošanas atļaujas nosacījumus vai nosaka atbilstīgus pasākumus, lai nodrošinātu, ka modelis tiek nekavējoties uzlabots.";

38) direktīvas 104. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu groza šādi:

i) punkta ievaddaļu aizstāj ar šādu:

"Piemērojot šīs direktīvas 97. pantu, 98. panta 1., 4., 5., 9. un 10. punktu, 101. panta 4. punktu un 102. pantu un piemērojot Regulu (ES) Nr. 575/2013, kompetentajām iestādēm ir vismaz pilnvaras:";

ii) punkta e) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"e) ierobežot vai sašaurināt darījumdarbību, tostarp attiecībā uz iestāžu noguldījumu, operāciju vai tīkla pieņemšanu, vai pieprasīt atbrīvoties no darbībām, kuras rada pārmērīgus riskus iestādes stabilitātei;";

iii) minētajā punktā pievieno šādus apakšpunktus:

"m) pieprasīt iestādēm samazināt riskus, kas īstermiņā, vidējā termiņā un ilgtermiņā izriet no VSP faktoriem, tostarp tos, kas izriet no korekciju procesa un no pārejas tendencēm, saistībā ar attiecīgajiem Savienības, dalībvalstu vai trešo valstu juridiskajiem un regulatīvajiem mērķiem, koriģējot to uzņēmējdarbības stratēģijas, pārvaldību un riska pārvaldību, attiecībā uz kurām varētu pieprasīt pastiprināt mērķus, pasākumus un darbības, kas ir iekļauti to plānos, kurus paredzēts sagatavot saskaņā ar 76. panta 2. punktu;

n) pieprasīt iestādēm veikt stresa testus vai scenāriju analīzi, lai novērtētu riskus, kas izriet no riska darījumiem ar kriptoaktīviem un no kriptoaktīvu pakalpojumu sniegšanas.";

b) pantam pievieno šādu punktu:

"4. EBI saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai precizētu, kā kompetentās iestādes var noteikt, vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 381. pantā minētais iestāžu kredīta vērtības korekcijas risks rada pārmērīgus riskus minēto iestāžu stabilitātei.";

39) direktīvas 104.a pantu groza šādi:

a) panta 3. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ja ir nepieciešams papildu pašu kapitāls, lai novērstu pārmērīgas sviras risku, kas nav pietiekami segts ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 1. punkta d) apakšpunktu, kompetentās iestādes nosaka šā panta 1. punkta a) apakšpunktā prasītā papildu pašu kapitāla līmeni kā starpību starp kapitālu, kas uzskatāms par pietiekamu saskaņā ar šā panta 2. punktu, izņemot tā piekto daļu, un attiecīgajām pašu kapitāla prasībām, kas izklāstītas Regulas (ES) Nr. 575/2013 Trešajā un Septītajā daļā.";

b) pantam pievieno šādus punktus:

"6. Ja iestādei kļūst saistoša Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktā noteiktā pašu kapitāla minimālā robežvērtība, piemēro šādus noteikumus:

a) papildu pašu kapitāla nominālā summa, ko saskaņā ar 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu pieprasa iestādes kompetentā iestāde, lai novērstu riskus, kas nav pārmērīgas sviras risks, nepalielinās, ja iestādei kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība;

b) iestādes kompetentā iestāde bez kavēšanās un jebkurā gadījumā ne vēlāk kā nākamā pārbaudes un novērtēšanas procesa beigu datumā pārskata papildu pašu kapitālu, ko tā pieprasījusi no iestādes saskaņā ar 104. panta 1. punkta a) apakšpunktu, un atceļ visas tā daļas, kas dubulti uzskaitītu riskus, kurus jau pilnībā sedz fakts, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība;

c) tiklīdz kompetentā iestāde ir pabeigusi šā punkta b) apakšpunktā minēto pārbaudi, šā punkta a) apakšpunktu vairs nepiemēro.

Piemērojot šo pantu un šīs direktīvas 131. un 133. pantu, uzskata, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, ja iestādes kopējā riska darījumu vērtība, kas aprēķināta saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punkta pirmo daļu, pārsniedz tās kopējo riska darījumu summu pirms minimālās robežvērtības piemērošanas, kas aprēķināta saskaņā ar minētās regulas 92. panta 4. punktu.

7. EBI līdz 2025. gada 10. aprīlim saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai sīkāk precizētu, kā īstenot šā panta 6. punktā noteiktās prasības, un jo īpaši:

a) kā kompetentajām iestādēm savā uzraudzības pārbaudes un novērtēšanas procesā jāatspoguļo tas, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība;

b) kā kompetentajām iestādēm un iestādēm ir jāpaziņo un jāatklāj tādas iestādes ietekme uz uzraudzības prasībām iestādei, kurai kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība.

8. Šā panta 2. punkta vajadzībām, kamēr iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, iestādes kompetentā iestāde nenosaka papildu pašu kapitāla prasību, kas divkārši uzskaitītu riskus, kurus jau pilnībā sedz fakts, ka iestādei ir saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība.";

40) direktīvas 104.b pantā iekļauj šādu punktu:

"4.a Ja iestādei kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, tās kompetentā iestāde var pārskatīt minētajai iestādei paziņotās norādes par papildu pašu kapitālu, lai nodrošinātu, ka tās kalibrēšana joprojām ir atbilstīga.";

41) direktīvas 106. panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Dalībvalsts pilnvaro kompetentās iestādes:

a) pieprasīt iestādēm publicēt Regulas (ES) Nr. 575/2013 Astotajā daļā minēto informāciju biežāk, nekā paredzēts minētās Regulas 433.–433.c pantā;

b) noteikt termiņus, kādos iestādēm, kas nav mazas un nesarežģītas iestādes, jāiesniedz izpaužamā informācija EBI, lai centralizētas informācijas atklāšanas nolūkā to publicētu EBI tīmekļa vietnē;

c) pieprasīt iestādēm centralizētai informācijas atklāšanai vai iestāžu finanšu pārskatiem izmantot konkrētus medijus un vietas publikācijām, kas nav EBI tīmekļa vietne.

EBI, ņemot vērā Regulas (ES) Nr. 575/2013 Astoto daļu, līdz 2025. gada 10. jūlijam saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16. pantu izdod pamatnostādnes, lai precizētu šā panta 1. punktā noteiktās prasības.";

42) direktīvas VII sadaļas 3. nodaļā pirms I iedaļas iekļauj šādu iedaļu:

"*-I IEDAĻA*

Šīs nodaļas piemērošana ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām

110.a pants

Piemērošanas joma ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām

Šo nodaļu piemēro ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām, kā definēts Regulas (ES) 2019/2033 4. panta 1. punkta 25) apakšpunktā, ja uz vismaz vienu minētās grupas ieguldījumu brokeru sabiedrību attiecas Regula (ES) Nr. 575/2013, ievērojot Regulas (ES) 2019/2033 1. panta 2. punktu vai 1. panta 5. punktu.

Šo nodaļu nepiemēro ieguldījumu brokeru sabiedrību grupām, kurās nevienai ieguldījumu brokeru sabiedrībai šajā grupā nepiemēro Regulu (ES) Nr. 575/2013, ievērojot Regulas (ES) 2019/2033 1. panta 2. punktu vai 1. panta 5. punktu.";

43) direktīvas 121. pantu aizstāj ar šādu:

"*121. pants*

Vadības struktūras locekļu kvalifikācija

Dalībvalstis pieprasa, lai tādas finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības, kas nav tāda sabiedrība, kurai saskaņā ar 21.a panta 1. punktu ir piešķirts atbrīvojums, vadības struktūras locekļiem minēto pienākumu veikšanai, ņemot vērā finanšu pārvaldītājsabiedrības vai jauktas finanšu pārvaldītājsabiedrības īpašo lomu, būtu pietiekami laba reputācija un pietiekamas zināšanas, prasmes un pieredze, kā minēts 91. panta 1. punktā. Finanšu pārvaldītājsabiedrībām vai jauktām finanšu pārvaldītājsabiedrībām ir galvenā atbildība par savas vadības struktūras locekļu piemērotības nodrošināšanu.";

44) direktīvas 131. pantu groza šādi:

a) panta 5.a punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"ESRK sešās nedēļās pēc šā panta 7. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz Komisijai atzinumu par to, vai C-SNI rezerve ir uzskatāma par atbilstīgu. Arī EBI var sniegt Komisijai atzinumu par rezervēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16.a panta 1. punktu.";

b) panta 6. punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"c) ja C-SNI kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, tās kompetentā vai norīkotā iestāde vēlākais līdz b) apakšpunktā minētās ikgadējās pārskatīšanas dienai pārskata iestādes C-SNI rezerves prasību, lai nodrošinātu, ka tās kalibrēšana joprojām ir atbilstīga.";

c) panta 15. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Ja sistēmiskā riska rezervju normas, kas aprēķināta 133. panta 10., 11. vai 12. punkta nolūkos, un C-SNI rezervju normas vai G-SNI rezervju normas, kuras piemēro tai pašai iestādei, summa būtu lielāka par 5 %, piemēro šā panta 5.a punktā izklāstīto procedūru. Šā punkta nolūkos, ja lēmums noteikt sistēmiskā riska rezerves, C-SNI rezerves vai G-SNI rezerves samazina vai nemaina nevienu no iepriekš noteiktajām normām, šā panta 5.a punktā izklāstīto procedūru nepiemēro.";

45) direktīvas 133. pantu groza šādi:

a) panta 1. punktu aizstāj ar šādu:

"1. Katra dalībvalsts nodrošina, ka finanšu nozarei vai vienai vai vairākām minētās nozares apakšgrupām ir iespējams noteikt pirmā līmeņa pamata kapitāla sistēmiskā riska rezerves visiem riska darījumiem vai to apakšgrupām, kā minēts šā panta 5. punktā, lai novērstu un mazinātu makroprudenciālos vai sistēmiskos riskus, tostarp makroprudenciālos vai sistēmiskos riskus, kas rodas no klimata pārmaiņām, uz kuriem neattiecas Regula (ES) Nr. 575/2013 un šīs direktīvas 130. un 131. pants, proti, risku izraisīt finanšu sistēmas traucējumus, kam var būt nopietna negatīva ietekme uz finanšu sistēmu un reālo ekonomiku konkrētā dalībvalstī.";

b) panta 8. punktu groza šādi:

i) punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) sistēmiskā riska rezerves nav izmantojamas, lai novērstu turpmāk minētos riskus:

i) riskus, ko reglamentē šīs direktīvas 130. un 131. pants;

ii) riskus, ko pilnībā reglamentē ar Regulas (ES) Nr. 575/2013 92. panta 3. punktā noteikto aprēķinu;";

ii) punktam pievieno šādu apakšpunktu:

"d) ja sistēmiskā riska rezerves piemēro iestādes kopējai riska darījumu vērtībai un minētajai iestādei kļūst saistoša pašu kapitāla minimālā robežvērtība, tās kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde vēlākais līdz šā punkta b) apakšpunktā minētās reizi divos gados veiktās pārskatīšanas dienai pārskata iestādes sistēmiskā riska rezerves prasību, lai nodrošinātu, ka tās kalibrēšana joprojām ir atbilstīga.";

c) panta 11. un 12. punktu aizstāj ar šādiem:

"11. Ja tas, ka nosaka vai maina sistēmiskā riska rezervju normu vai normas jebkurai no 5. punktā minētajām riska darījumu grupām vai apakšgrupām, kurām piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezerves, rezultējas ar apvienotu sistēmiskā riska rezervju normu līmenī, kas ir augstāks par 3 % un nepārsniedz 5 % attiecībā uz jebkuru no minētajiem riska darījumiem, tās dalībvalsts kompetentā iestāde vai norīkotā iestāde, kura nosaka minētās rezerves, paziņojumā, ko sniedz saskaņā ar 9. punktu, lūdz Komisijas un ESRK atzinumus.

ESRK mēneša laikā no 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz Komisijai atzinumu par to, vai sistēmiskā riska rezervju norma vai normas ir uzskatāmas par atbilstīgām. Komisija divos mēnešos pēc minētā paziņojuma saņemšanas, ņemot vērā ESRK atzinumu, sniedz savu atzinumu.

Ja Komisijas atzinums ir negatīvs, tās dalībvalsts kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde, kura nosaka minētās sistēmiskā riska rezerves, ievēro minēto atzinumu vai sniedz iemeslus, kādēļ tā to nedarīs.

Ja viena vai vairākas iestādes, uz kurām attiecas viena vai vairākas sistēmiskā riska rezervju normas, ir tāda mātesuzņēmuma, kas veic uzņēmējdarbību citā dalībvalstī, meitasuzņēmums, ESRK un Komisija savos atzinumos arī apsver, vai sistēmiskā riska rezervju normas vai normu piemērošana minētajām iestādēm ir uzskatāma par atbilstīgu.

Ja meitasuzņēmuma un mātesuzņēmuma iestādes nepiekrīt sistēmiskā riska rezervju normai vai normām, kas piemērojamas minētajai iestādei, un ja negatīvu atzinumu sniedz gan Komisija, gan ESRK, kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde var nodot šo jautājumu EBI un lūgt tās palīdzību saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 19. pantu. Lēmumu noteikt sistēmiskā riska rezervju normu vai normas minētajiem riska darījumiem aptur līdz brīdim, kad EBI būs pieņēmusi lēmumu.

Piemērojot šo punktu, šā punkta pirmajā daļā minētajās robežvērtībās neieskaita tādas sistēmiskā riska rezervju normas atzīšanu, ko cita dalībvalsts noteikusi saskaņā ar 134. pantu.

12. Ja tas, ka nosaka vai maina sistēmiskā riska rezervju normu vai normas jebkurai no 5. punktā minētajām riska darījumu grupām vai apakšgrupām, kurām piemēro vienu vai vairākas sistēmiskā riska rezerves, rezultējas ar apvienoto sistēmiskā riska rezervju normu, kas attiecībā uz jebkuru no minētajiem riska darījumiem pārsniedz 5 %, kompetentā iestāde vai attiecīgā gadījumā norīkotā iestāde pirms sistēmiskā riska rezervju īstenošanas lūdz Komisijas atļauju.

ESRK sešās nedēļās pēc šā panta 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas sniedz Komisijai atzinumu par to, vai sistēmiskā riska rezerves ir uzskatāmas par atbilstīgām. Arī EBI var sniegt Komisijai atzinumu par minētajām sistēmiskā riska rezervēm saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1093/2010 16.a panta 1. punktu sešu nedēļu laikā pēc minētā paziņojuma saņemšanas.

Komisija trīs mēnešos pēc 9. punktā minētā paziņojuma saņemšanas, attiecīgā gadījumā ņemot vērā ESRK un EBI sniegto novērtējumu un pārliecinājusies, ka sistēmiskā riska rezervju norma vai normas neizraisa nesamērīgu nelabvēlīgu ietekmi uz visu finanšu sistēmu vai tās daļām citās dalībvalstīs vai visā Savienībā un tādējādi neveido vai nerada šķērsli pienācīgai iekšējā tirgus darbībai, pieņem aktu, ar ko kompetentajai iestādei vai attiecīgā gadījumā norīkotajai iestādei atļauj pieņemt ierosināto pasākumu.

Piemērojot šo punktu, šā punkta pirmajā daļā minētajā robežvērtībā neieskaita tādas sistēmiskā riska rezervju normas atzīšanu, ko cita dalībvalsts noteikusi saskaņā ar 134. pantu.";

46) direktīvas 142. pantu groza šādi:

a) panta 2. punkta c) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"c) plānu un grafiku pašu kapitāla palielināšanai, lai nodrošinātu pilnīgu atbilstību apvienoto rezervju prasībai vai attiecīgā gadījumā sviras rādītāja rezervju prasībai;";

b) panta 3. punktu aizstāj ar šādu:

"3. Kompetentā iestāde novērtē kapitāla saglabāšanas plānu un to apstiprina tikai tad, ja tā uzskata, ka šā plāna īstenošana, visticamāk, saglabās vai piesaistīs pietiekamu kapitālu, lai ļautu iestādei nodrošināt atbilstību tās apvienoto rezervju prasībai vai attiecīgā gadījumā sviras rādītāja rezervju prasībai laikposmā, ko kompetentā iestāde uzskata par atbilstīgu.";

c) panta 4. punkta b) apakšpunktu aizstāj ar šādu:

"b) īsteno savas pilnvaras saskaņā ar 102. pantu, lai piemērotu stingrākus peļņas sadales ierobežojumus, nekā attiecīgi paredzēts 141. un 141.b pantā.";

47) direktīvas 161. pantu groza šādi:

a) panta 3. punktu svītro;

b) panta 5. punktu aizstāj ar šādu:

"5. Līdz 2016. gada 31. decembrim Komisija pārskata saskaņā ar 91. panta 9. punktu sasniegtos rezultātus un sagatavo par to ziņojumu, tostarp arī attiecībā uz salīdzināšanas dažādības prakšu piemērotību, ņemot vērā visu attiecīgo notikumu attīstību Savienībā un pasaulē un iesniedz savu ziņojumu Eiropas Parlamentam un Padomei, vajadzīgas gadījumā tam pievienojot tiesību akta priekšlikumu."

2. pants

Transponēšana

1. Dalībvalstis līdz 2026. gada 10. janvārim pieņem un publicē normatīvos un administratīvos aktus, kas vajadzīgi, lai izpildītu šīs direktīvas prasības. Dalībvalstis par to tūlīt informē Komisiju.

Tās piemēro minētos noteikumus no 2026. gada 11. janvāra.

Tomēr noteikumus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību 1. panta 9) un 13) punktā izklāstītajiem grozījumiem, dalībvalstis piemēro no 2027. gada 11. janvāra.

Atkāpjoties no šā punkta trešās daļas, noteikumus, kas vajadzīgi, lai panāktu atbilstību šīs direktīvas 1. panta 13) punktā paredzētajiem grozījumiem attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 48.k un 48.l pantu, dalībvalstis piemēro no 2026. gada 11. janvāra un, lai panāktu atbilstību šīs direktīvas 1. panta 9. punktā paredzētajiem grozījumiem attiecībā uz Direktīvas 2013/36/ES 21.c panta 5. punktu, – no 2026. gada 11. jūlija.

Kad dalībvalstis pieņem minētos noteikumus, tajos ietver atsauci uz šo direktīvu vai arī šādu atsauci pievieno to oficiālajai publikācijai. Dalībvalstis nosaka paņēmienus, kā izdarāma šāda atsauce.

2. Dalībvalstis dara Komisijai zināmus to tiesību aktu galvenos noteikumus, ko tās pieņem jomā, uz kuru attiecas šī direktīva.

3. pants

Stāšanās spēkā un piemērošana

Šī direktīva stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Direktīvas 1. panta 44. punkta c) apakšpunktu un 45. punkta c) apakšpunktu piemēro no 2024. gada 29. jūlija.

4. pants

Adresāti

Šī direktīva ir adresēta dalībvalstīm.

Briselē, 2024. gada 31. maijā

Eiropas Parlamenta vārdā	*– Padomes vārdā –*
priekšsēdētāja	*priekšsēdētāja*
R. METSOLA	H. LAHBIB